

کاریا رسولیا

٩ دما یکه عیسی ای قِصَه یا نه کرد، هه چُنو که داشت سیلیشُو می کرد، بُرِدَس و بالا و اُوری او نه د وَرْ چَشِيشُو گِرت د مین خوش. ١٠ و هه که داشت می رَت و بالا و هنی رسولیا هه چُنو گز بُریئیخ و آسمو، پیگی دو پیا ستره اسجی د فَر، ایسان د لِفْشُو ١١ و گُتن: «ا پیایا جَلِيلی، سی چی چنی ایسايَتَه و گز بُرْدِيَتَه و آسمو؟ هه ای عیسی ای که د مینتو بُرِدَس و آسمو، هه چُنو که دیئنُو رَت و آسمو، دُواهه میا وا دما».

انتخابِ متیاس د جالِ یهودا

١٢ اویسه شاگرديا د کُوئی که معروف بی و زینو، ورگشتن والا اورشليم. ره او کُوء تا اورشليم بیشتر د یه روز شبات نیوی یعنی و او قدی که اجازه داشتن د او روز د حونه دير بان. ١٣ هه که رَسِيسِن، رَتِن و بالاخونه‌اي که دوچه مالگه داشتن. وِنُو بِطْرُس وَ يوحنَّا، يعقوب و آندریاس، فيليپس و توما، بِرْتولما و مَقَى، يعقوب گر خلفای و شمعون غیور و یهودا گر يعقوب بین. ١٤ گرد وِنُو وارد زُنو و هه چنی مریم دا آ عیسی و بِرازویش، په دل گرد وختیشُو نه وَخِم دعا می گردن.

١٥ یک د او روزیا، بِطْرُس ایسا د مین بِراُو که گردشُو ری یک نزیک صد و بیس نفر بین، ١٦ اویسه گُت: «بِراُو، او نیسته کُتویا

وعده روح القدس

١ تُوفِيلوس، مه کلُوم اول خُومه، دباره گرد کاریائی نیستیم که عیسی د اول آنچُوم ده و نیتا و یا د دیه نشُو، ٢ تا او روزی که و واسطه روح القدس، هُدیائی و رسولیا بِرگزیه خوش ده و دما وه و آسمو بُرِدَس بالا. ٣ عیسی دما عَذُو گشیئه نش، خُوشِه و رسولیا دیاري گرد و وا ڈلیل یا زیادی وِشُو ثابت گرد که نیه بی یه. اویسه تا چل رو وِشُو دیاري مئی و دباره پاتشائی خدا واشُو قِصَه می گرد. ٤ عیسی هه که واردشُو بی وشُو هُد گرد: «د اورشليم هیچ نَكَن و دَر، بِلَكِم دَنَما او وَعَدَه گه بُوه بان، و وشُو گَت: "شِيمَا د مه اشنَقَتِيت، ٥ سی یکه یحیی وا او تعمید می ده، اما چن رو دش نیه ره که شِيمَا وا روح القدس تعمید مئی ریت.»

٦ اویسه هه که جمع بیئنی دُور یک، دش پُرسیئن: «ا خداوند، یعنی هه د ای زِمُون آ که د سر پاتشائی نه و اسرائیل بِرقرار می کی؟»

٧ عیسی وشُو جُنُو ده: «لازم نی که شِيمَا وَخَت و زِمُونیائی نه که بُوه آسمُونی د اختیار خوش نیه داشته دُونسونیت، ٨ اما هه که روح القدس و ری شِيمَا قِرار بِئیره، شِيمَا قدرت مئی ریت و د اورشليم و گرد یهودیه و سامِره و تا سیک و سیک دنیا و مه شاهادتی مئیت.»

و هار اومایه‌ن روح القدس د روز ینتیکاست

۲ هه که بی و روز پنتیکاست، همه په دل د په جا جمع بیئینی^۲ که نوھلمونه دنگی هه چو هوقه بای تُنی د آسمو اوما و حونه‌ای نه که د وه نیشیپی، پُراپُر کرد.^۳ او سه دوچه چیئی دیئن مریس بیلزیا تَش که پریسگه ش تیچس و پشکس و ری هرگومشُو.^۴ وِنو گردشُو پر بیین د روح القدس چُنو که روح خدا و شو قدرت قصه کرده می‌دَه، و نیان و قصه کرده، وا زُونیا هنی.

^۵ د او موقع، یهودیون دیندار، د گرد ملت‌یا زیر آسمو، اوماییخ و اورشلیم.^۶ هه که ای دنگ وریسا، جیناتی جمع بین و ماقدشو بُردي، سی یکه هر گوم دشُو می‌شتفتین که وِنو ها وا زُونون خوش قصه می‌گَن.^۷ پس ملاق د گپشُو بُرس و گتن: مر پِنو که ها قصه می‌گَن گردشُو جَلیلی نیسین؟^۸ پس چطور آهَرگومشُو می‌شُنونیم که وا زُونون ولات ایما قصه می‌گَن؟^۹ د پارتی يا و مادیا و عیلامی يا گِرته، تا مردمون بین‌النهرين و یهودیه، کاپادوکیه و پُونتوس و منطقه آسیائی امپراطوري روم.^{۱۰} فریجیه و پامفیلیه و مصر، تَخش‌یائی د لیبی که هین قیزوان آ و هه چنی رَواریا رومی^{۱۱} (چه یهودی و چه وِنو که یهودی بینه؟) و هه ای طور مردمون کریت و مردمون عَرب-گردمو داریم می‌شُنونیم که پِنو ها و زُونون ایما، ستایش کاریا پُقدرت خدا نه می‌گَن.^{۱۲} پس گردشُو هه چُنو که ماقدشو بُردي و شیت بیئینی د یکتری می‌پُرسیئن: «یه د چیته؟»^{۱۳} اما قری دشُو وا لُغز می‌گتن: «آری پِنو مس شُرو تازه‌آن.

قدس، بایس و حقیقت می‌رسیس، که د زیر روح القدس د زُون داود پاتشا دباره یهودا، هه و هه که ره بِلد وِنو بی که عیسی نه گرفتار کردن، پیشگوئی کردی.^{۱۷} سی یکه او یکی د ایما بی و بَری د ای خدمت داشت.»

^{۱۸} یهودا وا مِنگونی شِراتِ خوش گله زِمینی خَری و د وه وا ری کُفتیس و زِعی، و د مینجا توقس و میندیش گرد رختیس و دَر.^{۱۹} گرد مردم اورشلیم د ای جریان واخَور بین و وا زُونون خوش نُوم اوچه نه نیان "حَقْلَ دَمَا"， یعنی زِمین خَ.

^{۲۰} سی یکه د گِکُتو زَبور نیسنه بی‌یه: «خونه‌ش دِرمه وَکس دوچه لیز نَثِرَه،» و هم اومایه:

«بَثِيل جاشِه یکي هنی بئرَه»^{۲۱} زوتا بایس یکی د او پیایائی که هه د تِمُوم مدت که عیسی خداوند واردمو آمد و شد داشت،^{۲۲} یعنی د روزی که یحیی، عیسی نه تعَمید ده تا روزی که عیسی د تِمُوم بُردس و بالا، د مین ایما بی‌یه، بایس و عنوان شاهد رَنَه بی‌ین عیسی، بیا و جُرگَه مُوم.»

^{۲۳} پس نُوم دو پیا نه پیش گشیئن: یوسف نه که وِش می‌گَتن بَرسابا و او نه و نُوم یوستوس هم می‌شناختیش، و متیاس نه.^{۲۴} او سه چنی دعا کردن: «تو ا خداوند، تو که د دل همه واخَوری. سیمُو دیاری گو، گوم د ای دو نفر نه انتخاب کرديه^{۲۵} تا ای خدمت رسالت نه بئرَه و عَهدَه، خدمتی که یهودا دش ری و رگرَدن وَرَت و جاگه خوش.»^{۲۶} او سه پِشك وَزن و پِشك افتَا و نُوم متیاس. هه و چنی او رَت و جُرگَه یازه رسول.

بِيْغُوم بِطْرُس

و شما و دَسِ آپمیا کافِر گشیتیش و صلیب
و کُشتیش.^{۲۴} اما خدا او نِه د گُدویا مرگ
راها کرد، زَنَهش کرد، سی یکه محال بی مرگ
تُونسوئه او نِه د قَبْ خوش نَهه داره.^{۲۵} چُنُو
که داود دباره او گُت:

«خداوند نِه هِه د نهها ری خُوم دیمه،
سی یکه او ها و دَسِ راسِ مِه تا مِه نِفیتم
و رِکیسه.

^{۲۶} زوتا دلم شای و زُوونِم و شُوق آ؛
بَدَنِم هَم د أَمِيد لِيز مَئِرَه.
^{۲۷} سی یکه جُونِمِه د دیار مُرَدَهیا ول
نمی کی، و نِمئیلی قُدوست
بَشَلَپیه.

^{۲۸} تو رَیا زَنَهئی نِه و مِه یای دَنَیه،
و وا حضورت مِه نِه د شای لُوبَریز
می کی.

^{۲۹} بِرازو، تُونِم یه نِه وا خاطرجمعی وَتُو
بُونِم که جَد ایما داود مُرد و نِتائیش د قُور
و لَحِکِش هَم تا و ایمرو ها و تِه ایما.^{۳۰} اما او
نمی بی و دُونِس خدا سیش قِسَم خَرَد که یکی
نه د نسلیش مینشونه و ری تخت سلطنتیش.
(۳۱) او د چلوتر آینده نِه دیگی، دباره زَنَهَبِی پِه ن
مسیح موعود گُت که جُونِش، د دیار مُرَدَهیا
راها نِمَوَه و لَشَش هَم نِمی شَلَپیه.^{۳۲} خدا هه
ای عیسی نِه زَنَه کرد و گَرَد ایما شاهید و نَه آیم.
^{۳۳} او و دَسِ راسِ خدا بُرَدَس و بالا و د بُوه
آسمُونی، روح القدس موعود نِه گِرت، هِه یه نِه
که ایسه مِئنیت و میشنُوئیت رِخَتَه و هار.
^{۳۴} سی یکه داود خوش و آسمُو بالا نَرَت، اما
او خوش مُوئَه:

«خداوند و خداوند مِه گُت:

و دَسِ راسِ مِه بَنَشی
^{۳۵} تا او زُمُو که دُشمِه تُونِه بُونِم و
زیر پات.

۱۴ او سه بِطْرُس وارد او یازَه نفر وریسا و
وا دَنَگ لِین ری کرد و شُو و گُت: «إِبِيَا
یهودیه و مِرَدُمُونی که هایت د اورشلیم، یه
نِه دُونِسُوئیت و چیئی که مُؤئم خو گوش
بَئِیت!^{۱۵} سی یکه ای پیایا، بر خِلاف او چیئی
که شِمَا گَمُومِی کیت، مَس نیسین، سی یکه هَنَی
ساعت نُه صُو!^{۱۶} بلکم یه هِه و نَه آ که یوئیل
نَی دبارهش چَخی گُتی:

۱۷ «خدا فرمایشت مِی گَه: د روزیا آخر
د روح خُوم مِی ریزم و ری گَرَد بشر.
گُرُو و د خِرَبِرِنُو نبوت مِی گَن،
چُونِیاُتو رُویا مِئِیَن
و پِرِیاُتو خُویا.

۱۸ و هَم د او روزیا،
حتی و ری غُلِمِیا و کِنیزِونِم،
د روح خُوم مِی ریزم
و وُنُو نبوت مِی گَن.
^{۱۹} و د بالا، د آسمُونیا چِیا بِلاجِی،
و د هار، و ری زَمِی، نِشُونِه یا،
خین فُتَش و دی خَسَی.

۲۰ وَرَز یکه روز خداوند بیایه، او روز
گَپ و ظُمطراق،
آفتُو موَه و ظُلَمَات و ماه
موَه و خَی.

۲۱ او سه هَر گَه نُوم خداوند نِه هِنا بَگَه،
نجات پیا مِی گَه»

۲۲ «إِبِيَا اسراَئِيل، یه نِه بَشَنُوئیت: عیسی
ناصری، پیائی که خدا وا معجزَه بِیا و کاریا
بِلاجِی و نِشُونِه یا که و دَسِ او د مِنِ شِمَا
آنِجُوم دَه، و تَرَحَق بِی پِه نِش شاهادَتی دَه، هِه
چُنُو که شِمَا خُوتُو دُونیت^{۲۳} ای عیسی بِنا و
مشیت و پیشَدُونی خدا، تسلیمیش کِرَدَن وِنُو،

شفا گدا شل

۳ په رو پطروس و یوحا د ساعت سه بعد ظهر که موقع دعا بی، می رتن والا معبد خداوند. ۴ او موقع، قری، پیائی نه که مادرزاد شل بی، می اوردن. ونو هر رو وه نه د ور دروازه معبد که 'دروازه قشنگ' نوم داشت می نشان تا د مردمی که می اومان و مین معبد، صدقه بیبره. ۵ هه که او پیا، پطروس و یوحة نه دی که می حا بیان و مین معبد، دشوه صدقه حاس. ۶ پطروس گز بُری وش ف یوحة هم هه چنو، پطروس گت: «سیلیمو گو بئینم!»^۰ او سه او پیا سیلیشو کرد و و تما بی تا چیئی وش بین. ۷ اما پطروس وش گت: «مه نه طلا دارم نه نقره، اما د چیئی که دارم ویت می ئم! و نوم عیسی مسیح ناصری وری و ره رُو!»^۷ او سه دس راس پیا نه گرت و او نه بُلن کرد. هه جاورجا ساق پایا و قُل یاش جو گرت. ۸ د جا پرس و ایسا و گوم ورداشت. او سه نتا و غنچلک کرده و خدا نه شکر می کرد و واشو رت و مین معبد.^۹ گرد مردم او نه دین که و ره می ره و خدا نه شکر می گه، و اشناختنیش که هه و هآ که ورز یه سی گرتهنه صدقه و رونه "دروازه قشنگ" معبد مینیشس، پس، د او چیئی که و سریش رتی، ما قیشو بُرد و بلایجیشو اوما.

تعلیم پطروس د ایوون سیلیمو

۱۱ هه او سه که او پیا وارد پطروس و یوحة می رت و دشوه سوا نیموی، گرد مردم هه چنو که ما قیشو بُردی، د "ایوون سیلیمو" والا ونو نیشان وا دُو. ۱۲ هه که پطروس یه نه دی، ری کرد و جمعیت گت: «پیایا اسرائیلی، سی چی د ای کار بلایجیشو میا؟ سی چی چنی گز بُردیته

^{۳۶} «پس گرد قوم اسرائیل، و حتما دُنسوئن که خدا ای عیسی نه که شیما گشیئت و صلیب، هم خداوند و هم مسیح کرده.»

^{۳۷} هه که یه نه اشتفین، چنو و سریشو اوما که مری شمشیری رت د قلیشو، و پطروس و باق رسول یا گتن: «بِراوُ، چی بکیم؟»

^{۳۸} پطروس وشو گت: «تو به بکیت و هر کوم دُتو و نوم عیسی مسیح سی آمرزش گنه یاتو تعیید بثیریت و عطا رو الحقدس نه مئی ریت. ^{۳۹} سی یکه ای وعده سی شما و بچوتنو و گرد کسونی آکه دیچه دیر آن، یعنی هر گه خداوند خدای ایما، او نه والا خوش هنا می گه.»

^{۴۰} پطروس وا حرف با زیاد هنی شاهادت ده و تشویقشو کرد، گت: «خوتونه د ای نسل نادرس بونیت والا!»^{۱۴} پس بیغوم او نه قبول کردن و تعیید گردن. هه د او روز نزیک سه هزار نفر رتن و جرگه شو.

زننه شریکی ایموداریا

^{۴۲} او سه ونو خوشو نه و خم یا گرته د رسول یا و هه چنی رفیق و کُت کرده نه د دعا، کردن.^{۴۳} رله افتا و جون هر گه، و معجزه یا و نشونه یا زیادی و دس رسول یا مئی. ^{۴۴} ونو که ایمُو اوردینی گردشو وا یک و سر مُوئوردن و د همه چی هُم بَر بیین.^{۴۵} مال و میالشونه می فروختن و پیلیشه و قد هوجه هر گه د مین همه بَر می کردن.^{۴۶} ونو هر رو، د معبد خداوند دُور یک جمع موئین و د حونه یا شو هم نو نه کُت می کردن و کیف و خوشی و دل صاف وا یکتری خوارک می خردن.^{۴۷} و نو خدا نه حمدیثا می کردن. گرد مردم فُریشو نه داشتی؛ و خداوند هر رو نجات گرته یا نه می ون و جرگه شو.

و سُنَّه او زِمُونی که و ابراھیم گُت: "د نسلی تو
گِرد قُومِیا ری زِمی برکت مئیَن."^{۲۶} زِمُونی که
خدا پاکار خُوش عیسی نه انتخاب کرد، اول او
نه و تِه شِمَا رِ کِرد تا شِمَا نِه برکت بِئَه، تا هَر
گُوم د شِمَا نِه د رَهیا شَرگِر خُونُو و رَگرَنَه."^{۲۷}

پِطْرُس وَ يَوْحَنَةٌ بِرُورِ شُورَا يَهُود

ع پِطْرُس وَ يَوْحَنَةٌ هَنَى دَ حَالِ قِصَّهِ كِردَه
وا مِرْدِم بَيْن، کَه کاهِنِین با و فَرْمُونَه
نِگَهْبُونْ يا معبد وَ قَرَى دَ فِرَقَه صَدوقِيَا اُومان و
تِه شُو. ۲ وَ نُو دِ تِكَه رسولِيَا و مِرْدِم تعلیمِي دَن
و اعلُومِي کِرَدِن کَه دَ عِيسِي، زَنَبِي پِهِنْ مُرَدَهِيَا
هَى، سختِش گِرَتِن.^۳ اوِسِه وَ نُو نِه گِرَتِن و
سِي يِكَه ایواهَگُونی بِي، تا صُوش دَ بن نِه شُو
داشِتِن.^۴ اما بُرِى دَ نُو کِه پِغُومِه اشَفَقَتِنی،
ایمُو اُورَدِن و شِمار پِیاپُوشو رَسِس و نِزِيكِ پِنج
هزار نفر.

^۵ وا صُوش، گِپُون قُوم و مشایخ و معلمِيَا
تورات د اورشلیم وا يَك جمع بَيْن.^۶ د ای
مجلس، خنا کاهِن اعظم و قیافا و يَوْحَنَة کاهِن
و اسکندر و گِرد هوزِحضراتِ کهانِ اعظم
بِیشُو.^۷ وَ نُو پِطْرُس وَ يَوْحَنَة نِه نِتَان د مِنِجا،
دِشُو پُرسِیَن: «وَ چَه قَدْرَت وَ چَه نُومِي ای
کار نِه کِرَدِتَه؟»^۸

^۹ اوِسِه پِطْرُس د روح القدس پُر بِي، جُنُو دَه:
«إِنَّكُوْنْ قُوم وَ إِمَشَايِخ، أَرَ اِيمِرو و سُنَّه
خُونِي کِردَه دَ حَقَّ پِيا عَلِيلِي د ایما بازخواس
مَوْئِه، وَ مِي پُرسِیَت او پِيا چَطُور شَفَا پِيا کِردَه،
۱۰ پِس گِرد شِمَا وَ گِرد قُوم اسرائِيل دُونِسِوئیَت
کِه و نُومِي عِيسِي مسیح ناصِرِي آ کِه ای پِيا د
وَرَتُو ساق وُسَالِم ایساَیَه، و نُومِه وَه کِه شِمَا
گَشَیَتِش و صَلِیب اما خدا او نِه د مُرَدَهِيَا زَنَه
کِرد.^{۱۱} ای عِيسِي هَه او بَرَدِی آ کِه توسِطِ شِمَا
بنایا رَد بِي و ایمَدال بِيَه و بَرَدِ اصلِی بِنَا.^{۱۲}

وِمُو، چُنُو کِه مَرِى وا زور و دینداری خُومُو،
کاری کِرَدِیمه تا ای پِبا بَتُونَه زَه رُوئَه؟^{۱۳} خداي
ابراهیم، خداي اسحق، خداي یعقوب، خداي
بُوهیا لِیما، پاکار خُوش عیسی نِه چَلال دَه،
هَه وَه کِه شِمَا تسلیمِش کِرَدِیت وَ د حضور
پِیلاَس حاشاش کِرَدِیت، هَر چَن نظرِ پِیلاَس
یه بِي کِه آزادِش بَکَه.^{۱۴} شِمَا بَیَّنَت کِه دَسِ
رد و سِيَه او قدوس و عادل زِئَت و حاسِيت
قاتلي د جالِش وَتُو بَخَشِيه با.^{۱۵} شِمَا سَرَچَشمَه
حِيَاتِ نِه کُشتِتِ، اما خدا او نِه د مِينْ مُرَدَهِيَا
زَنَه کِرد و ایما شاهِدِینه آیم.^{۱۶} و سُنَّه ایمُو
و نُومِ عِيسِي، نُومِ عِيسِي ای پِبا نِه کِه مِئَنَیت
وَ مِی شناسِیت، جُو بَخَشِيه، وَ حَتمِی، او ایمُونِی
کِه توسِطِ عِيسِي خداوند آ، ای پِبا نِه دَ وَرِ
چَشِشُو ساق وُسَالِم کِرَدَه.

^{۱۷} «وَ ایمَدال بِرَأْوُ، دُونِم کار شِمَا د رِي
نایوْنِي بِي، دُرس هِه چُنُو کِه گِپُونِتُو هَم کِرَدِن.
۱۸ اما خدا هِه د ای زَه، او وَجَيَّهِ نِه کِه و زَوْونِ
گِرد پِیغَمِريَا گِتَي و آنِجُومِ رسَن: يَه نِه کِه مسیح
او عَذُو مِي گَشَه.^{۱۹} پِس توبَه بَکِيت وَ وَرَگَرَدِیت
والا خدا تا گِنَه یاپُو پاک با و روزِيا فراغت و
شایي د حضور خداوند سِیَتُو بَرَسَه.^{۲۰} تا خدا،
مسیح مَوْعِدِ نِه کِه د زَي سِیَتُو نِئَابِي، رِبَکَه،
يعني هَه او عِيسِي^{۲۱} کِه باپِس آسمُو پِذِيراش
مِئَي تا زِمُونِي کِه هَمَه چَي بِنَا و او وَجَيَّهِ کِه خدا
د قَدِيم و زَوْونِ گِرد انبِيا مَقدِس خُوش گِتَه،
زَنَه بَوَّه.^{۲۲} موسِي گَتَه: «خداوند خدا، د مِين
بِرَأْوِنِتُو، پِیغَمِري هَه چَي مِه سِیَتُو رِي کِه، و
شِمَا هَر چَيَّه کِه وَنُو مَوَّه، خو گَوش بِئَرِيت.
۲۳ هَر گِه وَ او پِیغَمِر گَوش نِتَزَه، د مِين قُوم
نابُود مَوَّه.^{۲۴} «سَمَوَئِيلِيَا وَ گِرد پِیغَمِريَا
د سَمَوَئِيلِيَا دِمَا هَم، گِرد شُو پِه دَنَگ د بَارَه
ای روزِيا گَتَه.^{۲۵} شِمَا بَچُون پِیغَمِريَا هِيَسِيت
وَ وَارِثِيَا او عَهَدِي کِه خدا وَ بُوهِيَانُو بَست.

۱ آفریننده آسمو و زی و دریا و هر چیئی که
ها دشُو، ۲۰ تو خُوت و واسطه روح القدس د
زُون بُوه ایما داود که پاکار تو بی، فرمایشت
کردن:

۲ «و سَهْ چِ، قُومِا شورش مِگَن،
و قُومِا دِول نَشَهِ مِي گَشَن؟
۳ پاشایا زِی وا یکتَرِی هُمَس وُ
هُمِقطار موَن،
و فرمانروایا جمع موَن و دُور یکتَرِی،
و تیشکِ خداوند
وِ تیشکِ مسیح او.»

۴ راسی که هه د ای شهر، هیرودیس
و پنتیوس پیلاس، وارد غیریهودیو و قوم
اسرائیل و تیشکِ پاکار مُقدَّست عیسی که او
نه مسح کردن، دس ویکی کردن، ۲۸ تا او چیئی
نه که دس و اراده تو د زی مُقدَّر کردن، و
آنجوم برسنَن. ۲۹ ایسه، اخداند، سیل کُو و
تهدیدیا شُو و لطفی کُو و پاکاریات تا کلُومته و
دلُوجرات بیشتری بُون، ۳۰ و هم دس خُوتَه و
شفا دراز کُو و نُوم پاکار مُقدَّست عیسی،
نشونه یا و معجزه یا بُگو.»

۳۱ دما دعا شُو، جائی که د اوچه جمع بیئین،
افتا و رکسَه و گردشُو دروح القدس پُر بیین، و
کلُوم خدا نه و دلُوجرات می گُتن.

هُمَبری ایمُوداریا د داراییشو

۳۲ گرد ایمُوداریا به دل و به جو بیین و
هیچ گه چیئی د داراییشه هین خوش نُونِس،
بَلَکِم د همه چی و یک هُمَبر بیین. ۳۳ رسول یا
وا قدرت زیادی و زَنَه بیهن خداوند عیسی
شاهادتی می ڈن و فیض عظیمی و ری گردشُو
بی. ۳۴ کسی د مینشُو مُتاج یوی، سی یکه هر
گه زی یا حُونه ای داشت، می فُروخت و پیله شه
و ته رسول یا میئشت تا و قید هُوجه هر که

هیچ که غیر او نجات نی، سی یکه د زیر آسمو
نُومی هنی و آیم پایا دئه نویه تا توسيط و ه نجات
پیا بکیم.»

۱۳ هه که چسارت پطرس و یوحنا نه دین
و قمیسن که آیم پایا درس نَخَه و بی سوادی
هیسن، بِلاجیشُو اوما و بی بُردن که پُنُو هه
و نُونَن که وا عیسی بیته. ۱۴ اما سی یکه او پیا
شفاگرته د لاریگ او دوتا ایساپی، نُونِس چیئی
بُون. ۱۵ پس هُد کردن که د مجلس تگن و دَر
و خوشو نیشنس و شور. ۱۶ وا یک گُتن: «وا
ای پیایا چی بکیم؟ سی یکه گرد مردم اورشلیم
دُون که معجزه دیاری ای و دَسِشُو بی یه و
نُونیم حاشاش بکیم. ۱۷ اما تا بیشتر د یه چُو
نِفَاتِه د مین قوم، بایس و ای پیایا هشتار بئیم
که د و آحدی و ای نُوم قصه نَگَن.»

۱۸ اویسه و نُون نه دُوازه هنَا کردن و وشُو هُد
کردن که هرگز و نُوم عیسی چیئی نُون و
تعلیمی نَن. ۱۹ اما پطرس و یوحنا جُثُو دَن:
«شما خُونُ داوری بکیت، د نظر خدا کوم
دُرس آ، اطاعت د شما یا اطاعت د خدا؟
۲۰ سی یکه ایما نُونیم او چیئی که دینیمونه
و اشنفتیمونه تعريف نَکیم.»

۲۱ پس او دو نه دما تهدیدیا زیاد و ل کردن،
سی یکه رئی سی مجازاتشُو پیا نَکِردن. سی یکه
گرد مردم، خدا نه سی او چیئی که بیقی، شکر
می کردن. ۲۲ سی یکه او پیا که وا معجزه شفا
گرتی، بالا چل سال داشت.

دعای ایمُوداریا

۲۳ پطرس و یوحنا دما راهابی یه، ورگشتن
و ته رفیق یا شُو و چیئی که سرُون کاهن یا و
مشايخ و شُو گُتینی، تعريف کردن. ۲۴ اویسه
و نُون، هه که یه نه اشنفتین، هُمَدَنگ و درگاه خدا
دعا کردن، گُتن: «ا خداوند حاکم و گرد کاریا،

د ڦور. ۱۱ اوسيه رَلَه اُفتا و جُونِ گِرَد وِنُونِي که د کليسا بيٽن و گِرَد وِنُونِي که يه اشٽفٽن.

نِشونه يا و معجزه يا رسول يا

۱۲ گراگر نِشونه يا و معجزه يا زيادي د مين مردم و دَسِ رسول يا موي و ايموداري گِرَد شُو په دل د إيليون سليمو دُور يك جمع موئن. ۱۳ اما د باقي مردم، کس جرات يمی کرد وِشُو نزيك با، هر چن گِرَد مردم خيلي قُرِيشُو يه داشتن. ۱۴ بُري وُشري د پيايا و زُنُو ايمو می اوردين و رى می ڪردن و خداوند، ۱۵ تا جائى که حتى مريض يا يه می اوردين و ميونيا شهر و وِنُونِه و رى رخت خُويما و تخت يا مُوحوفٽن تا هِه که ٻڌرس دوجه رَد موهَه، دَسِ گم ساش و ڦري دشُو بِفتَه. ۱۶ و هم مردم دَسَه دَسَه د شهر يا هوَه اورشليم می اومان و مريض يا و وِنُونِه گير روح يا گن بيٽن يه می اوردين، و گِرَد شُو شفا می گرٽن.

گير افتائيه رسول يا

۱۷ اما کاهِن اعظم و گِرَد هُم قطارياش که د فِرقَه صدوقى بيٽن، د زور حَسِيدِي دَسِ و کار بيٽن ۱۸ و رسول يا يه گِرٽن، وِنِن و هُلِيفُدوون شهر. ۱۹ اما د شُوگار، فرشته خداوند دريا هُلِيفُدو يه گَشَنْ وُ اورشُو و دَر ۲۰ و گُت: «رت و د معبد خدا سِيت و تُعْمَم كمال پِيغُوم ايي حيات تاره يه و مردم بُوئيت.»

۲۱ اوسيه شُوصُو، بِنَا و او چيئي که وِشُو گُتني، رَتِن و معبد و نِتَان و تعلیم دِئهِن مردم. هِه که کاهِن اعظم و هُم قطارياش اومان، آهل شُورا و گِرَد مشايخ اسرائيل يه هِنا گردن. و ڦري يه گل گردن تا رسول يا يه د هُلِيفُدو بيازن. ۲۲ اما هِه که ماموري رَتِن و مين هُلِيفُدو، رسول يا يه پيا نَكِردن. پس

ما بِينِشُو بَر با. ۳۶ یوسف هم که د طائَفَه لاوی و آهل قبرس بي و رسول يا نُوشِيه بَرَنابا يعني تُشويق، نِتَائِي، ۳۷ زميٽن که داشت، فِرُوخَت و پِيلِشه اُورد، نِتَا و تِه رسول يا.

خنانيا و سفيري

۵ و اما پيائى بي و نُوم خنانيا وارد زِئَنه ش سفيري ملکي يه فِرُوخَت، ۲ ڦري د پِيلِشه که زِئَنه ش هم دش واخَور بي، گل ده و تَنِي يه بَر د وَه يه اُورد، نِتَا و تِه پا رسول يا، ۳ اما پِطُرس وِش گُت: «خنانيا، سى چى هيشتى پيسى شِيطُو، چنى دِلِتِه بِئِيره که و روح القدس درو بُوئي و ڦري د پِيلِشه زِئِي نِه سى خُوت وِردارى؟ ۴ مر وِرَز فِروش، هين خُوت نِيوي؟ و دما فِروش هم اختيار پِيلِشه مه دَسِ خُوت نِيوي؟ يه سى د دِلت قَصْت كِردى که چنى بَكى؟ تو نَه يَكَه و انسان، بلکم و خدا درو گُت!»

۵ هه که خنانيا ايي قصبه يا يه اشٽفت، افتنا و دِل زِئِي و جُونِنَا! گِرَد وِنُونِي که يه اشٽفٽن زِرِلاق بِين. ۶ اوسيه ڦري جِوْوُ أومان واَرَو او يه گَفَه بِيج گرِدن وُ بُرِدن وَدر، نِتَانِش د ڦور. ۷ نِزِيَك سه ساعت دش رَتِن، که زِئَنه ش بِخَور د ايي جريان اُوما وامي. ۸ پِطُرس دش پُرسى: «وم بُو بِئِينِم يعني ايي زِئِي نِه و هه ايي قيمت فِرُوخَت؟»

سفيري جُنُو دَه: «آ، هِه و ايي قيمت.» ۹ پِطُرس وِش گُت: «آ سى وا يَكتَرى، دَسِ و يَكِي كِرديت تا روح خدا نَه امتحو بَكَيت؟ يه نِه دُونسو، وِنُونِي که مِيزَتِه نِتَان د ڦور، هيسه پاُشو ها د پِيڪَره دَر، و تو يه هم مُورَن و دَر.»

۱۰ دَرجا، سفيري هم د وَر پاپا پِطُرس اُفتا و جُونِنَا. هه که جِوْوِنِيَاگه اُومان وامي، دين او هم مُرَدَه. پس بُرِدنِش وَدر، لِفِ مِيزَه ش نِتَانِش

بُورَن و دَر. ۳۵ او سه و هُم قِطْارِيَاش گُت: «پیایا اسرائیلی، خواستُو با وا ای پیایا چی می حایت بکیت. ۳۶ سی تکه و رز ای روزیا، پیائی و نُوم تُمُوداس وریسا که ادعا می کرد گسی آ، و نزیک چارصد نفر هم گردشُو د یک ترَفه‌تین بیین. ۳۷ دما وَه، یهودای جلیلی د زِمُون سَرِشمَاری قیام کرد و فَرَی نه وَن د دُم خُوش، او هم گُشیش و مُریدِیاش هم تینوازه بیین. ۳۸ ایسِه د ای بابت هم وَتُو سفارش می کم دَس د ای پیایا ورداریت و وَنُو نه بِتَلِیت و حال خُوش. سی یکه آر نیت و کاریا شُو د انسان با، بِی گُمُرَه و جائی نِمُوره ۳۹ اما آر د خدا با، نَتُونیت وِنُو نه د میته ورداریت، و حتى، ممکن هم هی که و تیشِک خدا وریسائوئیت!»

۴۰ پس وِنُو قانع بیین، و رسول یا نه هنا کردن، شلاقشُو زَن و سختِ مِناشو کردن که د و نُوم عیسی چیئی نُونَن، او سه وِشُو لاجَاهَه دَن که رُونَن.

۴۱ رسول یا وا شایی د وَر آهَلِ شُورا کردن و دَر، سی یکه خُوشو نه قابل دیئن که و سُنه او نُوم بِی قُرْبَه بان. ۴۲ و هیچ روزی، چه د معبد چه د خُونَه‌یا، د تعلیم و بشارت د بازه یکه عیسی هه او مسیح موعود آ، دَس نَگَشَیَن.

هفت نفر سی خدمت انتخاب موئَن

۷ د ای روزیا هه که و شِمار شاگردیا اضافه مئی، یهودیون یونانی زُوو د یهودیون عبرانی زُوو گلهٔن کردن که و آفِرت یا شُو د جره روزُونَه خوراک، بِی مَحْلِی موئه. ۲ او سه او دُواره رسول، گرد شاگردیا نه هنا کردن و گُتن: «یه سی ایما دُرس نی که د موعظه کلُوم خدا دَس ورداریم و بِقَتِيم و بَر کردهن خوراک. ۳ پس بِرَازُو، بیات د مین خُونُو هفت پیا خُوشِنُوم

گل هرَدن وا دِما، خَوَر دَن که ۲۳ «دراغل با هُلِفَدو قُرص چَفَتِ بن بِيَئِنِي و نِكْبُونِيَا هَم دَهْر دراغل یا إِيسَائِيَّيَّي. اما هه که دراغل یا نه گَشَنِيَّم، هیشَگه نه د هُلِفَدو نَجَسْتِيَّم.» ۲۴ وا إِشَفَتِهِن ای خَوَر، فَمُونَدَه نِكْبُونِيَا مَعْبُد و سَرُونِ کاهنِن یا مِلَاق د گِلِسْو بُرِس، وَرَتِن د فَكَر که «عَاقِفَةِ ای کار چی موئه؟»

۲۵ د ای موقَع، یکی او ما و وِشُو خَوَر دَه، گُت: «وِنُونِی که وَنِيَّتُونِی و هُلِفَدو، ايمَدَال د معبد ايسانَه ها و مردم تعلیم می گَن.» ۲۶ پس فَرَمُونَدَه نِكْبُونِيَا معبد وا مأموریا رَتِن و رسول یا نه اُورِدن، اما نه و زور، سی یکه زَلَه شُو می رَت که مردم بَرَدبارُونِشُو بَگَن.

۲۷ هه که رسول یا نه اُورِدن، وِنُو نه نِتَان د بِرَوَور شُورا، او سه، کاهن اعظم دَشُو پُرسی: ۲۸ «مَر سَخَت مِنَاتُو نِكَرِدِيَّم که د وا ای نُوم تعلیم نَتَيَّت؟ وا ای حال شما اورشَلِيم نه وا تعلیم باتُو پُر کِرَدِيَّه و می حایت خین ای پیا نه بُونیت و مِلِ ایما.»

۲۹ بِطَرُس و رسول یا هَنَى، جُنُو دَن: «ایما بَلِس د جَالِ انسان خدا نه اطاعت بَکِيم. ۳۰ خَدَای بُوهِیا ایما، هه او عیسی نه که د شِما گَشِیَّتُو و صَلِیب و كُشَتِیت، د مَرَدِیا زَنَه کرد. ۳۱ و او نه و دَس رَاسِ خُوش بُرد بالا، سَرَور و نجات دهندَه کَرَد، تا و قُوم اسراَئِيلِ مجال توبَه و آمرزش گَنَه یا بِنَه، ۳۲ و ایما شاهدِیا ای چیائِیم، هه چَنُو که روح القدس هم هی، که خدا او نه دَنَه و وِنُو که دش اطاعت می گَن.»

۳۳ وِنُو هه که ای چیا نه إِشَفَتِن چَنُو شَش د سَرِشُو رَت که قَصَت کِرَدِن وِنُو نه بَكَشَن. ۳۴ اما پیائی د فِرقَه فَرِیَّسی، و نُوم گَاما لَاثِیل، که معلم شریعت بی و همه فُرِیَّشِه داشتَن، د مجلس وریسا سَرِ پا و هُد کرد رسول یا نه گِری

می گه.»^{۱۰} د ای موقع گرد حاضریا د شورا گز بُرین و استیفان و دیئن ریش بی یه هه چی ری فرشتهه یا.

قصهه یا استیفان د بِرُوَّرِ شُورا یهود

اویه کاهن اعظم دش پرسی: «یعنی ای چیا راس آن؟»

V استیفان گت: «ا بِرُأْوَ وَ بُوهِیا، گوشتو وا مه با! خدای پُر چال، زمُونی که بُوه ایما ابراهیم د بین النهرين بی، وزَرَ یه که د خaran مالگه تگه، خوشه وش دیاري کرد،^۳ و وش گت: «د دیار خوت و د ته تروط طایفهت بک و در، رُو و دیاري که ووت نشومیئم.»

«پس، د دیار گلدنیا یا کرد و در و د خaran مالگه کرد. دما مُردهن بُوهش، خدا او نه و ای دیاري که ایمرو و وه لیز گرتیته، کل کرد.^۵ وا ای حال خدا د ای دیار هیچ میرانی وش نَدَه حتى چن وچی، اما وَعَدَه ده که وه نه و ابراهیم و دما ابراهیم و نسلش و ملکتیت یه، هر چن ابراهیم د او زِمُون هنی بچه ای نائاشت.^۶ خدا وش فرمایشت کرد: «سلی تو د دیار بیگونه، غریوی می کشه و چار صد سال ونُو نه و بَرَدَهی مُوزن و وِشُو ظلم می گن.»^۷ و خدا وش فرمایشت کرد: «مه و ای ملت که بُونو بنهئی شو نه می گن، داوری می کم، و دما وه، فُوم مه د او دیار می گن و در و مه نه دیچه پرسش می گن.»^۸ و خدا و ابراهیم عهد ختنه نه ده. اویه ابراهیم صحو اسحق بی و او نه د هشت روزهئی ختنه کرد. و اسحق هم صحو یعقوب بی، و یعقوب هم صحو دوازه پاثریاژک یعنی بُوهیا قوم اسرائیل بی.

و بُوهیا ایما د حسیدی، یوسفه فروختن و مصر. اما خدا وا یوسف بی^۹ او نه د گرد

که پُر د روح القدس و حکمت بان سوا بکیت تا ای کار نه بِتیمُو و دَسِشُو.^{۱۱} و ایما خُمو نه و خم دعا و خدمت کلوم خدا می کیم.»

ای قصه و دل همه شو نیش. اویه استیفانه که پیائی بی پُر د ایمُو و روح القدس، وارد فیلیپس، پُرُوخُرس، نیکاتور، تیمُون، پرمیناس و نیکولاوس، که د یهودی بی یه بآنطاکیه بی، انتخاب کردن.^{۱۲} ای پیایا نه و ته رسول یا اوردن و رسول یا دعا کردن و سی خدمت رسشو دس نیان.

و هه چنی کلوم خدا د همه جا اعلوم مئی و شمار جمعیت شاگردیا د اورشلیم ری و زیادی می رت، و بُری و شُری د کاهن یا هم ایمُو اوردن.

گرفتار بی یه ن استیفان

استیفان پُر د فیض و قُوت بی و معجزه هیا و نشونه یا گپی د مین مردم می کرد.^۹ اما قری د اعضا کنیسه ای که و کنیسه آزادبی یه بیا معروف بی، که د یهودیون قیروان و اسکندریه و هم قری د مردمون کیلیکیه و منطقه آسیا بیین، وریسان و نیان و بحث کرده واش.^{۱۰} اما د بِرُوَّرِ حکمت و روح القدس که استیفان وا وه قصه می کرد، نتوئیسن بسن.^{۱۱} پس قری نه بیکشی آنتریک کردن تا بُون: «ایما اشنفتیم، که استیفان و موسی و خدا کفر می کرد.»

و نو مردم و معلم یا تورات و علما نه آنتریک کردن و رختیس و سر استیفان، او نه گرین و اوردن و شورا یهود.^{۱۲} قری شاهد دروکنی هم اوردن که می گتن: «ای پیا گرد د قصه کرده و تیشک ای جا مقدس و شریعت یهود نمی گمته،^{۱۳} سی یکه خُمو اشنفتیم که می گت عیسی ناصری ایچه نه خُزو می گه و آیین دایین یائی که موسی و ایما سپرده، عوض

و یکی د وِنُو ظلم می‌گه، د سریش دراوما و
وا کُشتهن او پیا مصری، تَقاص او نه اسه.
۲۰ موسی گمُو می‌کرد بِراُونِش می‌فَمَن که خدا
می‌حا و دَس او وِنُو نه نجات بِئَه، اما وِنُو
نَقْمِسِن. ۲۱ وا صُوش، دو نفر نه دی که وا
یک قی می‌گن، و حاس وِنُو نه و یک بُونه
گُت: «پایایا، شِما بِراريٰت، سی چی وا یک ِمِراقه
می‌کیت؟»^{۲۲}

۲۳ «اما وَه کَه و هُمسا خُوش زور می‌گُت،
موسی نه رَه والا و وِش گُت: "کی تو نه و
ری ایما رئیس و قاضی کرده؟" ۲۴ مری می‌حائی
مه نه هَم بَكْشی، هه چُنُو که دوشنگاه او پیا
مصری نه گُشتی؟»^{۲۵} هه که موسی نه
اشتافت، جیست وَرَت و غَرِيوي و دیارِ مِدیان
و د اوچه صَحُو دو گُربی.

۳۰ چل سال دِش رَت. یه رو د بیاوُو، نزیک
کُوء سینا، فرشته‌ای د بِلیزَنَش د مین تَلی گیا
خُوشیه و موسی دیاری کرد. ۳۱ هه که موسی نه
نه دی، د ای صحنَه ماقيشا بُرد. هه که نزیک
بی تا سیل بَگه، ڏنگی د لا خداوند اوما که:
۳۲ "مِه هیسم خدای بُوهیا تو، خدای ابراهیم،
اسحق و يعقوب." دَرَلَه رِگه افتَا و جُون موسی
و جرأت نَکِرد سیل بَگه.

۳۳ «اویه خداوند وش گُت: "کاله یاته د پا
بَکه، سی یکه جائی که ایساییه و ریش زِمِن
مقدس آ. ۳۴ راسکَهش مه سیاروزی قُوم خُومه
د مصر دیمه و نِکه نَالَه شُو نه اشتفتَمَه، وُ
اومامه و هار تا وِنُو نه نجات بِئَم، ایسیه بیا
تا تو نه رِبِّکم و مصر.»

۳۵ «هه ای موسی ای که قُوم ایما او نه رد
کردن و وش گُتن: "کی تو نه و ری ایما رئیس
و قاضی کرده؟" هه ای پیا نه خدا سیُو و
عنوان هَم رئیس و هَم راهانَدَه رَکرد، و
دَس فرشته‌ای که د تَلِنَش خُوشیه وش دیاری

تنگی باش راهانَی دَه، و وش حکمت دَه و دَور
چش فرعون عزیز کرد، چُنُو که او نه فرمونزروا
مصر و رئیس دربار خوش کرد.

۱۱ «اویه قَطْى وْ چَمَر سختی سرتاسِر مصر
و گُناعنه گِرت دَور، و بُوهیا ایما خوراک
پیا نَکِیدن. ۱۲ اما هه که يعقوب اشتافت که
د مصر گِنیم پیا موئه، بُوهیا ایما نه د سفر
اولُسو و اوچه لَل کِرَد. ۱۳ د سفر دوئم،
یوسف خُوشِه و بِراُونِش شناسنَن، و فرعون د
هوزخضرات یوسف واخَور بی.^{۱۴} پس یوسف
هُد دَه و رَکرد و بُوهش يعقوب و گِرد
هوزخضراتِش که گِردشُوری یک هفتاد و پنج
نفر بیین، حاس بیان و اوچه.^{۱۵} و هه چنی،
يعقوب اوما و مصر و هه د اوچه هَم مُرد،
هم خُوش و هَم بُوهیا ایما،^{۱۶} اما لَش یاشو نه
و منطقه شکیم بُردن و د لَحکی که ابراهیم د
گُریا خُمور و پیل نقره خَریئی، نَثَان د قُور.

۱۷ «هه چُنُو که زِمُون رَیسِهِن وَعَدَه خدا و
ابراهیم نزیک مئی، شمار قُوم ایما هَم د مصر
زياد موي،^{۱۸} تا یکه پاتشائی هَنَی د مصر و ریسَا
که یوسف نه نیم شناخت.^{۱۹} او پاتشا وا قُوم
ایما وا آگولیازی رفتار کرد و بُوهیا ایما خیلى
ظُلم کرد و زور اورد و شُو تا بَچوَله باشُو نه د
در ول بَگَن تا بَمِيزَن.

۲۰ د چنی دُورهای بی که موسی اوما و دی.
او د چش خدا بَچه نازاری بی. موسی سه ماه د
خُونه بُوهش گَپ بی.^{۲۱} هه که موسی نه نَثَان
سَر رَه، دختِر فرعون او نه و بِچه کِرت و
هه چی بَچه خُوش گِیش کرد.^{۲۲} و هه چنی
موسی تُمویی حکمت مصری یا نه یای گِرت و
د گفتار و کردار دُونا بی.

۲۳ «هه که موسی چل سالُو بی، وا خُوش
چنی فکر کرد که رُوئه وضع حال بِراريَا
إِسْرَائِيلِي شِه بِئَنَه.^{۲۴} هه که دی پیا مصری ای

و رهبری یوشع، دیار گنعانه د ملت یائی که خدا
د قر رهشُو و دَرَقَنِی، اَسَنَ، دُووار ده فرمانه وا
خُوشُ اوُردن، و او دُووار تا زمُون داود پاتشا د
اوچه من.^{۶۱} داود مرد لطف خدا قرار گیرت
و د خدا حاس که خونه‌ای سی خدای یعقوب
بسازه.^{۶۲} اما سلیمُو بی که سی خدا خونه‌ای
ساخت.

^{۶۳} «هر چن که او متعال د خونه‌یائی که وا
دَسَ بشر ساخته مالگه نمی‌گه، هه چنُو که
إِشْعَيَا نَبِي مُؤْتَهَ»:

^{۶۴} «”خداوند فرمایشت می‌گه:
آسمُو تخت پاتشائی مِنَه و زِمِنِ گُرسِی
زیر پام!

چه خونه‌ای سی مه بِنَا می‌کیت،
و د کجا سیtar بَتِّیرِم؟

^{۶۵} مَرَ دَسَ مه گِرد پُو نه نَسَاخَتَه؟
«إِ قُومَ مِلْ حُرَ وَ إِ كَسْوَنِيَ كَه دَلِيَا
وَ گُوشِيَّاتُو خَتَنَه نَوَيَه! شِمَا هَه هَمِيشَه د
پِرَوَرَ روح القدس سرِسْخَتِي می‌کیت، هه چنُو
که بُوهِيَّاتُو گِردِن شِمَا هَم می‌کیت.^{۶۶} گُومِ د
پِيغَمِرِيَا آکه دَسِ بُوهِيَا شِمَا عَدُو نَئِيَّه؟ وِنُو
حتی پِيغَمِرِيَّه نه که او مایِن او پیا عادِل نه
پیشگوئی گِردِینی، کُشتن، و ایدمال شِمَا تسلیم
کُنَنَه و قاتلِ خُود او بِيَّنَه،^{۶۷} شِمَانِی که
شَرِيعَتِ نه که و واسطه فرشَتَه يَا وِتُو دَئَه بِ،
گِرتیت، اما د وَه اطاعت نَكِرَتِي.

سنگسار بِيِنِ إِستِيفَان

^{۶۸} وِنُو هه که ای چیا نه إِشَفَتِن، سخت لَش
گِرتَن، چنُو که افتان و دِنُورِیچه گِردَه.^{۶۹} اما
إِستِيفَان پُر د روح القدس گَزْ بُری و آسمُو،
چَلَالِ خدا نه دی و عیسی نه که و دَسِ راسِ

کِرَدِی،^{۷۰} ای بِیا هه وَه بی که د مصر و د
رُونَه دریای سُرخ) و هم د بِیاُو چَل سال
معجزَه‌یا و نِشَوَنَه‌یا گِرد و قُومِمُو نه د مصر
أُورَد و دَر.

^{۷۱} «هه ای موسی و قُومِ اسرائیل گُوت: ”خدا
د مین پِرازُونِنُو، بِيغَمِرِي هه چی مه سِنُو رِ
می‌گه.“^{۷۲} هم هه ای موسی بی که د بِیاُو د
مِنِ جماعت بی، و هم وارد فرشَتَه ای بی که د
کُوه سینا واش قصَه گِرد، و ای فرشَتَه وا بُوهِيَا
ایما هم قصَه گِرد. موسی کُلُوم زَنَه نه گِرت تا
و ایما بَرْسُونَه.

^{۷۳} «اما بُوهِيَا ایما د زیر بارِش نَرَتَن، تارِش
کِرَدِن و د تَمَارِزو يه بِین تا وِرگَرَن والا مصر.
وِنُو و هارون گِتن: ”سِيمُو خدايَاتِي بَسَاز تا
د نَهَا ایما رُونَن، سی یکه نُونَيِم و سِر ای موسی
که ایما نه د دیار مصر اُورَد و دَر، چی اُومَاهِ!“
^{۷۴} د او روزیا بی که بُقَی و شَكَل گُوسال ساختن،
و سیش قُرُونِي گِردِن و افتخار ساخته دَسِشُو
سورَتَی و پا گِردَن.^{۷۵} اما خدا ریشه دِشُو
وِرگَرَن و وِنُو نه نَثَا و حال خُوشُو تا آسَارَهِیَا
آسمُو نه بَرَسَن، چنُو که د کِتُو انبیا اُومَاهِ:
«إِ خَانِدَانِ اسْرَائِيلِ، مَه شِمَا د او چَل
سال د بِیاُو،

سی مه قُرُونِي و پِيشَكَش اُورَدِيت?
^{۷۶} شِمَا دُووار بُتْ مُلُوك و اَسَازَه خَدَاتُو
«رِفَانِ» نه وا خُوشُو مُوْنُورِدِيت.
تِمثالِيَّاتِی که شِمَا سی بِرَسِش ساختت.
ایسِه مه شِمَا نه تَعْيِدَنُو می کِم و
اولانِ باَلِ.

^{۷۷} «بُوهِيَا ایما دُووار ده فرمان هم د بِیاُو و
خُوشُو داشَتَن، او دُوواری که موسی و هدِ خدا،
طبق نِمَنَه‌ای که دیَئَی، ساخت.^{۷۸} «بُوهِيَا ایما

خیلی یا که گرفتار ای روح یا بین، می‌کردن و
در و بُری و شُری دافلیچ یا و شَل یا شفا می‌گیرتن.
زوتا شابی زیادی او شهر نه گیرت دَور.

شَمْعُونِ جَادُوْگَرِ أَيْمُوْ مِيَارَه

اما د او شهر پیائی زنهٔ می‌کرد و نوم
شَمْعُونِ که د زی مردم سامِره نه وا سحر و
جادویاش شیت حیرو کردى و ادعا می‌کرد آیم
گپی آ. ۱۰ همه د کچک و گپ، قبولش داشتن
و می‌گن: «ای پیا هه او قدرت خدا آ که وش
مُوئن عظیم». ۱۱ و نو قبولش داشتن سی یکه
آزگاری بی که وا جادویاش، و نو نه شیت حیرو
می‌کرد. ۱۲ اما هه که و بشارت فیلیپس دباره
پاشائی خدا و نوم عیسی مسیح ایمو اوردن
گرددشو د پیا و ر، تعمید گرتن. ۱۳ حتی خود
شَمْعُونِ هم ایمو اورد و دما تعمید گرته گراگر
وارد فیلیپس بی، و وا دیئه ن نشونه یا و معجزه یا
گپی که میوی، بلایجیش می‌ما.

۱۴ هه یکه رسول یا د اورشلیم و آخر بین که
مردم سامِره کلوم خدا نه قبول گردن، پطرس
و یوحنا نه ر گردن و تهش. ۱۵ و نو هر دک
اومان و سامِره، سی ایموداریا دعا گردن تا
روح القدس نه دریافت بگن، ۱۶ سی یکه هنی
روح القدس و ری هیچکوم قرار نگرتی، بلکم
آنیا و نوم عیسی خداوند تعمید گرتی و بس.
۱۷ اوسه، بطرس و یوحنا دس یا خوشو نه نیان
و ری و نو، و نو روح القدس نه گرتن.

۱۸ هه که شَمْعُونِ دی که وا دس نایا ن
رسول یا و ری مردم، روح القدس و مردم عطا
موئه، قری پیل اورد و ۱۹ رسول یا گت: «و
مه هم ای اقتدار نه بیت تا و ری هر گه دس
بنیئم، روح القدس نه بئیره».

۲۰ اما بطرس گت: «خوت و پیلگه نفرهت
در چوقیت د یک! سی یه گمُو کردى عطا خدا

خدا ایساپی. ۲۱ او سه گت: «هه ایسه آسمو نه
مئی نم که گشته و که انسانه ایساپه و دس
راس خدا مئی نم».

۲۲ اما و نو گوش یا شو نه گرتن، و تا نو نسین
وا دنگ بیلن قارین و گردشوا یک رمال بُردن
و استیفان ۲۳ و او نه ترگش د شهر بُردن و دَر،
سنگسار کردن. او سه و نو که شاهادتی دئینی،
چوشه یا شو نه و ته پایا چُونی و نوم شائول
نیان.

۲۴ هه که استیفانه سنگسار می‌کردن، او دعا
کرد، گت: «عیسی خداوند، روح مه نه قبول
کو! ۲۵ او سه زونی ره و دنگ بیلن گت که:
«ا خداوند! ای گته نه و پاشو نئی» ته نه گت
و د خداوند حفتی.

شائول کلیسا نه عدو می‌له

۲۶ او روز عدو سختی، و ری کلیسا اورشلیم
او ما، چنو که بغير رسول یا، همه و ولات
يهودیه و سامِره چیستن و تینواهه بیین. ۲۷ فری
پیا دیندار استیفانه نیان د فور و پُرسپوئه
خوئی سیش نیان. ۲۸ اما شائول سخت و کلیسا
می‌تاخت و حونه و حونه می‌گشت، و زنو و
پیایا نه می‌گشی و دار و می‌ونشو و هلیقدو.

فیلیپس د سامِره

۲۹ اما و نو که ترفة تین بیئینی هر جا گوم
می‌نیان، کلوم خدا نه تعليم می‌دان. ۳۰ فیلیپس
هم و یکی د شهریا سامِره رت و مسیح نه سی
مردم اوچه موعظه کرد. ۳۱ دسه دسه مردم هه
که حرف یا فیلیپس نه اشنفتن و نشونه یائی نه
که آنجوم می‌ده دین، گرددشوا یک په دل و
هر چیئی که می‌گت خو گوش می‌دان، ۳۲ سی
یکه روح یا گن وا قاره بیلن نعره می‌گشین و د

هه چنۇ دەميشە وا نىمى گە.
 ۳۳ د خوار زارىش، عدالت دىش درىغى بى،
 كى تۇنە د نىسى او قىصە بىگە؟
 سى يىكە حىيات او د رى زمى ورچىنس..»
 ۳۴ خواجەسرا و فيلىپس گت: «دەت مى حام
 و م بۇئى كە نبى د اىچە، ها د كى قىصە مى گە؟
 د خوش يا كىس هەنى؟ ۳۵ اوسيه فيلىپس ئىنا
 و قىصە كىدە و هە د اىي جا د نىستە مقدس
 شروع كىرد، د بازە عىسى وش خۆر خوش نجاڭە
 بشارت دە.

۳۶ هه چنۇ كە داشتن مى زىن، زىسىن و اوى.
 خواجەسرا گت: «سېيل گۇ، ايمال او آمادە! ا!
 يعنى چە چىئى تۇنە چلو تعميد گىرىتەن مە نە
 بىئىدە؟ ۳۷ [فيلىپس گت: «آر وا تۇمۇم دل ايمۇ
 أوردىيە، چىئى تۇنە چلو تعميد گىرىتەن تە بىئىرە..»]
 خواجەسرا گت: «ايەمۇ دارىم كە عىسى مسيح
 كىر خدا آ».»

۳۸ پس خواجەسرا ھۇد كىرد دىرىشكە نە نىئە
 داڙن، و فيلىپس و خواجەسرا، ھەر دك زىن و
 مىن اۇ و فيلىپس او نە تعميد دە. ۳۹ هە كە
 د مىن اۇ كىردىن و دە، روح خداوند فيلىپس نە
 ورداشت و بۇد و خواجەسرا د او نە نىئى، اما وا
 شايى رەشىه گىرت و زىت. ۴۰ فيلىپس خۇشە دى
 كە ها د آشىدود. او د مىن كىرد شەربىا او منطقە
 مى گشت و خۆر خوش نجاڭە بشارت مى دە، تا
 زىسىن و قىصىرىيە.

ايەمۇ اورىدەن شائول

و اما شائول، كە هە چنۇ د خەطىنىشۇ
 كىشىيە و كىشتىن شاگىردى خداوند، دىس
 نىمى گشى، زەت و تە كاھىن اعظم و دىش
 نۇمەيائى خەطۇ و كىنىستە ياخى دەمشق حاس تا آر
 يكى نە د آهل طەريقەت جۇست، دەز و پىا، بېكشۇ
 د بەن و بىازەشۇ و اورشليم.

نە موئە وا پېل بىسۇنى! ۲۱ تو داي خدمت ھېچ
 قىس و بىرى نارى، سى يىكە دىلت واحدا رى راس
 نى. ۲۲ داي شەرارىت خۇوت توبە گۇ و د خداوند
 باحا، آر موئە اي فكىر دىلت بەخشىيە با، ۲۳ سى
 يىكە مىنى نىم كە بۇ د زەر ئەل و اسېر بن يَا شەرارىت. ۲۴
 شەمعون گت: «شىما سى مە و تە خداوند
 دعا بېكىت تا چىئى كە گتىت و سەرم نيا.»
 ۲۵ پەطرس و يوحنان داما شاھا دەت دەلەم
 كلۇم خداوند، ورگىشىن و اورشليم و د مىن زە
 د خىلى د آبادى يَا سامىرە خۆر خوش نجاڭە
 موعظە مى كىردىن.

فيلىپس و خواجەسرا حبېشى

۲۶ اوسيه يە فرشتە خداوند و فيلىپس گت:
 «وېرى وا راس و رو والا جنوب، و رئى كە د
 اورشليم مى زە والا غەرە، ھە و او زە كە بىاۋۇنى.»
 ۲۷ پس ورپسا و افتا وا زە، كە يېگلى د زە تەرىخەد و
 خواجەسراى حبېشى كە د گۈپۈن دەبارىن كىداڭا كە
 مىلگە حبېشە و خەزۇنە دار او بى، و سى عبادت
 اومايان و اورشليم. ۲۸ او د زە ورگىشىتە و دىيارىش،
 نىشىسى و رى دىرىشكەش و كېتۇ لاشعىيا نبى نە
 مى خەن. ۲۹ اوسيه روح القدس و فيلىپس گت: زۇ
 وا نىزىك، بۇت وارد او دىرىشكە، زۇ.»
 ۳۰ فيلىپس والا دىرىشكە ئىنا وادۇ و ئاشنتىت كە
 خواجەسرا حبېشى كېتۇ لاشعىيا نبى نە مۇخۇنە.
 پس وش گت: «يعنى او چىئى كە مۇخۇنى،
 مى قەمى؟»

۳۱ گت: «چەطور ئۇنەم بەقىم، آر گسى
 زەنەنۇنیم نىگە؟» پس د فيلىپس حاس كە سوار
 با و بېنىشىتە و لارگىش. ۳۲ جائى د نىستە مقدس
 كە مى خەن، يە بى:

«چى كۇھاى كە مۇرەنەش سى قۇرونى،
 و چى بېھاى كە ها پەشم ياشە چەزە مى گەن
 بى كىش آ،

۱۷ او سه حنانیا کرد و دَرْ وَ رَتْ وَ مِنْ او حُونَه وَ دَسْ يَا شِه نِنَّا وَ رَى شَائُول، وَ گَتْ: «شَائُول بِرَار؛ خَداوَنَد عِيسَى كَه هَه كَه مِيْ أُومَايِي ويِچَه، حُوشَه دَرَه وَتْ دِيَارِي كِرَد، مِه نَه كَلْ كِرَدَه تَأْجِيشِيَات دُوازَه بِئَيَه وُ پُرْ بَوَئَي دَ رَوْحَ الْقَدَس». ۱۸ هَه جَاوِرْ جَاهِيَي، مَرسَ قَلْس دَچَشِيَا شَائُول أَفْتا وَ شَائُول بِينَيَي خُوشَه دُوازَه وَ دَسْ أُورَدْ وَ دِرِيسَا، تَعْمِيدَ كِرَت. ۱۹ او سه خوراک حَرَد وَ جُو گِرت.

شَائُول دَ دِمْشَق وَ اُورْشَلِيم

شَائُول چَن رَوْ مَن دَ دِمْشَق وَ تِه شَاكِرْ دِيَا. ۲۰ او جَلدِي دَمَا وَه دَ كَنِيَسَه يَا نِنَّا وَ إِعلَومَ كِرَدَه نِه اَيِ پِيَغُومَ كَه عِيسَى كَرِ خَدا. ۲۱ هَرَ كَه پِيَغُوم او نَه مِي شَيْفَت، بِلاجِيشِي مِي ماُ مِي گَتْ: «مَرْ يَه هَه وَه نَي كَه دَ اُورْشَلِيم وَ رَى وَنُو كَه اَيِ نُومَ نَه مِي اُورَدَن، اُو وَ رَى سَرِشُو دَاغِي كِرَد وَ اِيَچَه هَم اُومَايِه تَأْكِشُو دَ بن وَ بُورَه شُو وَ تِه سَرُونَ كَاهِنِيَا؟ ۲۲ اما شَائُول رَوز وَ رَوز بِيَشِتَرْ قَوَه مِي گِرت وَ واَذَلِيلِيَا قُرَص، يَهودِيُون دِمْشَقِ نَه وَ زُونَي دِرِي اُورَد، ثَابَت مِي كِرَد كَه عِيسَى، هَه او مَسِيح مَوْعِدَه. ۲۳

دَمَا يَكَه رُوزِيَا زِيَادِي دِش رَت، يَهودِيُون نَشَخَه قَتِيلِشِه كَشِيَنَن. ۲۴ اما شَائُول دَ نِيَشُو واَخَورَ بِي. وَنُو، شُو وَ رَوز دَ دَرَوازَه يَا شَهَر كَشِكَه مِي كَشِيَنَن تَأْشِيَلِي نَه تَأْكِشَن. ۲۵ اما شَاكِرْ دِيَا شَائُول، سَبُونَه او نَه نِنَان دَ مِنْ سَلِه اَي، دَ سِيَالِ دِيَوارِ شَهَر رِ كِرَدَن وَ هَار.

۲۶ هَه كَه شَائُول رَيسَس وَ اُورْشَلِيم، حَاسِ رُونَه وَ تِه شَاكِرْ دِيَا، اما هَمَه رَلَه شُو دِش مِي رَت، سَي يَكَه باَور نِمَي كِرَدَن دَ رَاسِي شَاكِرِ دِيَا عِيسَى بِيَوَه. ۲۷ اما بَرَنَا با او نَه وَرَدَاشَت وَ اُورَد وَ تِه رسُولِيَا، وَ سَيِشُو گَت كَه چَطُور دَرَه دِمْشَق

۳ دَ مِنْ رَه، هَه كَه دِمْشَق نِزِيكِيَه مِئَي، يِلْكِي بِريَقَه نِيرَي دَ آسَمُو هَوَرَه شَكِرَه. ۴ شَائُول اَفْتا وَ دَلِ زَمِي، دَنَگِي اَشَنَفَت كَه حَطُوط وَشِي مِي گَت: «شَائُول، شَائُول، سَي چَي مِه نَه عَدُو مِئَي؟

۵ شَائُول جُحُو دَه: «خَداوَنَد، تو كَي هيَسِي؟ ۶ جُحُو اُومَه: «مَه هَه او عِيسَى هيَسِم كَه تو او نَه عَدُو مِئَي. ۷ اِيسِه، وَرِي واَرَس وَ رُو وَ شَهَر. دَ اِوْچَه وَتْ مُوئَن كَه بَايِس چَي بَكَي.»

۷ هُمسَفَرِيَا شَائُول بِي كَش اِيسَابِيَي، وَنُو دَنَگِ نَه مِي شَيْفَت، اما كَسِي نَه نِيمَيِيَن. ۸ شَائُول دَ زَمِي هَيَز گِرت، اما واَيَكَه چَشِيَاش وَازِ بِي، چَيَيِي نِيمَيِي، پَس دَسِيشِه گِرتَن وَ بُرْدِيش وَ دِمْشَق. ۹ او سه رو كَورِ بِي وَ نَه نُو مِي حَرَد وَ نَه او.

۱۰ دَ دِمْشَق يَكَي دَ شَاكِرْ دِيَا عِيسَى وَ نُومَ حَنانِيَا زِنَه نَه مِي گِرت. خَداوَنَد دَ حُوشَه وَش دِيَارِي كِرَد وَ گَت: «حنانِيَا!»

۱۱ خَداوَنَد وَش گَت: «ورِي وَ رُو وَ كِيَچَه اَي كَه نُومِش 'رَاس'، آَو دَ حُونَه يَهودَا سِرَاغِ شَائُول تَرسُوسِي نَه بِئِيرَه. او هَاه دَعا مِي كَه. ۱۲ وَ دَ رُوِيَا پِيَائِي نَه دِيَكَه، حَنانِيَا نُوم، كَه مِيَا وَ دَس مِي نِيَه وَ قِي شِي تَأْجِيشِيَاش بِئَيَه.»

۱۳ اما حَنانِيَا جُحُو دَه: «إِ خَداوَنَد، مَه دَ خَيلِي يا دِبَازَه اَي پِيا لِشَنَفَتِه كَه چَنَي وَ اِيمُودَارِيَا تو دَ اُورْشَلِيم گَنِي كِرَدَه. ۱۴ وَ دَ اِيَچَه هَم دَ لَا سَرُونَ كَاهِنِيَا اَقتَدار دَارَه تَأْهَرَ كَه كَه نُوم تو نَه دِيَارَه، بَكَش دَ بن.»

۱۵ اما خَداوَنَد وَ حَنانِيَا گَت: «رُو، سَي يَكَه اَي پِيا ظَرْفِي آَي كَه مِه سَواشِ كِرَدَه تَأْنِي نَه بُورَه وَ تِه غَيرِيَهودِيُون وَ پَاتِشَايَا وَ وَ تِه قُوم اِسرَائِيل. ۱۶ مِه وَش نِشُو مِي ئَم كَه وَ سُنَه نُوم مِه چَنَي بَايِس جُور بَكَشَه.»

۳۹ پٽرس واردش رو رت و هه یکه رسس و اوجه، او نه بُردن و بالاحونه. آفرت یا گردش هورهش کرديني، وا گريوهرو جومهيانی نه که درکاس د زمون زنه بيهيش دختي، نشونش مي دن.

۴۰ اما پٽرس گردنه د اتاق کرد و در و زونی ره، دعا کرد. اوسيه رى کرد و چناره و گت: «طابيتا، وري واراس!» طابيتا چشيشه گشن و وا دينه پٽرس نيشس.^{۴۱} پٽرس ديسشه گرت و نيلش کرد. اوسيه ايتموداريا و آفرت یا نه هنا کرد و او نه زنه ده و داشتو.^{۴۲} ابي خور د سرتاسير يافا پيچس و خيلي يا و خداوند ايتمو اوردن.^{۴۳} دما وه، پٽرس ملتی من د يافا و ته دباغي و نوم شمعون.

پٽرس و گرنليوس

۱ د شهر قيسريه پيائی بي، گرنليوس نوم، د فرموندهيا گردان رومي معروف و «گردان ايتماليائی». ^۲ او و هوزخضراتиш گردش و يك خداپرس و خداشرسي ببين. گرنليوس وا دس دلوازي و ژاريا صدقه مي ده و گراگر و درگاه خدا دعا مي کرد.^۳ يه رو نزيك ساعت سه بعد ظهر آشكارا درويا دي که په فرشته خدا اوما و تهش و گت: «گرنليوس!»^۴ گرنليوس هراسو گز بري ويش و جئو ده: «بله، خداوند!»

فرشته گت: «دعایا و صدقه يا تو هه چي فُرونی ذكر رسسه و ته خدا.^۵ ايسيه فرى پيا كل گو و شهر يافا و شمعون معروف و پٽرس نه بيار ويچه.^۶ او ممونه و ته دباغي و نوم شمعون که حونهش ها د لوء دريا.»

خداوند نه ديه و خداوند چطور وا او قصه کرده و او د دمشق چطور وا جرأت و نوم عيسى موعظه کرده.^۷ اوسيه شائل من و تهش و آزادونه د اورشليم آمدوشد مي کرد و وا جرأت و نوم خداوند موعظه مي کرد.^۸ شائل وا يهوديون يوناني زورو گپ و گفت و مباحثه مي کرد، اما ونو د دم کشته نش ببين.^۹ هه که برازو د ابي جريان واخور ببين، او نه بُردن و قيصره و د اوجه رائى ترسوس کردن.

^{۱۰} و ابي ترتيب، كليسas د سرتاسير يهوديه و جليل و ساميَّه ستابارش گرت و خومي گرت، و د ترس خداوند و سر موئوردين و وا دل گوي روح القدس و جرگه ش اضافه مئي.

خدمت يا پٽرس

^{۱۱} و اما پٽرس که همه جا مي گشت، رت و دينه ايتموداريا شهر لده هم.^{۱۲} د اوجه پيائی نه دى و نوم اينياس، که هشت سال إفليج و زميگير بي.^{۱۳} پٽرس وش گت: «اينياس، عيسى مسيح تو نه شفا مي ته. وري و جل جاتهه جمع گو!» او آرعى هييز گرت.^{۱۴} و وا دينه او گرد مردم لده و شارون رى اوردن و خداوند.^{۱۵} د شهر يافا شاگردي زنه مي کرد و نوم طابيتا، که و يوناني درکاس و معنى آهو آ. ابي ر خوش و خم کاري خو و دسگيري د ژاريا کردي.^{۱۶} طابيتا هه د او روزيا مريض بي و مُرد. پس ليششه ششتن و نيانش د بالاحونه اي.^{۱۷} دوچه که لده نزيك يافا بي، هه یکه شاگردي واخور ببين که پٽرس د لده آ، دو پيا نه کل کردن و تهش و لالكيسن که «بي رمت جلدی بيا و ته إيماء.»

۲۲ وِنُو گُتن: «گُرنلیوس فرموندَه، ایما نه ر کرَدَه. او پیا کاردرُس و خداَرسی آ و یهودیو همه دش و خوئی یای می گن. او د لایه فرشته مقدس هدایت بی، که رَبَگه د دُمت و تو نه دعوت بئره و حُونَهش، تا قصبه یاته بَشْتُوه». ۲۳ پس بِطَرُس بُردُشُو و حُونَه تا مِمُونَش بان. و صُوش بِطَرُس وریسا و واردُشُو افتا و ره. قَرَی د بِرازُون آهلِ یافا هم واردش ۲۴. وا صُوش رَسِسِن و شهر قیصریه. رَتَن. گُرنلیوس هوزخضرات و قوم و خویش یا و رِفیق یا نزدیکیشه هم جمع کرده و چش و ره اوماینهش بی. ۲۵ هه که بِطَرُس اوما و مین حُونَه، گُرنلیوس رَت وانهاش و افتا و پاش، او نه پِرسش کرد. ۲۶ اما بِطَرُس هیزیش ده و گُت: «وری واراس؛ مه هم په آیم..»

۲۷ او سیه بِطَرُس هه چُنو که داشت وا او قصبه می کرد رَت وا مین حُونَه و د اوچه وا بُری و شری ری وری بی. ۲۸ بِطَرُس وِشُو گُت: «شما خُونُو دُونیت که سی په یهودی روا نی که وا کسی د یه ملتی هنی آمدُو شد بگه یا یکه رُونَه و حُونَهش. اما خدا و مه نِشُو دَنَه که مه هیشگه نه نِجَس یا ناپاک نُتُونسَوئم. ۲۹ پس هه که رِکرديت د دُمم، بی چک چته اومام. ایسه بُونَیت، سی چی مه نه حاسیت؟»

۳۰ گُرنلیوس جُنُو ده: «چار رو ورز یه هه د ای موقع، نزیک ساعت سه بعد ظهر د حُونَه حُوم داشتیم دعا می کردم که بیگل پیائی د جُومه نیداری ایسا د وَرِ ریم ۳۱ و گُت: «گُرنلیوس، دعات مستجاب بیه و صِدقَه بات د ته خدا قبول بیه. ۳۲ ایمادا، قَرَی پیا کل گُو و یافا و د دُم شمعون معروف و بِطَرُس با. او مِمُونَه و ته شمعون دباغ، که حُونَهش ها د لُوءِ دریا». ۳۳ پس آزیعی کل کردم د دُمت و تو هم لطف

۷ هه که او فرشته که واش قصبه می کرد د تهش رَت، گُرنلیوس دو پیا د غُلِمِیاش و یکی د سروازیاش که وش بَفادار بی، هنا کرد ۸ و گردد جریانه سیشُو تعريف کرد و وِنُو نه رِکرد و یافا.

۹ و صُوش، نزیک ظهر، هه که د ره بیین و و شهر نزیک موئین، بِطَرُس رَت و سرِبُون حُونَه تا دعا بگه. ۱۰ د اوچه گُستَهش بی و حاس چئی بُحُورَه. هه د او حال که داشت خواراک نه حاضر می کردن، بِطَرُس رَت و خلسه. ۱۱ هه د او حال دی، که آسمو گُشته و چیتی هه چی سفره گپی که د چارچَمَک دُر کرده آ، والا زمی میا و هار ۱۲ و پُر آ د همه جور چاروايا و خزندَه یا و بالله یا. ۱۳ او سیه ڈنگ وِش گُت: «بِطَرُس، وری، سر بُونُور و بُحُور!»

۱۴ بِطَرُس گُت: «حاشا د مه، خداوند، سی یکه هرگز و چی حُروم یا نِجَس لُوءِ نَرَمَه.» ۱۵ سی گل دوئم او ڈنگ وِش گُت: «او چیائی که خدا پاک کرده، تو نِجَس نُتُونسَو!» ۱۶ یه، سیه گل تکرار بی و او سیه آزیعی سفره گشیس بالا و آسمو.

۱۷ هه د او حال که بِطَرُس مايقشا بُردی و و معنی ای رُویا فکر می کرد، وِنُو که گُرنلیوس کل کرده، حُونَه شمعونه جُستن، و رَسِسِن و دَرِ حُونَه. ۱۸ وِنُو وا ڈنگ تلیفی می پرسیئن: «تو مُؤئ شمعون معروف و بِطَرُس د ایچه مِمُونَه؟»

۱۹ بِطَرُس هنی د فکر رُویا بی که روح القدس وِش گُت: «سِه گُو، سِه نفر ها مِنی تو می گن. وری رو و هار و د رَتَه واشو دو و شک نو، سی یکه مه رِشُو کرده مه.»

۲۰ بِطَرُس رَت و هار و وِشُو گُت: «مه هه ونه آم که ها منیش می کیت. سی چی اومایته؟»

عطای روح القدس حق و ری غیریهودیو هم رختسه، پلاجیشوا اوما.^۶ سی یکه إشتفین که ونۇ و زۇونیا هنى قىصه مى گن و خدا نە چلال مىئن. اوسيه پطروس گت:^۷ «ايسه کە ينۇ روح القدس نە دۇرس ھە چى ايمىدا تەرىپەت كىرىدە، دە كى ٹۈنە چىلۇ تعميدىشۇ نە دە او بېئىدە؟»^۸ پس پطروس ھەد كىرد ونۇ نە دە نۇم عىسى مسيح تعميد بىئن. اوسيه دە پطروس حاسىن سى چىن رو بىمۇنە واشۇ.

لایرەت پطروس و کلیسا

رسول يا و بىرازۇنى کە د سرتاسىر ولات
بىهودىيە بىين، إشتفین کە غیریهودیو
ھەم كۈلۈم خدا نە قبول كىرىدە.^۹ پس ھە كە
پطروس رەت و شهر اورشليم، لا دراريا دەسە ختنە
دش ايراد كىرتىن، گىتن: ^{۱۰} «تو رى و حۇنە
ختنەنەنۈيە يَا و واشۇ ھەمىسىفە بىئى؟
» پطروس گىرد جەريانە د اول تا آخر مفصل
سيشۇ تعريف كىرد، دۇ گت: ^{۱۱} «مە د يافا داشتىم
دعا مى كىردىم كە رەتم و خىلسە و د رۇيا دىئىم
چىئى ھە مەسىس فەرە گىپى كە د چارچەمكىش دۇ
بىئى، د آسمۇ اوما و هار فۇ رىسىن و مە.^{۱۲} ھە
كە خو سىيل كىردىم، چاروايا و جۇنۇزريا و حوشى
و خىزندەيىا و بالىنەيىا و رىش دىئىم.^{۱۳} اوسيه دنگى
أۇما و گۆشىم كە مى گت: «پطروس، ورى، ستر
بۇئور و بۇخور».

^{۱۴} «اما مە گىتم: "حاشا د مە، خداوند، سى
يىكە هەركىز و چى خىروم ياخىجىسى لۇءەنەمە."
^{۱۵} «اما سى گىلى دوئم د آسمۇ دنگى اوما
كە "او چىائى كە خدا پاك دۇنە، تو نىجىس
نۇئىنسو."^{۱۶} و اى امر سە گىل تكرار بى؛ اوسيه
گىرد او چىا گىشىس و بالا آسمۇ.
^{۱۷} «ھە د او موقع، سە پىا كە د شەر
قىصرىيە كىل بىئىنى و تە مە، رىسىن و حۇنەيى

كىرىدى و أومايى. ايسه گىرد ايمى د حضور خدا حاضريم تا ھەر چىئى كە خداوند و ت فرماتىشت كىردى، بېشىۋىم.»

^{۱۸} ايمال، پطروس چىن ئىنا و قىصە كىردى: «ايسه فەمىسىم كە د راسى خدا د مىن قۇمبا دوچىشكى نىمى كە؟^{۱۹} بلکەم د ھەر ملتى، ھەر كە د خدا زەھەش رۇئە و ھەر چى كە دۇرس آنە آنجمۇ بىئە، مورى دېلىنى او موئە.^{۲۰} شىما د بېغۇمى كە خدا سى قۇم اسرائىل ىلى كىرد، خۆر دارىت كە و واسطە عىسى مسيح كە خداوند ھەمە، آ و ضۇلۇسلاامت بشارت دە.^{۲۱} شىما خۇنو دۇنيت كە اي امر چطور دىما تعمىدى كە يىحيى و وە موعظە مى كىرد، د جىلىل شروع بى و رىسىن و سرتاسىر يەھودىيە،^{۲۲} و چطور خدا، عىسى ناصرى نە و روح القدس و قدرت خۇش مسح كىرد، و طورى كە ھەمە جا مى گشت و كاريا خۇنى مى كىرد و گىرد ونۇنى نە كە زىر جۇر ابلىس بىين، شفا مى دە، سى یكە خدا واش بى.

^{۲۳} «إيما شاهديا گىرد كاريانى هيسيم كە او د ديار بەھود و د اورشليم كىرد. ونۇ گشىئىنىش و صلىب و گشتىش.^{۲۴} اما خدا د روز سېئ زەھەش كىرد و ديارىش كىرد،^{۲۵} اما ئە و ھەمە، بلکەم ئىتىا و شاهديانى كە خۇش د زى انتخاب كىردى، يعنى و إيما كە دما زەھېپەنس د مۇرەدەيى، واش خەردىم و وراشنىم.^{۲۶} او وەمۇ ھەد كىرد تا اىي حقىقت بىنە و قۇم اعلوم تېكىم و شاهادتى بىئىم كە خدا او نە ئىنا تا داۋر زەھېيى و مۇرەدەيى با.^{۲۷} گىرد بېغۇمەريا دبارە او شاهادتى مى ئەن كە ھە كە و او ايمۇ بىارە، و نۇم او گەنەياش آمۇزىي موئە.»

^{۲۸} پطروس هنى داشت اىي چىا يە مى گت كە روح القدس و رى گىرد ونۇ كە بېغۇم بىشىقىن، قرار گىرت.^{۲۹} قىرى د ايمۇداريا يەھودى نىزاد وارد پطروس أومايىنى، ھە يىكە دىئىن

هم واشُو بِي وَ دَسَه زِيادِي ايمُو أورِدن وَ رِي
كِرِدن وَ خداوند.

٢٢ هِه يِكَه اي خَوَرَ رسِيس وَ كَلِيسَا اورشليم،
برنابا نِه رَكِرِدن وَ آنطاكيه. ٢٣ هِه يِكَه برنابا
رسِيس وَوْجه وَ فيضِ خَدا نِه دَى، خُشال بِي
وَ هَمَه نِه تشويقِ كِرد تا وَ تَمُومِ دِلُوجُو وَ
خداوند بَفادار بَمُونَن، ٢٤ سِي خاطِر يِكَه برنابا
پِيا خَو وَ پُر دَروح القدس وَ پُر دَايِمو بِي. هِه
وَ چَنِي مرِدم زِيادي وَ خداوند ايمُو أورِدن.

٢٥ پِس دِما وَه، برنابا رَت وَ تَرسوس تا شائول
نِه پِيا بَنگَه. ٢٦ وَ هِه كِه پِياش كِرد، او نِه
أورِدن وَ آنطاكيه. وَنُو دَ اوچِه بِه سال تَمُوم
وا كَلِيسَا جمعِ مِوين وَ مرِدم زِيادي نِه تعليِم
مِي دَن. دَ آنطاكيه بِي كِه وَ شاگرديا سِي گِلِ اول
«مسِيحي» گِتن.

٢٧ دَ او روزيا چَن نِبِي دَ اورشليم اومان و
آنطاكيه. ٢٨ يِكَه دِشُو كِه آگابوس نُوم داشت،
وريسا وَ وا الهايم روح القدس نبوت كِرد كِه
قطِي سختِي سرتاسير دَنِيَا نِه مِئَه. اي قطِي دَ
زمُونِ قيسِير روم كَلوديوس اتفاقِ افتَا. ٢٩ پِس
شاگرديا قرارِ نِيَان كِه هَر گُوم وَ قَدِ تَوانِشُو،
كمكِي گِل بَنگَن سِي بِراُونِي كِه دَ يهوديه زِهئَي
مي كِرِدن. ٣٠ وَنُو چَنِي كِرِدن وَ پِيشگشِي اى و
دَس برنابا وَ شائول گِل كِرِدن سِي مشايخ.

كُشِيسِه نِيعقوب وَ هُلِيفُدوني بِي پِه نِبِطِرس

١٢ دَ اي روزيا، هيروديسِي پاتشا نِئَا و
عَدُودِهِن قَرِي دَ ايمُوداريا اورشليم رَت، وَنُونِي كِه
جيستيني وَ دَ يِكَه تِرفه تِين بَيَئيني، رَتِن تا هورَه
فيينيقِيه وَ قبرِس وَ آنطاكيه. وَنُو كَلُوم خَدا نِه وَ
هيشگه نِمِي گِتن وَ تَنبِا وَ يهوديُو اعلوم مِي كِرِدن
وَ تَبس. ٢٠ اما دَ مِين وَنُو قَرِي دَ مرِدمون قبرِس
وَ قبِروان بَيَين كِه هِه كِه رسِيس وَ آنطاكيه، وا
يهوديُون يوناني زُو وَ هَم، صُبَّت كِرِدن وَ عيسِي
خداوند نِه وَشُو بَشارت دَن. ٢١ دَس خداوند

كِه مِه دِش بَيَئِم. ١٢ روح خَدا وَم گِت كِه
واشُو رُو وَ هيچِ فرقِ نَى. اي شَش بَرار هَم
وا مِه اومان، وَ ايمَا زَتِيم وَ حُونَه او بِيا. ١٣
سيمُو تعريفِ كِرد كِه چَطور دَ حُونَه خُوش
فرشيته اى دَيَنه كِه وَش گِتَه: «قرِي نِه كِل گُو
وَ يافَا وَ شَمعونِ معروف وَ بِطِرسِي نِه بِيار وَ
ايچِه. ١٤ او وَ تو پِيغُومي مِي هَه كِه وَ واسطه او
پِيغُوم، تو نِجات پِيا مِي كِي، هَم تو وَ هَم كِرِد
هوزِ خضراءت.

١٥ «هِه يِكَه نِيَام وَ قصَه كِرِده، روح القدس
وَ رِيشُو قرارِ كِرت، دُرس هِه چَنُو كِه گِل اول
وَ رِي ايمَا قرارِ كِرتني. ١٦ اوسيه او چِيئي كِه
خداوند گِتَه نِه أورِدم وَ وير كِه فَرمایشت
كِرِدي: «يحيى وا او تعميد دَه اما شِما وا
روح القدس تعميد مِئَه رِيت.» ١٧ ايمِدال، آر
خدا هِه او عطا نِه وَشُو دَه كِه دِما ايمُواورده و
عيسي مسيح خداوند وَ ايمَا عطا كِرِدي، پِس
مه كِي بَام كِه باحاما جَلو كَاري خَدا نِه بِئيرم؟»
١٨ وَنُو هِه كِه اي قصَه يا نِه ايشَفَتِين، بِي كِش
مِنِن وَ خَدا نِه جَلال دَن وَ مِي گِتن: «پِس خَدا
وَ غيرِيهِوديُو هَم اي مِحالِه دَنه تا توبَه بَنگَن وَ
حياتِ ابدِي نِه وَ دَس بِيارَن!»

كَلِيسَا آنطاكيه

١٩ دِما گُشِيسِهن استيفان وَ عَدُو وَ اذيقِي
كِه دِما وَه وَ ايمُوداريا اورشليم رَت، وَنُونِي كِه
جيستيني وَ دَ يِكَه تِرفه تِين بَيَئيني، رَتِن تا هورَه
فيينيقِيه وَ قبرِس وَ آنطاكيه. وَنُو كَلُوم خَدا نِه وَ
هيشگه نِمِي گِتن وَ تَنبِا وَ يهوديُو اعلوم مِي كِرِدن
وَ تَبس. ٢٠ اما دَ مِين وَنُو قَرِي دَ مرِدمون قبرِس
وَ قبِروان بَيَين كِه هِه كِه رسِيس وَ آنطاكيه، وا
يهوديُون يوناني زُو وَ هَم، صُبَّت كِرِدن وَ عيسِي
خداوند نِه وَشُو بَشارت دَن. ٢١ دَس خداوند

نه کُفت، زئنه پاکاری و نُوم رُودا اُوما تا در نه بگشە.^{۱۴} اما هه یکه دنگ پطرسە اشناخت، د زور خُشالى، دَر نه وانگرَدَه، وا دُو رَت وامي وُ گَت: «پطرسەنْهَا پُشتِ در!»^{۱۵} ونُو وش گَتن: «مر لیوه بینئي؟» اما هه کە دىئن سِمِر ايسايە، گَتن: «لابد فرشته شە.»^{۱۶} د اي مابين، پطرس ھە چنۇ رِم دَر نه گِرتى. دَس آخىر، هە كە دَر نه واز كِردىن، وا دىئهن او ماقشۇ بُرد.^{۱۷} پطرس وا اشارە دَس، وشۇ فَمَن بى كش بان و تعریف كَرد كە چطور خداوند او نه د هُلْفَدُو راها كَرَدَه. اوسيه گَت: «يعقوب و باق بِراُرُون نه د اي جريان واخَور بَكىت.» اوسيه رَت و جائى هَنَى.

^{۱۸} و صُوش، د مين سَرزايا بَلوا ساختى افتات، سى یکه نُونىسىن چى اوماياته و سَر پطرس.^{۱۹} هيروديس هُد كَرد هەمە جا مىن پطرس بَكَن؛ و هە كە او نه پيا نَكَردىن د نِگبُونيا بازخواس كَرد و حُكم قتلىشۇ نه دَه. دِما و هه هيروديس د يهودىيە رَت والا قىصرىيە و مدقى من د اوجە.

مُرْدَهَنْ هيروديس

^{۲۰} ايمدال هيروديس و مردم صور و صيدون غيظ گِرتى. زوتا پەدل رَتَن و تِهش و اجازە شرفىابى حاسن. ونۇ بلاستوس پيشكار مخصوصى شاه نه راضى كِردىن، مى حاسن ضۇل بَكَن، سى یکه خوراك و روزىشۇ د ديار هيروديس جور مئى.

^{۲۱} او روز مخصوص، هيروديس سِتَه شائى د ور كَرد، نِشىس و رى تختىش د جاگە خُوش و سى جماعت نُطقى كَرد.^{۲۲} مردم قارَن: «يە دنگ ېه آيم نى بلِكِم دنگ ېه خدا

و چهار دَسَه چهار نفرى نه نىتا سى نِگبُونىش. و قَصَت داشت دِما عِيد پَسخ، پطرس نه د ور چش مردم محاكمه بَگە. ^{۲۳} پس پطرس نه حبس كِردىن، اما كليسا و درگاه خدا ېه بِرَه سيش دعا مى كَرد.

^{۲۴} يە شُو ورَز روزى كە هيروديس قَصَت كِردى پطرس نه و محاكمه بَگشە، پطرس وا دو زنجير زالله بىئى و حُفتىئى د مينجا دو سَرزا، و نِگبُونيا هم چلو در هُلْفَدُو كِشك مى دَن.

^{۲۵} يِگلى يە فرشته خداوند اوما خوشە ديارى كَرد ف بِريقه نيري افتاد مين هُلْفَدُو. فرشته زَه و پَلَى پطرس و بياوش كَرد و گَت: «زى ورى!» آزىع زنجيريا د دستياس افتات و هار.

^{۲۶} فرشته وش گَت: «قِيَّتَه بَوَن و أُرسى ياتە بَك د پا.» پطرس چنى كَرد. اوسيه فرشته وش گَت: «سِتَهَتَه خو بِلِبيچ كُو و خُوت و بِيا د دُم مِه.»^{۲۷} پس پطرس د هُلْفَدُو كَرد و دَر و افتاد و زَه د دُم فرشته رَت. اما باور نىمى كَرد كە او جيئى كە فرشته مى كَه، واقعى آ، بلِكِم گِمۇ مى كَرد خُو مئى نَه.^{۲۸} ونۇ د نِگبُونيا اول و دوئم رَد بَيىن و رَيسىن و دراغل آهنى اى كە واز مئى رى و شهر. دراغل خود و خود د ور رِيسُو كِشىش. اوسيه رَتَن و دَر و هە یکه رَيسىن و آخر جَدَه، يِگلى فرشته غِيو بى.

^{۲۹} اوسيه پطرس اُوما و خُوش و گَت: «ايسى د دُونىم كە خداوند فرشته شە كِل كَرَدَه و مِه نه د قَبِ هيروديس و او بِلائى كە قُوم يهود توقع داشتَن تا بِيا و سَرِم، راها كَرَدَه.»

^{۳۰} هە كە يە نه قَمِس، رَت و خُونَه مريم دا آ يوحنا معروف و مَرْقُس. د اوجە بُرى د دُور يك بَيىن و دعا مى كِردىن.^{۳۱} هە كە پطرس در خُونَه

علوماسِ جادوگر - که معنی نومش عالم ب- و تیشک وا ونو وریسا و تَقْلَا کرد که چلو ایمُو اوردهن والی نه بئیره.^۹ د ای موقع شائول، که وش پولس هم می گتن، پُر بی د روح القدس، و گز بری و جادوگه و وش گت: «اً گر ابلیس، ا دُشْمَهِن هَر رَاسِي، ا كَهُ پُر دِكَلَكْ وُ حُقَّهَ آي! سَيْ چَي دِكَزِ كَرِدَهَن زَهِيَا رَاسِ خَداونَد دَسِ وَرَنْمِيَارِي؟^{۱۰} سِ كُو، دَسِ خَداونَد هَا و تیشک تو. هیسه کور موئی و تا مدتی دَتْنُونی آفتو نه بئینی.»

درجا، گزودی و تاریک او جادوگر نه گرت، و او پیا پیت می خرد و مخن یکی می کرد دسیشه بئیره و بوزه.^{۱۱} هه یکه والی ای جریانه دی، ایمُو اورد، سی یکه د تعليمی که دباره خداوند می دَن بِلاجیش اومایی.

پولس و برنابا د آنطاکیه پیسیدیه

۱۳ اویسه پولس و هُمْرَهِيَاش د ره دریا د پافوس رَتَن و پرچه پامغیلیه. اما دوچه بوننا معروف و مرقس دشُو سوا بی و ورگشت و اورشلیم.^{۱۴} ونُو د پرچه رَد بیین و رسیسن و آنطاکیه پیسیدیه. د روزِ شبات، رَتَن و کنیسه و نیشنین.^{۱۵} دما حَنِّهِن تورات و کُتُوبِ انبیا، رهبریا کنیسه پیغوم ر کردن سیشو و گتن: «بِرَازُوه، آر کُلُوم تشویقی، سی مردم داریت، بَقَرْمَاهِت بُؤْتَیت.»

۱۶ پولس ایسا و دَس اشاره کرد، گت: «ا پیا اسرائیلی و غیريهودیون خداواریسی، گوش بئیت!^{۱۷} خدای قُوم اسرائیل، بُوهِیا إِيمَا نَه انتخاب کرد و قُوم ایما نه د زِهون غَرِیویشُو د مصر سَرْفِرازِ کَرَد و وا قدرت عظیمی ونُو نه د او دیار اورد و دَر،^{۱۸} و نزیک چل سال واشُو د بیاوو مُدارا کرد.^{۱۹} او دما یکه او هفت ملتی نه که د کنعان بیین، نابود کرد، زَعِنیا شُو نه

آ!»^{۲۰} ۲۳ درجا یه فرشته خداوند او نه رَه، چُنو که کِرمِیا بَدِنیشَه خَرَدُون و مُرد، سی یکه خدا نه چلال نَیَئی.

۲۴ اما کلُوم خدا بیشتر و بیشتر پخش مئی و میزَت و همه جا.

۲۵ و هه که برنابا و شائول پیشگش يا مسيحي يا نه دَن و کلیسا، د اورشلیم و رِگشَن و يوحنا معروف و مَرْقُسِ نه هم وارد شو اوِرِدن.

برنابا و شائول ر موئن

۱۳ د کلیسانی که د آنطاکیه بی، فَرَنِبَی و معلم بیین، و د مِنِشُو برنابا، شمعون که وش می گتن نیگر، لوكیوس قیروانی، متأنین که دَسِ بِرَارِهِیرو دیسِ حاکم بی که وا یک گپ بیشینی و شائول هم بیین.^{۲۱} زِهونی که ونُو د عبادت خداوند و روزه بیین، روح القدس گت: «برنابا و شائول نه سی مه سوا بَکِيت، سی کاری که ونُو نه سیش حَنِّمه.»^{۲۲} اویسه، دما روزه و دعا، دَسِ نَثَان و ری هر دِکِشُو مسجشو کردن و رِشُو کردن و سفر.

برنابا و شائول د قبرس

۴ و ای ترتیب، او دو که د لا روح القدس یک بیشینی، رَتَن و سِلوكیه و دوچه د ره دریا رَسِیسن و قبرس.^{۲۳} هه که اُومان و مین شهر سالامیس، د کنیسه‌یا یهود، کلُوم خدا نه موعظه کردن. يوحنا معروف و مَرْقُسِ نه هم وا خُوشُ داشتن تا گمکشُو با.

۶ هه که ونُو سَرْتَاسِرِ جَزِيرَه نَه تا و پافوس نَثَانی زیر پا، دوچه تَرْخَدُون و پیا یهودی و نُوم باریشوع که جادوگر و نی دروکی بی.^{۲۴} او دوس یا «سِرگِیوس پولس» والی بی. والی که پیا دُونائی بی، برنابا و شائول نه هینا کرد و ته خُوش، و حاس کلُوم خدا نه بشُنَوَه.^{۲۵} اما

دئی، ۳۳ وا زنه کردهن عیسی، سی ایما که بچون
اوونین بفا کرد. هه چنو که د مزمور دوئم
نیستنه بی به:

»تو گرمه هیسی؛

ایمرو، مه تو نه مولود کرده.

۳۴ «و خدا او نه د مرده دیا زنه کرد تا بیشتر د
یه د حالت مرگ و شلیسه د فور نمونه، چنوه
د کیویا مقدس اومایه:

»برکت يا مقدس و خاطر جمعی نه
که و داود و عده شه دمه،

می و خشم و شما.

۳۵ و هه و ای اساس د جای هنی د مزمور
اومایه که:

»تو نیمیلی او قدوست
د فور بیشلپیه.

۳۶ «داود دما وه که و اراده خدا مردمون
دوروه خوش خدمت کرد، حفتی و رت و جرگه
آجادارش، و د فور شلیس. ۳۷ اما او گسی که
خدا زنه کرد، نشلیس.

۳۸ «پس، برازو، دُنسوئیت آمرزش گته یائی
که و واسطه هه ای پیا جور بی یه، و شما اعلوم
موئه. ۳۹ ایدمال هر که ایمود بیاره، د هر چیئی
که نتونسه و واسطه شریعت موسی آزاد بوئه،
واسطه او آزاد موئه. ۴۰ خواستو با ای نیستنه
کیویا انبیا و سرتُو نیایه که مُوئه:

۴۱ «سیل بکیت، ا سیقافیا،

ماقتو بُوره و هلاک بوئیت،

سی یکه د دوروه شما کاری می کم،

که هر چن وه نه سیتو تعریف بگن

و ه نه باور نمی کیت.

۴۲ هه که پولس و برنابا د کنیسه می کردن و
در، مردم لالکیسن وشو که د شبایت بعدی هم
د بازه ای چیا سیشو قصه بگن. ۴۳ دما یکه
جماعت د کنیسه کردن و در، فری د یهودیو

و قوم خوش ده و میرات. ۴۰ پیو همه نزیک
چارصد و پنجاه سال طول گشی.

«دما وه، تا زمُون سموئیل نبی، خدا داوری یا
نه، وشوده. ۴۱ او سه و نو پاشائی حاسن و خدا
شائلو، گر قیس، د طایفه بینایمینه وشوده،
که چل سال سلطنت کرد. ۴۲ دما ورداشتهن
شائلو، داود نه انتخاب کرد تا پاشاشو با،
و او چنی شاهادت ده: «داود کریسایه
باو دل خوم پیا کردم؛ او حاسه مه نه و تمومی
میازه وجا».

۴۳ «د نسل یه ای پیا، خدا طبق وعده
خوش، نجات دهنده یعنی عیسی نه سی
اسرائیل کل کرد. ۴۴ ورز اومایه ن عیسی، یحیی
تعمید توبه نه و گرد مردم اسرائیل اعلوم
کردي. ۴۵ هه که یحیی دور خدمت خوشیه و
سر می اورد، گت: «مه نه کی دُونیت؟ مه وه
نیسم؛ بلکم او دما مه میایه و مه حق قابل
نیسم بن ارسی یاشه واز بکم».

۴۶ «برازو، اولادیا ابراهیم، و غیرهودیون
خدائرسی که هایت ویچه! ای بیغوم نجات
سی ایما کل بی یه. ۴۷ مردم اورشلیم و گپونشو
عیسی نه نشاختن و وا ای حال و محکوم
کرده دیش، گته بی پیغمربیا نه که د هر روز شبات
حته موئه، و آنجموم رستن. ۴۸ و نو وا یکه هیچ
د سپیچکی سی مجازات مرگ دش پیا نکردن،
د پیلانس حاسن او نه بکشة. ۴۹ و هه که
تموم او چیائی که د بارهش نیستنه بیئی، و آنجموم
رستن، او نه د صلیب اورین و هار و نیانش د
فُور. ۵۰ اما خدا او نه د مرده دیا زنه کرد. ۵۱ و
و نو که واردش د جلیل اوماییه و اورشلیم،
روزیا زیادی او نه دین و هه ایسیه هم و ته قوم
ایما شاهدیا اوئن.

۵۲ «ایدمال ایما و شما ای خور خوش اعلوم
می کیم که خدا او چیئی نه که و بُوهایا ایما وعده

پولس و برنابا د قونیه

۱۴ د قونیه هم پولس و برنابا رتن و کنیسه یهود و چنو قصه کردن که بُری و شُری د یهودیو و یونانی یا ایمُو اوردن. اما یهودیونی که ایمُو نیووردینی، غیریهودیو نه آنتریک کردن و فکرشونه د لبرارو مسموم کردن. ^۳ پس پولس و برنابا زمُون زیادی تین دوچه و اجرات دبازه خداوند قصه می کردن، خداوندی که وشُو قدرت می ده تا نشونه یا و معجزه یا بگن و و هه چنی پیغُوم فیض خوشه تصدقی می کرد. ^۴ اما مردم شهر بین و دو دَسَه‌ای و لدرازی د یهودیو وریسان و دَسَه‌ای هنی لدرازی رسول یا نه گرین. ^۵ و هه که غیریهودیو و یهودیو وارد گپونشو حاسن پولس و برنابا نه د قرچش همه دَن و سنگسار بگن، ^۶ و نو دی جریان وا خور بین، جیستن والا استره و دریه، د شهریا لیکائونیه، و آبادی یا و هوژه ^۷ و د سر، دوچه هه چنو نیان و موعظه کرده ن انجلیل.

پولس و برنابا د لستره و دریه

^۸ و اما د لستره پیائی نیشی که نتونس پایاشه تکو بنه و هرگز و ره نرقی، سی یکه مادرزاد افایلیج بی. ^۹ موقعی که پولس قصه می کرد، او گوش می گرت. پولس گز بُرد و ش دی که ایمُون شفاگرته نه داره. ^{۱۰} پس وا دنگ بُلین وش گت: «ری پایات بِس!» او پیا گملکی گن و و ره افتاد.

^{۱۱} هه که مردم او چیئی نه که پولس کرد دین، و زُون لیکائونی قارین: «خدایا و شکل

و مردم دیندار که یهودی بیئینی، د دُم پولس و برنابا افتان و ره. او دو وا ونُو قصه کردن و ونُو نه تشویق کردن تا د فیض خدا سیر بِسن. ^{۱۲} شبای بعد، تقریباً، گرد مردم شهر جمع بیین تا کلوم خداوند نه بَشْتُونَن. ^{۱۳} اما یهودیو هه که ازدحام مردم نه دین، د حسیدی ترکیسین و وا لعن وگن وریسان و تیشک و قصه یا پولس.

^{۱۴} او سه پولس و برنابا وا جرأت گت: «لازم بی کلوم خدا ورز همه سی شما گته با. اما سی یکه او نه زد کردیت و خوتُو قضاوت کردیت که قابل حیات ابدی نیستیت، پس ایسے ایما می ریم والا غیریهودیو. ^{۱۵} سی یکه خداوند و ایما چنی فرمایشت کرده که:

«تو نه نیری کردمه سی غیریهودیو
تا نجات نه بَشْتُونَن و ای سر تا او
سر زمی.»

^{۱۶} هه که غیریهودیو یه نه اشنفتمن، خُشال بیین و نیان و ستایش کلوم خداوند؛ و بُری د ونُو که سی حیات ابدی انتخاب بیئینی، ایمُو اوردن.

^{۱۷} و ای صورت کلوم خداوند رسیس و سرتاسر او منطقه. ^{۱۸} اما یهودیو، زُون متعصب و سرشناس و هم پایا نومدار شهر نه شُوتَن د یک و ونُو نه و تیشک پولس و برنابا آنتریک کردن تا عَذَّوْشُو بَن. پس پولس و برنابا نه د او منطقه تار کردن. ^{۱۹} پولس و برنابا هم و نیشونه یکه شی عَصُو خدا و ری ونُو میا، گرت تو ز پایا شو نه تکن و ری ونُو و رتن و شهر قونیه. ^{۲۰} شاگردیا پُر د شای و پُر د روح القدس بیین.

د ایمۇ و پېشۇ دَن کە: «بایس وا طاقت اوْرددە سخىتى يا زىياد، و پاتشائى خدا زە پيا بىكىم». ۲۳ وۇ دَه كلىسا سى ايمۇداريا، مشايىخى نئان وَا دعا و روزە وۇ نە سپۇرىن و دَس خداوندى كە وش ايمۇ اوْردىنى. ۲۴ اوْسە دِ ولات پىسىدەتىه رد بىين و رَتىن و ولات پامفiliيە، سِرازىر بىين وا لا شەر آتالىتە. ۲۶ دِ آتالىتە وا گاشتى ورگىشتن و آنطاكييە، ھە اوچە كە وۇ نە سپۇرىنى و فيض خدا تا عھىددار كارى بان كە ايمىدال و آنجۇم رىستىنى. ۲۷ ھە كە رىسىن و اوچە، كلىسا نە دۇر يىك جمع كىردىن، سىشۇ گىتن كە چەپلەر خدا و واسطە وۇ چە كاريانى كىردى و چەپلەر دَر ايمۇ نە سى غىرييەودىو گشتە. ۲۸ اوْسە زِمۇن زىيادى مىن د اوچە و تە شاگىدە.

شورا اورشليم

۱۵ و اما قَرِى دِ ولات يەھودىيە اُوماپىنى و آنطاكييە و بِرَارُو تعليم مى دَن كە: «آر طبىق آيىن موسى ختنە نوئىت، تۇنۇتى نجات پيا بىكىت.» ۲۹ اوْسە ھە كە پولۇس و بىنابا سخت و تېشكۇ دَمِرگە واشۇ وریسان، قىرار و يە بى كە او دو، وارد قَرِى دِ ايمۇداريا زۇئىن و اورشليم و اىي مىسئلە نە وا رسول يَا و مشايخ بىنىڭ د مىئە. ۳ پس كلىسا وۇ نە بىرەقە كىرد، و وۇ د سِر زەشۇ د شەھريا فىينىقىيە و سامىزە، خۆر ايمۇ اوْرددەن غىرييەودىو نە وا جزئيات تعرىف كىردى و اىي خۆر، كىرد بِرَارُو نە خىلى خُشال كىرد. ۴ ھە كە رىسىن و اورشليم، كلىسا و رسول يَا و مشايخ رَتىن و نەھاشۇ. پولۇس و بىنابا ھە چىئى كە خدا و واسطە وۇ كىردى، سىشۇ تعرىف كىردى. ۵ اما قَرِى دِ فېرقە فَرِيسى يَا كە ايمۇ اوْردىنى، وریسان، گىتن:

آپىم د مىن إيمَا اُومانە و هار! ۶ وۇ بىنابا نە «زئوس» و پولۇس نە «ھېرسىس» خىن سى تىكە او سخنگو اصلى بى. ۷ كاھىن زئوس كە معبدىش دُرس و لارگە دَرواژە شهر بى، قىرى گو و تاج گل يائى اوْرددە و دَرواژە شهر، او وارد جماعت مى حاسىن قُرۇنى تقدىمىشۇ بىگن.

۱۴ اما ھە كە او دو رسول، يەنى بىنابا و پولۇس، يە نە اشىفتىن، يېخە خۇشۇ نە دَرَن و رَتىن و مىن جمعىت، قارىن كە: ۸ «پىياي، سى چى چى مى كىت؟ إيمَا ھە چى شما، آپىميم. ليما و شىما بشارت مىئىم كە د اىي كاريا بىخۇد دَس ورداريت و رى بىكىت و خدائى زىنە كە آسمۇ و زىيى و درىا و ھەر چىئى نە كە ھا د مىن وۇ آقىرى. ۹ ھە چەن كە او د قدىم، گىرىد ملتىيا غىرييەودى نە نىتا و حال خۇشۇ تا ھەر كۈم رۇئىن و زە خۇشۇ، ۱۰ وا اىي حال او خۇشە بى شاھد بىشتىت، و اىي خاطر كە او وا كىل كىردىن بازۇ د آسمۇ و بخاشىھەن مۇسىم يَا پۇر بار، وۇ خوئى كىردى، خوراک قەت فراوۇ مى ئە وۇنۇ و دىليانۇ نە پۇراپىر مى كە د شاپىي. ۱۱ آخر سر وا اىي قىصەيَا، و سختى تۇنسىن يە مەردە بىغىزىن تا سىشۇ قُرۇنى نەنگ.

۱۹ اما قَرِى يەھودى د آنطاكييە و قونىيە اُمان و مەردەن نە وا خۇشۇ، يىكى كىردى، پولۇسە سىنگسار كىردى و گەمۇن يىكە مەردە، تۈركىش كىردى و دَر د شهر. ۲۰ اما ھە كە شاگىدە ھۆزەش كىردى، وریسا و ورگىشت و شهر. وا سۇوش، پولۇس و بىنابا رائى دىرىتە بىيىن.

ورگىشتىھە و آنطاكييە سورىيە

۲۱ وۇ د او شهر ھەم اىي خۆر خۇش نە دَن و خىلى يَا نە شاگىد كىردى. اوْسە دَرواژە ورگىشتن و لىستە و قونىيە و آنطاكييە. ۲۲ د او شهر يَا قۇھە دَن و جۇن شاگىدە، وۇ نە تشويق كىردى و پاپارى

و گرد غیریهودیون که نوم مه ها و ریشو.
خداؤند یه نه مُوئه،
۱۸ خداوندی که ای چیا نه د زی
دیاری می گهه.^{۱۹}

۱۹ «پس نظر مه و پنه آ که ونۇ نه که د
غیریهودیو والا خدا ورعی گردن، و رمت نۇنیم.
۲۰ اما باپس سیشۇ بنیسیم که د خوراک قُرۇنى
سی بُتیا، بی عفتى، گوشت چیوونيا تاسته،
و خى، پرهیز تگن.^{۲۱} سی تیکه د نسل يا قدیم
موسی د ھر شهرى گسۇنى نه داشتە کە وش
موعظە تگن، ھە چنۇ کە ھر روز شبات
نیستەيا او نه د کنیسەيا مۇحۇن.

نۇمە شورا و ابیموداریا غیریهودى

۲۲ پس رسول يا و مشایخ وارد گرد کلیسا
صلا دین د مین خوشو پیایائی جگا تگن و ونۇ
نه وارد پولس و برنابا گل تگن و آنطاکیه. پس
یهودا معروف و برساسا و سیلاس نه که د مین
پرازو مقام رهبری داشتىن، جگا گردن.^{۲۳} او سه
نۇمە اي و دىسشۇ گل گردن، د ای قرار کە:
«د لايپرازو، ھم رسول يا و ھم مشایخ،
و برايون غیریهودى کە د آنطاکیه، سورىيە و
کیلیکتەآن،
سلام!

۲۴ دوچە کە اشتافتىمە کە ھرى د مینمۇ،
بى تیکه ھىدى د ایما داشتۇن، اومانە واڭتە ياشۇ
سر ونۇ شیۋىنە، فكىرۇ نه پېشىو گردىن.^{۲۵}

۲۵ پس ایما يە دل چىنی صلا دىئىم کە پیایائى
چگا بکىم و ونۇ نه وارد عزىزۇنمۇ، برنابا و
پولس، و تە يشما گل تگىم،^{۲۶} کە و سئە
نۇم خداوند ایما عىسى مسیح، د جۇنسۇ
داس گشىنە.^{۲۷} پس يهودا و سیلاس نه گل
گردىم تا خوشو ای چیا نه زۇونى ونۇ بۇن.^{۲۸}

روح القدس و ایما چىنی صلا دىئىم کە بارى

«باپس ای غیریهودیو نه ختنە گرد و وشۇ ھە
گرد کە شريعىت موسى نه ئە دازن.»

۷ رسول يا و مشایخ وا پک جمع بیین تا و ای
مسئلە بىرەن. ۷ دما گپ و گفت زیاد، آخىرسەر
پطروس وریسا و وشۇ گەت: «پرازو شىما دۇنیت
کە د روزيا اول، د مین شىما خدا مە نه چگا
گرد تا غیریهودیو د زۇون مە پېغۇم انجىل نە
بىشۇنەن و ایمۇ بىارن.^۸ و خدائى کە د دىل يا
خۆر دازە، وا دىئەن روح القدس و غیریهودیو
د بارە ونۇ گواه دە، دۇس ھە چنۇ کە و ایما
گواه دە.^۹ او ماپین ایما و ونۇ ھېچ دوچىشكى
نېگەد، بىلەم و سئە ایمۇ، دلىاشۇ نە پاک گرد.^{۱۰}

۱۱ ایسە سى چى خدا نە امتحۇ مى كىت و
سېيمىگە مۇنیت و مىل شاگىردىا کە نە ایما و نە
آجداد ایما نۇنیم وە نە كول كش بېكىم.^{۱۱} سى
بىكە ایما ایمۇ دارىم کە و فيض خداوند عىسى
آ کە نجات پىما مى كىم، ھە چنۇ کە ونۇ ھەم.»

۱۲ او سە چمامعتى کە دوچە بىین گىردىشۇ
بى كىش مىن و و بىنابا و پولس گوش دن.
و نۇ نىشۇنەيا و معجزەيائى نە کە خدا و
دېششۇ د مین غیریهودیو گردى، تعريف گردى.^{۱۳}

۱۴ «ھە بىكە قىصە ياشۇ خلاص بى، يعقوب گەت:
«پرازو، و مە گوش بىئىت! شەمعون تعريف
گرد کە چطور خدا سى گل اول، غیریهودیو نە
مورىد لطف خوش قىرار دىئە، د مین ونۇ قومى
سى خوش چگا گردا.^{۱۵} يە ھە طبق قىصە يا
انبىا آ، چنۇ کە د كىنۇ عاموسى نى اومايانە کە:

۱۶ «دما يە، ورعى گردىم
و دۇوار داود پاتشا نە کە رىمسە، د سر
تېپياش مى كەم؛
گلگە باشە، گلگى هەنى بىا مى كەم،
و وە نە دۇوازە تېپا مى كەم،

۱۷ تا باقىمنە نسل بىش ھەم گىردىشۇ د مىن
خداوند بان،

تیموتاوس زنهئی می کرد که دااش یهودی و ایموداری، اما بوهش یونانی بی. ۲ برازو دلستره و قونیه دش و خوئی یای می کردن. ۳ پولس سی یکه می حاس او د سفر واردش با، و سنه یهودیونی که د او منطقه زنهئی می کردن، او نه ختنه کرد، سی یکه همه دوینس بوهش یونانی آ. ۴ هه که ونو د شهری و شهری هنی می رتن، اصولی نه که رسول با و مشایخ د اورشلیم نئایینی، می دن و مردم تا ونو نه رعایت تگن. ۵ پس، کلیسايا د ایمۇ جۇ می گىرتىن و هر رو قرى وشۇ اضافە مئى.

رۇيا پولس د بارە پیا مقدونى

۶ اوسيه، سرتاسير ديار فريجيه و غلاتييە نه نئان زير پا، سی یکه روح القدس مناشو کردى که بېغۇم كلۇم خدا نه و منطقه آسيا نۇرن. ۷ هه یکه زىسىن و سرحد ميسىيە، می حاسىن رۇن و بيطينىيە، اما روح عىسى وشۇ اجاجە نىدە. ۸ زوتا، د ميسىيە رەد بىين و رېن و تروآس. ۹ د شۇگار، پولس د رۇيا دى کە پىائى مقدونى إيسايە د رىوپيش، وش مى لالگە کە «بىا و مقدونىيە و مەتمۇ بىدە». ۱۰ هه یکه الى رۇيا نە دى، آزىعى عازىم مقدونىيە بىئىم، سی یکه خاطر جمع بىئىمۇ کە خدا ايمان نە حاسە تا اى خور خوش انجىيل نە بىئىم وشۇ.

ایمۇ اوردهن لیدىيە د فىليپى

۱۱ پس، د تروآس وا گشتى پە راس تەيم و ساموتراكى، و وا چۈش رىسىم و نياپوليس. ۱۲ د اوچە رائى فىليپى بىئىم کە مستمرە روم و یکى د شهرىا مهم او منطقە د ولات مقدونىيە بى، و چىن رو مەننیم د او شهر.

۱۳ روز شبات د شهر کردىم و دار و رەيم و لۇء گىلال، وا اىي گەمۇ کە دوچە جائى سى

نۇنیم و رى شۇنىڭ، غير اىي چىا ضروري کە: ۱۴ د خوراک قۇرۇنى سى بۇتىا و خىن و گوشىت مۇدار و بى عفتى پەھىز بىكىت. «آر پىنو نە وجا بىارىت، كارتۇ دۇرس آ. و سلامت.» ۱۵ پس ونۇ افتان و رە، رېن و آنطاكييە و د اوچە كلىسا نە جمع كىردىن و دور يىك، نۇمە نە دن وشۇ. ۱۶ هە کە نۇمە نە حىن، ونۇ د دىل گۈوي اىي کە د اىي پېغۇم بى، شابى كىردىن. ۱۷ پس يهودا و سيلامس ھم كە نبى بىين، وا حرفيما زىدادى، برازو نە تشويق كىردىن و قۇھشۇ دن. ۱۸ اوسيه مدتى مەن د اوچە، و برازو ونۇ نە و سلامت رائى كىردىن تا و تە ونۇ كە رېشۇ كىردىنى ورگەن. ۱۹ اما پولس و بىنابا مەن د آنطاكييە و بشارىت كلۇم خداوند بىين.

اختلاف ماپىن پولس و بىنابا

۲۰ دما چىن، پولس و بىنابا گەت: «بىا ورگەدىم و شەھىيائى کە كلۇم خداوند نە دشۇ اعلوم كىردىم، و سرى تېننیم و برازو نە تېننیم د چە حالى آن.» ۲۱ بىنابا حاس يوحنا معروف و مەرقىس ھم واردىشۇ بىا، ۲۲ اما پولس صلا ئىئى كىسى نە کە د پامفېلىيە ونۇ نە تىنبا نئاتىيە و تا آخر نەمنە واشۇ، وا خوش بۇزە. ۲۳ چۇنواختلاف سخىتى افتاد مىنىشۇ کە د يىك سوا بىين. بىنابا، مەرقىس نە ورداشت و د دە درىا رائى قېرسى بى؟ ۲۴ اما پولس، سيلامس نە انتخاب كىرد و رائى سفر بىين و برازو ونۇ نە سېپىدىن و فيضى خداوند. ۲۵ پولس د سەر زە د سورىيە و كىلىكىيە، و كلىسايا قۇھ مى دە.

تیموتاوس رەت و جۇركە پولس و سيلامس

۲۶ پولس رەت و درېيە و دما وە اوما و لىستە. د اوچە شاگىرى و نۇم

چومه‌یا او دو نه د وریشو بیگن و وا چو دئینشو.
۲۳ هه که خو اچو سیرکوشو کردن، وننسشو و
هلفدو و دورساق هد کردن سخت متعجیشو
با. ۲۴ دورساق هه که چخن هد گرت، ونونه ون
و سیاچال و پایاسو نه زنا د گنده و زالله شو
کرد.

۲۵ نزیکیا نصمه‌شو، پولس و سیلاس
نئائینی و دعا کرده و سی خدا سرو می‌خنن، و
باقی زندونی‌یا هم وشو گوش می‌دان. ۲۶ که په
گلی بی و زمی‌لرزه گپی، چنۇ که بی هلفدو دراوما
و تکو و گرد دروازه‌یا هلفدو درجا گشیش و
زالله‌یا د گرددشو ابی، افتاده هار. ۲۷ دورساق
بیار بی، و هه که دی دریا هلفدو گشیش،
گشی وا شمشیر تا خوشه بکشە، سی ییکە
گمۇ می‌کرد زندونی‌یا جیستىنه. ۲۸ اما پولس و
دانگ بیلۇن قاران گت: «خوتە دالىھىر تکو، إیما
هایم ویچە!» ۲۹ دورساق پی سوزیا نه حاس و
هراسۇ رت و مین هلفدو و هه چنۇ که د زالە
می‌ریکس افتاد و پا پولس و سیلاس. ۳۰ اوسىه،
اوردشۇ و دار و پرسى: «إآقايا، چى تکم تانجات
پیا تکم؟»

۳۱ چنۇ دن: «و خداوند عیسى ایمۇ بیار
کە تو و هوزخپرات نجات پیا می‌کیت.»
۳۲ اوسىه کلۇم خداوند نه سی او و ونۇ کە
د خونەش بیین، اعلوم کردن. ۳۳ ھه د او
 ساعت شۇ، دورساق ونۇ نه ورداشت، زمیاشو
نە شىشت، و جلدی او و هوزخپراتىش تعمید
گىرتن. ۳۴ او ونۇ نه تۇد و خونە خوش و سیشۇ
سفراھى و لە کرد. او و گرد هوزخپراتىش د ییکە
و خداوند ایمۇ اوردەن خشال بیین.

۳۵ هه ییکە بی و روز، قاضى‌یا مامورىائى و تە
دورساق کل کردن، گىتن: «بېئيل او پیا رۇئن!»

دعا کرده‌ی هى. پس نىشىيم و وا زۇنى کە
دۇر يك جمع بىئىنى، چكچەنە کردىم. ۱۴ د
مېنىشۇ زىئەنە خداپرسى بى، د مردمۇن شهر تىاتира
کە و قىصە‌یا ایما گوش مى‌دە. او لىدەن نۇم
داشت و فروشندە پارچە‌یا گىر و قىصە‌یا پولس
بى. خداوند قلىشە گشەن تا و قىصە‌یا پولس
خو گوش بىئىزە. ۱۵ ھە ییکە او وا هوزخپرات
خۇۋەش تعميد گىرت، و زور جىرس وەمۇ گت:
«آر خاطر جمع ايت کە و خداوند ايمۇ اورىدە،
بيايت و پىسيت د خۇۋە مە.» آخر سر تىيخىش
وەمۇ بىرس.

پولس و سیلاس د هلفدو

۱۶ یه گل کە مىزتىم و جاگە کە دىش دعا
مى‌کردىم، بىرخىرىدىم و كىنېزى کە روح غىيوكۇئى
داشت و د زە طالع بىنى سود زىبادى نصبو
ارىباب ياش مى‌کرد. ۱۷ او مفتا دەم پولس و ايمى،
و مىقىرن مى گت: «اي پىايا، پاكاريا او خدai
متعال آن و زە نجات نە و تۇنۇشۇ مى‌آن.» ۱۸ او
چىن رو ھە چخن مى‌کرد. آخر سر طاقىت پولس
طاق بى و ورگشت و او روح گت: «و نۇم
عيىسى مسیح وەت ھەمى كەم کە د اى دختىر بىكى
و دار!» درجا، روح دش كرد و دار.

۱۹ اما ارىباب يا او كىنېز ھە کە دىئن د اميدى
و كاسۇوپىشۇ نى، پولس و سیلاس نە گىرتىن
و تۈركىش بۇرىنىشۇ و بازار و تە گۈپۈن شهر.
۲۰ ونۇ نە اورىدىن و تە قاضى‌یا شهر و گىتن:
«اي پىايا بەھودى آن و بىلىشى وئىنە د شەھرمۇ.
۲۱ آيىن دايىنى نە ياي مى‌آن كە قبول كىرده و
وجا اورىدەن شۇ سى ايمى رومى‌يا جايزى نى.»

۲۲ مردم ھەم و تىشكى پولس و سیلاس وارد
ونۇ داس و يكى بىين. قاضى‌یا ھەم ھەد کردىن

در، بیارنسُو و مین مردم.^۶ اما هه که ونو نه پیا نکردن، یاسون و قری هنی د برازو نه گشتن و ته مقامات شهر و می قارزن که «ای پیایا که گرد دنیا نه رختنه د یک، ایسیه اومانه و ایچه ۷ و یاسون ونو نه بُرده و حونه ش. پیو گردشو د هدیا قیصر روم سر واز می گن و مدعی آن که شائی هنی هی و نوم عیسی». ^۸ هه که مردم و مقامات شهر پیو نه اشتقتن، افتان و تلواسه. اویسه د یاسون و باقیشو پیلی سی ضمانت گرتن و آزادشو کردن.

پولس و سیلاس د شهر بیریه

۱ برازو جلدی د تاریک شُو، پولس و سیلاس نه ر کردن و شهر بیریه. ونو هه که رسین ووچه، رَتِن و کنیسه یهود. ^{۱۱} یهودیون اوچه د یهودیون تسالونیکی تجمیم بین. ونو کلوم نه وا شوق قبول کردن و هر رو کثویا مقدس نه خو می خین تا دُرسی حرف یا پولس نه درازن. ^{۱۲} و ای صورت، قری د یهودیو و هم بُری وُشُری د رُنُو و پیایا سرشناس یونانی ایمُو اوردن.

۱۳ اما هه که یهودیو تسالونیکی فمیسن که پولس د بیریه هم کلوم خدا نه تعليم می ئه، رَتِن و بیریه و مردم نه آنتریک کردن، شهر نه رختن د یک. ^{۱۴} برازو جلدی پولس نه ر کردن والا ساحل، اما سیلاس و تیموتاوس مین د بیریه. ^{۱۵} ونو که پولس نه همرائی می کردن، تا شهر آتن واردش رَتِن و دما یکه می سیلاس و تیموتاوس هُد گرتن که وشو بُون هر چی زیتر رُون وala پولس، د پولس چگا بین و ورگشتن.

پولس د شهر آتن

۱۶ هه چنُو که پولس د آتن چش و زه او دو بی، د یکه شهر نه چخ پُر د بُت مئی، شوگارش

۳۶ دُورساق پولس نه د ای پیغُوم واحَور کرد و گت: «قاضی یا هُد دَه که بشما نه آزاد بَکم. پس ایسیه بیایت و دَر و سلامت ریت.»

۳۷ اما پولس د جُنُو گت: «ایما نه که تَبعه روم هسیم، بی محاکمه د وَر همه وا چو رِمُو نه اوردِه و وَنِمُوَه و هُلِفُدو. ایسیه بی حان بی کشکی آزادمُو بَگن؟ ته خیرم! بلکم خُوشو بیاین و ایما نه دیچه بیارن و دَر.»

۳۸ مأموریا یه نه و قاضی یا گُتن، و ونو هه یکه اشتقتن که پولس و سیلاس تَبعه روم آن، سخت افتان و تلواسه. ^{۱۹} و اومان، دشُو عذرخانی کردن و تا و دَر د هُلِفُدو هُمرائیشُو کردن، و خواهیشتَّمنا کردن که د او شهر بَگن و دَر. ^{۲۰} ونو دما یکه د هُلِفُدو اومان و دَر، رَتِن و حونه لیدیه. دوچه سری و برازو رَن، دل گوییشو دَن. اویسه دوچه رَتِن.

پولس و سیلاس د تسالونیکی

۱۷ پولس و سیلاس د آمفیپولیس و آپولونیا رَد بین و اومان و تسالونیکی، ^۲ پولس د ری که دوچه یهودیو کنیسه داشتن. پولس د ری عادت رَت و کنیسه، د سه شبایت پُشت یک د کثویا مقدس واشو گپ و گفت می کرد، ^۳ و سیشو خو جا می وَن و دلیل می اورد که لازم بی مسیح عَدُو بَگشه و د مُرَدَه یا زَنَه با. او می گت: «ای عیسی که ها وه نه سیتو اعلوم می کم، هه او مسیح موعود آ.» ^۴ قری دشُو قایع بین و رَتِن و جُرگه پولس و سیلاس، و هم بُری وُشُری د یونانی با خداپرس و دَسَه گپی د زُنُون سرشناس هم بین.

۱۸ اما یهودیو حسیدی کردن و قری آلواط نه د بازار جمع کردن، دساهای وَن و زه و بِلِبِشُوئی د شهر و پا کردن. ونو د مخ پولس و سیلاس، رِمال بُرِدن و حونه یاسون تا ونو نه بَگشَن و

د گردد ای کاریا پنه آ که مردم د فترaci خدا بان، گاس او نه پیا بگن، هر چن او د هیچ گوم د ایما دیرنی.^{۲۸} سی یکه د مین او نه که ایما زنه ای و حرکت و هستی داریم؛ چنوکه حق قری د شاعریا خوتو هم گتنه که ایما حقیقتا د بُنچیته اونیم.

^{۲۹} «پس ایسه که د بُنچیته خدائیم، نبایس چنی فکر تکیم که وجود خدا یه چی طلا و نقره و برد قیمتی آ، هه چی چیئی که وا هنر و خیال یا آیم و شکل تمثالي تراشیه با.^{۳۰} د قدیم، خدا د چنی جهالی چشپوشی می کرد. اما ایسه و گرد مردمو د هر جا که بان هد می که تو به بگن.^{۳۱} سی یکه خدا روزی نه نیایه که د مین وه و واسطه پیائی که تعیین کرده، دنیا نه و اعدالت داوری می که، و وا زنه کرده نش د مردهایا، خیال همه نه د ای بابت راحت کرده.^{۳۲} هه که د بازه زنه بی په د مردهایا استنفتن، قری دشو نیشخنی زن، اما قری گتن: «ایما د ای بازه هنی هم دت می شنوئیم»^{۳۳} پس پولس د اوچه کرد و در.^{۳۴} اما چن نفر زن والاش، ایمود اوردن. دیونیسیوس، یکی د آیم یا آریوپاگوس، زنی و نوم داماریس، و هم قری هنی، دشو بین.

بولس د قرنتس

۱۸ دما یه، پولس د شهر آتن کرد و در و رت و شهر قرنتس. د اوچه وا په پیا یهودی ای، د مردمون پونتوس و نوم آکیلا آشنا بی که وا زنه بش پریسکیلا تاره د ایتالیا اومایی، سی یکه کلودیوس قیصر هد کردی که گرد یهودیو د روم بگن و در. پولس رت و دیله نشو،^۳ دوچه که پولس هم چی و نو پیشه ش دُواردوزی بی، تهشون من و پورس و کار.^۴ او هر شبات د کنیسه وا یهودیو و

لرس. ^{۱۷} زوتا، هم د کنیسه وا یهودیو و یونانی با دیندار و د بازار هم هر رو وا مردمی که اوچه بیین وا ذلیل و برهان گپ و گفت می کرد. ^{۱۸} قری د فیلسوف یا مکتب اپیکوری و رواقی هم وا او نیان و بحث کرد. قری دشومی گتن: «ای چنه مُفِزه چی می حابوئه؟» باقی می گتن: «قری تبلیغ خادایا بیگونه نه می گه.» سی یکه پولس، عیسی و زنه بی په د مردهایا نه و شو اعلوم می کرد.^{۱۹} و نو پولس نه ورداشتن، بُردن و تپه آریوپاگوس «جائی که مردم دش جمع موئن و د اوچه وش گتن: «موئه دُنسوئیم که ای تعليم جدید که تو مئی، چیئه؟^{۲۰} حرفیات و گوش ایما بلایجی میا پس می حایم معنیشونه دُنسوئیم.» ^{۲۱} گرد مردم آتن و غریوهایی که د اوچه زنه ای می کردن، هیچ کاری ناشاشتن غیر یکه بتشنین و وخت خوشونه و گپ و گفت دباره عقیدهایا تاره سر بگن.

^{۲۲} پس پولس د مینجا آریوپاگوس وریسا و گت: «پیایا آتن، مه شما نه د هر بابت خیلی دیندار دیمه.^{۲۳} سی یکه هه که د شهر می گشتیم و او چیائی که شما می پرسیت سیل می کردم، مذبحی پیا کردم که و ری وه نیسته بیئی: «تقدیم و خدای نشناخته.» ایمداد، او چیئی که شما و عنوان نشناخته می پرسیت، مه ای خدا نه و شما اعلوم می کم.

^{۲۴} «خدائی که جاهان و هر چیئی که ها د وه نه آفری، خداوند آسمو و زی، که د معبدیا ساخته و دس يشر، زنه ای نمی گه.^{۲۵} هوخهش و چیئی نی که آیم وا دس یا خوش سیش دریس بگه، سی یکه خدا خوش نَقَس و حیات و همه چیای هنی و گرد آیم یا بخشنه.^{۲۶} او گرد ملت یا بشری نه د په آیم و وجود اورد تا د سرتاسر زمی زنه ای بگن؛ و سیشون زمونی تعیین کرد و سرحدی نیا سی جا زنه ایشون.^{۲۷} قصیش

داوری بکم.»^{۱۶} پس ونۇ نە د مەحكىمە تار كىد.
۱۷ ونۇ ھم گىردىشۇ و سوستىنس، رئىس كىنىسى
رمال بۇدن و د چلو مىسىزلىكىنىشىنى كىرىدىن.
اما گالىيۇ و رى خۇش نىيورەد.

پۇلس ورگىشت و آنطاكيه

۱۸ پۇلس دما مىدى زىيادى كە د قۇرتىنس بى،
وا بىرازو خدافتى كىرد و د رە دىريا عازىم سورىيە
بى. د اىي سفر، پريسيكىلا و آكىلا ھم واردىش
بىين. او د كىنخىريه سر خۇشە تىراشت، سى يىكە
چىن ندر كىرىدى. ^{۱۹} ھە كە رىسىن و آفىسىن،
ھۇمسىفرياش دوجە نىتا و خۇش رەت و كىنىسى،
وا يەودىيۇ نىشىس و گپ وۇگفت. ^{۲۰} دىش حاسىن
بىشىتەر واشۇ بەمۇئە، اما قىبول ئىكىد، ^{۲۱} و واشۇ
خدافتى كىرد، گەت: «آر خدا باحا ھنى مىام
و تەنۇ». او سەھ سۇوار گشتى بى و د آفىسىن
رەت. ^{۲۲} د قىصىرىيە د گشتى اوما و هار و دما
يىكە سەرى و ايمۇداريا كلىسا زە، رائى آنطاكيه
بى. ^{۲۳} مەدقىن دوچە و ھەنى عازىم سفر بى، د
سەرتاسىر دىيار غلاظتىيە و فريجىيە كەلە و گلە مىرەت
و گىرىد شاگىردىيَا نە د ايمۇنىشۇ قۇھى دە.

^{۲۴} د او روزيا، پيا يەودىاي، و نۇم آپولس،
د مەردەمۇن إسكندرىيە، اوما و آفىسىن. او د
كىتۇيا مقدس خو سەرسىتە داشت و خو قىصە
مى كىرد؛ ^{۲۵} د طرېقى خداوند تعلمى كېرىتى و وا
حرارتى روح القدس قىصە مى كىرد و خو دبارە
عىسى تعلمى مى دە، هەر چىن ئىتىيا د تعمىد يەجي
خۆر داشت. ^{۲۶} او وا جرات د كىنىسى نىتا و
قىصە كىردى. ھە كە پريسيكىلا و آكىلا حرفىياشە
إشتەققىن، او نە كىشىئن والائى و طرېقى خدا نە
دۇرس تىر وش ياي دن.

^{۲۷} ھە كە آپولس قىصە مى كىرد رۇئە و آخائىيە،
بىرازو تشوپىقىش كىرىدىن و شاگىردىيَا نىيىسىن كە
وا گرمى د چلوش دىران. ھە كە آپولس رىسىن

يونانى يَا گپ وۇگفت مى كىرد و تەقلا مى كىرد ونۇ
نە قانع بىگە.

^{۱۵} ھە كە سىلاس و تىمۇتائوس د مەقدونىيە
أومان، پۇلس تەمۇم كەمال داس و كار تعلمى كۈلم
بىيىنى، و يەودۇيۇ شاھادتى مى دە كە عىسى بە
او مىسيح موعود آ. ^{۱۶} اما ھە كە واش نىتان و
تىشك و گىن فاشىش كىرىدىن، و نىشۇئە يىكە تىش
عەضۇ خدا و رى ونۇ مىيا، گرت توزى جۇمەشە
تەڭن و وشۇ گەت: «خىنۇتۇ ها د مەل خۇتۇ! مە
د وە تېرىئەم. دى ساتما، مىرم و تە غىرييەدۇيۇ.»

^{۱۷} او سە د كىنىسى جۇواز كىرد و رەت و خۇنە
تىتىيوس يوستوس كە آيمى خاداپىسى بى و
خۇنەش د لارىگ كىنىسى بى. ^{۱۸} كريسيپوس، رئىس
كىنىسى، وا كىيد هوزخەپراتش و خداوند ايمۇ
أورىدىن. و ھە چىن ھەم بۇرى د مەردەمۇن قۇرتىنس
ھە يىكە پېغۇمە إشتەققىن، ايمۇ أورىدىن و تعمىد
گىرىتن.

^{۱۹} پە شۇ خداوند د رۇيا و پۇلس گەت:
«زەھەت تۇۋەئە! قىصە كۇ و بى كىش نەمۇ! ^{۲۰} سى
يىكە مە هام وات و ھېشىگە داس و رىت بىلۇن
نەمى كە تا بىلائى بىئىرت، سى يىكە مە ھە د اىي
شهر آيمىيا زىيادى دارم.» ^{۲۱} پس، پۇلس بە سال
و نىم مەن د اوچە و كۈلم خدا نە وشۇ تعلمى دە.
^{۲۲} اما او سە كە گالىيۇ، والى ولات آخائىيە بى،

يەودۇيۇ وا يىك داس و يىك كىرىدىن، و تىشك
پۇلس وريسان و أورىدىش و حضور مەحكىمە،
^{۲۳} گىن: «اي پيا مەردەمە قانع مى كە، خدا نە
بىرخالاف روши كە شەريعەت مۇئە تېۋسىن.»

^{۲۴} ھە كە پۇلس حاس قىصە بىگە، گالىيۇ و
يەودۇيۇ گەت: «ا يەودۇيۇ! آر كار خلابى بىبۈئە
يا جۇرم سختى د مایىن با، مە دالىلى داشتىم كە
شەكايىتۇ نە بىشىنۇئە. ^{۲۵} اما ھە كە مىسئلە، ھا و
سەر كەلمە يىا و نۇم يىا و شەريعەت خۇنۇ، پس خۇنۇ
بۇنىتىش و يىك. مە نىمى حام دىبارە چىيائى

لا و شاگردیا نه وا خوش ورداشت و هر رو
د مدرسه تیرانوس، بحث و گپوگفت می کرد.
۱۰ دو سال هه و ای منوال دش رت و د ای
مدت، گرد یهودیو و یونانی یائی که د منطقه
آسیا بین، کلوم خداوند نه اشتافتین.

گزونِ اسکیوا

۱۱ خدا و دس پولس معجزهایا بلاجی ای
می کرد، ۱۲ چنو که مردم دسمالیا و پر
جوقه یا شو که و قی او سائی، سی مریض یا
مُؤْرِّدَن، و فُو شفا می گرتن و روح یا گن دشوا
می کردن و در.
۱۳ او سه قری د چن گیریا دُرَه گرد یهودی هم
تقلای گردن نوم خداوند عیسی نه بیارن و ری
و نو که روح یا گن داشتن. و نو می گتن: «و نوم
عیسی ای که پولس و وه موعظه می گه بیارت
و در!» ۱۴ و نو که چنی می کردن، هفت گر
اسکیوا، یکی د سرُون کاهن یا یهود بین. ۱۵ اما
روح گن د جُثُوشو گت: «عیسی نه می شناسیم،
پولس نه هم می شناسیم، اما شما چه کسی
هیست؟» ۱۶ او سه پیائی که روح گن داشت،
پریش و ریشو، و زور بی و ری گردش و چنو
و نو نه رمه کو کرد که لخت برینه و رُمدار د او
خونه جیستن.
۱۷ هه یکه گرد مردم آفسس، د یهودی ف
یونانی، د ای جریان واخوار بین، زرتاباق بین،
چنو که د وه وا دما فرب نوم خداوند عیسی
نه خیلی نه می ناشتن. ۱۸ و بُری د و نو که
ایمُو اوردینی، اومان وا قر، و آشکارا و کاریا
خُوشو اعتراف کردن. ۱۹ و قری هم که وزر
و ه جادوگری می کردن، کتویا خُوشو نه اوردن
و د ور چش همه تَش نیان دش. هه که قیمت

و اوجه، و گسونی که و واسطه فیض ایمُو
اوردینی، کمک زیادی کرد. ۲۰ سی یکه د نهاری
همه وا یهودیو بحث می کرد، عقیدهایا و نو نه
وا دلیل یا فرض و محکم رد می کرد، و د کتُویا
قدس دلیل می اورد که عیسی هه او مسیح
موعد آ.

پولس د آفسس

۱۹ د او زُمو که آپولس د قرنشس بی،
پولس دما رد بیه د او دیار، د ره
خشک رسس و آفسس. دوچه قری د شاگردیا
نه پیا کرد و دشو پرسی: «هه که ایمُو
اوردینی، روح القدس نه گرتیت؟»
گتن: «نه، ایما حتی لشافتیمه که
روح القدس هم هی.»
۲۰ پولس وشو گت: «پس و ری چه اساسی
تعمید گرتیت؟»
گتن: «تعمید یحیی.»
۲۱ پولس گت: «یحیی، تعمید تو به می ده.
یحیی و مردم می گت و وه که دما او می آیمُو
بیارن، یعنی و عیسی.» ۲۲ هه که نه اشتافتین،
د نوم خداوند عیسی تعمید گرتن. ۲۳ و هه یکه
پولس دس نیتا و ریشو، روح القدس و ریشو
قرار گرت، چنو که و زُونیا هنی قصه کردن
و نبوت کردن. ۲۴ او پیایا، گردش وایک نیزیک
دُوازه نفر بین.

۲۵ او سه پولس رت و کنیسه، د اوجه سه
ماه وا جرات قصه می کرد و دباره پاشائی خدا
گپوگفت می کرد و دلیل یا فرضی قانعشو
می کرد. ۲۶ اما هه که قری دشو زیر بار نَرَتن
و ایمُو نیووردن، و د ور ری همه، نیان و گن
گتیه دباره «أهل طریقت». پولس دشو افتاد و

شاگردیا نیشتن. ^{۳۱} حتی قری د مقامات منطقه آسیا که د رفیقیا ش بین، سیش پیغوم کل کردن، و خواهشت تمنا کردن که پا نیئه د میون مسابقه.

^{۳۲} مردم رختیس د یک قشقرق و پابی. گرد وا یک می فارین و هر گه چیئی می گت و بیشتر مردم نتوینسین سی چی جمع بینه. ^{۳۳} یهودیو که اسکندر نه و نیئی وا ور، قری د مین جمعیت گمُو می کردن اسکندر مسئول ای قشقرق آ. او دس تگو ده، د مردم حاس بی کش با و تقلای کرد چیئی سی دفاع بُوهه. ^{۳۴} اما هه که مردم فمیسن که اسکندر یهودی آ، همه په دنگ، نزیک دو ساعت می فارین: «گپ آ آرتیمیس آفسسی یا!»

^{۳۵} آخرس، داروغه شهر جمعیت نه آروم کرد و گت: «پیایا آفسس، مه کسی هی که نتوینسوئه شهر آفسسی یا ناتور معبد آرتیمیس گپ آ! مر گسی هی که نتوینسوئه که شهر آفسسی یا ویدار او برد سی آ که د آسمو افتایه و زعی؟ ^{۳۶} پس هه که ای حقیقت حاشاکرده‌منی نی، باپس ستارتو بئی ره و هول پلکی کاری نکیت. ^{۳۷} سی یکه ای پیایا که اوردیته و ایچه، نه معبدمو نه بی قرب کردن و نه و الهه ایما کفر گینه. ^{۳۸} پس آر دیمیتريوس و هم قطاریا صنعتگریش د کسی شاکی آن، دز محکمه یا چارتاق آ و والی یا هم هان ووچه. نوئن شکایت یا شو نه بُورن ووچه. ^{۳۹} اما آر مسئله‌ای هنی داریت، باپس او نه د مجلس شهر حل و فصل بکیت. ^{۴۰} سی یکه واقعا ای خطر هی که و سنه بیشو ایمرو، متهم بایم و شورشگری. آر چنی با، نتوین دلیلی سی توجیه ای بیلیشو بیاریم. ^{۴۱} یه نه گت و مردمه د یک تَرْفه‌تین کرد.

کنوبیا نه حسُو کردن، پنجاه هزار سگه نقره بی. ^{۴۲} و ای صورت، کلوم خدا و همه جا می رت و پخش مئی و جو می گرت.

^{۴۳} دما ای جریان یا، پولس تو سط روح خدا هدایت بی که د ره مقدونیه و آخائیه، ورگرد و اورشلیم، گت: «دما رتِنِم و اوچه باپس سری هم بزِنِم و روم.» ^{۴۴} او سه دوتا د وردس یاش، تیموتائوس و اراستوس نه کل کرد و مقدونیه و خوش چن وختی من د منطقه آسیا.

بَلْوا دَ آفْسُس

^{۴۵} د ای موقع، بیلیشو گپ دباره «آهل طریقت» وریسا. ^{۴۶} نقره کاری و نوم دیمیتريوس که مثالیا نقره‌ای د بُت آرتیمیس می ساخت و د ای ره درآمد زیادی نصیبو صنعتگریا کردي، ^{۴۷} هم قطاریا و کارگریا نه جمع کرد و وشو گت: «پیایا، دُونیت که ثروت ایما د ای پیشه آ. ^{۴۸} اما چنوکه مئی نیت و می شنوندیت، ای پولس، نه تنبایا د آفسس، بلکم تقریبا د سرتاسر آسیا، بُری نه قانع کرده و د ره و دریشو کرده. او مُوئه خدا یا ساخته دس بشر، خدا نیسین. ^{۴۹} پس ای خطر هی که نه تنبایا کاسوویمود رونق بفتحه، بلکم معبد الله گمُو آرتیمیس هم هیچ و حسُو نیتا و او که د آسیا و د سرتاسر دنیا پرسش مونه، د گپ و ظلم طراق بفتحه.»

^{۵۰} هه که بی نه اشتفتین، لش د سریشو رت، قارین که: «گپ آ آرتیمیس آفسسی یا!» د گرد شهر بیلیشوئی وریسا! مردم شیت بیئینی و په دس رمال بُردن والا میون مسابقه و گایوس و آریستارخوس نه که آهل مقدونیه و د همزمدیا پولس بین، ترکش وا خوشو مُوئوردن. ^{۵۱} اما هه که پولس حاس بیایه د مین شلوغی،

اوچه رت. ^{۱۲} مردم او چوو نه زنه بُرِدن و حونه و دلگوه خوئی گرتن.

^{۱۳} اما ایما ورز او سوار گشتی بیئیم، عازم آسوس بیئیم تا دوچه طبی قرار پولس، او نه بیاریم و گشتی، سی یکه حاسی تا دوچه د ره حشک رونه. ^{۱۴} پس هه که پولس نه د آسوس بیئیم، او نه اوردیم و مین گشتی و رتیم و میتیلینی. ^{۱۵} د اوچه وا گشتی رائی بیئیم و وا صوش رسیسیم و جلو جزیره خیوس. وا صوش رتیم و ساموس و دو صوش رسیسیم و میلیتوس. ^{۱۶} پولس می حاس د ره دریا د لا آفسس رد با تا وختیشه د منطقه آسیا تائف نگه، سی یکه عجله داشت که آر بوئه سی عید پنطیکاست د اورشلیم با.

^{۱۷} او د شهر میلیتوس پیغومی کل کرد و آفسس و مشایخ کلیسا نه حاس و ته خوش. ^{۱۸} هه که ونو اومان، وشو گت: «شما دونیت که د هه او روز اول که پامه نیتم د منطقه آسیا، چطور گرد وختمه وانو سرکرد. ^{۱۹} چطور وا گچکی و آسیرخته، خداوند نه خدمت گردمه، چطور سختی یائی که د لا ششخه یا یهودیو و سرم رته، تحمل گردمه. ^{۲۰} شما دونیت که چطور د هر چیئی که و نفع شما بی، دریغ نکردمه، بلکم پیغوم نه سی شما اعلوم گردمه، چه د جمع و چه د حونه یا، تعلیمتو دمه. ^{۲۱} هم و یهودیو و هم و یونانی یا هر دک، شاهادتی دمه که باپس واتوبه ورگردن والا خدا و ایمو بیارن و خداوند ایما عیسی مسیح.

^{۲۲} «و ایسه، وا لازم روح القدس می رم والا اورشلیم و نوئونم دوچه چی و سرم میا، ^{۲۳} غیر یکه د هر شهر روح القدس هشتار می ئه که حبس و سختی، ها د نهایم. ^{۲۴} اما جونمه هیج و حسونیمایرام و حتی سی خوم بی ارزش آ، تانيا آر

پولس د مقدونیه و یونان

۲۰ هه که بلهشو حفتی، پولس شاگردیا نه حاس و دما دلگوه دئه نششو، واششو خداخنده کرد و عازم مقدونیه بی. ^۲ و د سر رهش د او منطقه یا رد مین، ایموداریا نه وا حرف یا ش دلگوه می ده، تا رسیس و یونان. ^۳ سیه ما دوچه متن. هه یکه قصت داشت وا گشتی رونه و سوریه، یهودیو و تیشکش نشخه گشیش. پس قصت کرد د ره مقدونیه ورگرد. ^۴ همزه یا ش پیو بین، سوپایر گر پیرروز د مردمون بیریه، آریستارخوس و سکوندوس د مردمون تیسالونیک، گایوس و تیموثائوس د مردمون دریه، تیخیکوس و تروفیموس د مردمون منطقه آسیا. ^۵ ونو ورز ایما رتن و د تروآس چش و زهمو متن. ^۶ اما ایما دما عید فطیر، وا گشتی د فیلیپی رائی بیئیم و دما پنج رو، د تروآس رسیسیم وشو و هفت رو متنیم دوچه.

زنہ بی په افتیخوس

^۷ د اول روز هفت، سی شوم مقدس جمع بیئیم. پولس وا مردم قصه می کرد، و سی یکه می حاس وا صوش د اوچه رونه، قصه یا شه گش ده تا یاصمه شو. ^۸ د بالاخونههای که جمع بیئیمونی، پی سوزیا زیادی روشه بی. ^۹ هه چنو که پولس هنی داشت قصه می کرد، چونه و نوم افتیخوس که نیشی د لوع پنجره، گم گم رت و خو سنگینی و په گلی د طبقه سیم وا ریمه گرده الله افتا و هار و او نه مرد و رداشتن. ^{۱۰} پولس رت و هار، نم بی و ری پیا چوونیگه و او نه گرت د بغل و گت: «زله نو نزروئه، هنی جو داره!» ^{۱۱} او سه رت و بالا و نو نه گت کرد و حرد. او تا شفق واششو قصه کرد، و بعد د

و دَس وَنِين دَمِلِش وْ مَاجِش كِرِدن. ^{۳۸} او چیئی كِه بِيَشِير دَهْمه نارا حتیشُو می كرد، اي خرفش بِي كِه گُت: «دَرِي مِه زِه نِيمَيِ نِيت». او سِه تا كَشْتِي او نِه بَدرَقَه كِرِدن.

سفر پُولُس والا اورشلیم

۲۱ دِما سَوا بِي به دِشُو، رائِي سَفِير درِيائِي بِيَئِيم، راسِ رَتِيم و چِلو تا جَزِيزَه «كَاس». وا صُوش، و روُدِس و دَاوَچَه رَيسِسيم و پاتارا. ^۲ دَوَچَه كَشْتِيَي پيا كِرِديم كِه مِي رَت و فَيَنِيقِيه. پس سُوار بِيَشِيم وْ افْتَايِم وَ زَه. ^۳ ولاتِ قبرِس نِه د لا چِپ خُومُو دِيَنِيم و دِش رَد كِرِديم، رَتِيم چِلو والا سورِيَه. او سِه د شَهِر صورُ اُومايم و هار سِي يِكَه د اوچَه بايس بَار كَشْتِي نِه حالِي می كِرِدن. ^۴ شاگرِديانه د اوچَه پيا كِرِديم، هفت رو مَنِيم و تِهشُو. وُنُو و هَدَايَت روح القدس و پُولُس گِتن، نَزَوَه و اورشلِيم. ^۵ هِه كِه زِمُون مَنِيمُو خلاصَه بِي، عازِيم سَفر بِيَئِيم. شاگرِديا گِرِدِشُو وا زَنُو و بِچُونشُو ايمَا نِه تا و دَر د شَهِر بَدرَقَه كِرِدن. اوچَه لُوه درِيَا رُونِي زَئِيم و دعا كِرِديم. ^۶ دِما خَداَظِي، سُوار كَشْتِي بِيَئِيم، وِنُونَه وِرَگَشِتِن و خُونَه يَاشُو. ^۷ سَفِير درِيائِيمونه د بَندر صور اداَمه دِيَنِيم و رَيسِسيم و بَندر پُتُولِمانِيس. اوچَه بِرازو نِه دِيَنِيم و پِي به رو مَنِيم و تِهشُو. ^۸ وا صُوش، د اوچَه كِرِديم و دَر و اُومايم و قِيسِريَه و رَتِيم و خُونَه فيليپِس مُبَشِر، يِك د او هفت نَفَر شَمَاس، وَ نَمِين و تِهش. ^۹ او چار دَخْتِر شِي نَكِرَه داشت كِه نِبوت می كِرِدن.

^{۱۰} دِما چَن رو كِه اوچَه بِيَئِيم، نَيَاهي و نُونِوم آگابوس د يهودِيه رَيسِس. ^{۱۱} او اُوما و تِه مو و قِونِ پُولُس نِه گِرت، دَس پايس خُوشِه وا وَه

بَتُونِم دور خُومَه بِيارِم و سَر و خَدمَتِي نِه كِه د خداوند عِيسِي گِرتَمه، و تَمُوم كَمال آن جُوم بِيَئِم، او خَدمَتِي كِه هَه او شاهادَتِي انجِيلِ فيضِ خدا آ.

^{۲۵} «ايِسِه دَ دُونِم هيچِگُوم دَنُو كِه مِه د مِينُو بِيمَه و خَور خُوشِه پاتشائِي خدا نِه وِنُو إعْلَوم كِرِده، دَرِي مِه نِه نِيمَيِ نِيت. ^{۲۶} پِس إيمرو و شما شاهادَتِي بِيَئِم كِه مِه د خَينِ هَه بِرِيَئِم، ^{۲۷} سِي يِكَه مِه بِي گِمْ كَسرِي تَمُومِي كُلُوم خدا نِه وِنُو اعْلَوم كِرِده. ^{۲۸} حَواسِتُو خَو و خُونُو و گِرَد گِله اَي با كِه روح القدس شما نِه وَه، ناظِريَه كِرَهَه، تا كَليسا خداوند نِه كِه وَه نِه وا خَين خُوش خَريَه، چُونُونِي بَكتِيت. ^{۲۹} مِه دُونِم دِما رَتِيم، گِرَگ يا دَرِندَه اَي مِي آيَن و مِينُو كِه و گَلَه رَحَم نِمَي كِن. ^{۳۰} حتَى د مِين خُونُو گَسُونِي وَرَبي سن و حَقيقتِي نِه چُوارَشِه مِي كِن تا شاگرِديا نِه و مریدِي د خُوشُو دَرَه و دَر بَگَن.

^{۳۱} پِس و هوش بَايت و وِنِيرُونِي بِيارِيت كِه مِه سِه سال تَمُوم، شُو و روز، گِرِي د هُشتَار دِيه وا آسِيرِيَم و هَر گُوم دَنُو، دَس نَكِشِيَه. ^{۳۲} «ايِسِه شما نِه و خدا و گِلُوم فيضِ او مِي سِپارِم كِه تُونَه شما نِه بِنَا بَكَه وَه د مِين گِرد وِنُونَه كِه تَقدِيس بِيَئِه، مِيرات بِيَه. ^{۳۳} چَشدَاشتِي و پِيل و طَلا و يا جُومَه گَسِي نَاثَاشِتِمَه. ^{۳۴} خُونُو دُونِيت كِه وا اي دَس خُوم، هُوچَه يا خُوم و هُمرَه بِامِه جَفتِجور كِرِده. ^{۳۵} د هَر لا وِنُونِشُو دَمَه كِه ايمَا بايس چَنِي سَخت كَار بَكِيم تا بَتُونِم دَسِي ژارِيَه نِه بِئِيرِيم، و قِصَهِيَا خُود خداوند عِيسِي نِه و يَاي داشتوئِيم كِه فَرِمايَشَت كِرَد: «وَيَه د گِرتَه مارِك تِر آ».

^{۳۶} هِه كِه پُولُس اي چِيا نِه گُت، واردِشُو زُونِي زَه و دعا كِرَد. ^{۳۷} گِرِدِشُو خَيلِي گَريوِسِن

۲۳ پس او چیئی که وٽ مُؤئیم، بگو. چار پیا دیچه هان و ته مُو که نذر دارن.^{۲۴} و نو نه وا خوت بُور و واردشُو آیندایین تطهیر نه وجا بیار و غرچُشو نه به تا بَتُونَ سریاشو نه تیارشَن. هه و چخی همه می‌فَقْنَ که ای چُوُرُویا ِد باره تو راس نی، بلکم تو هم شریعت نه نیَّه مباری، و د وه اطاعت می‌کی.^{۲۵} اما دیاره ایموداریا غیریهودی، ایما هُد خُومُونه د نُومَه‌ای و عَرَضْشُو رسنیمه و گتیمه که باپس د خوارک تقديمي و بُتیا، د خی، د گوشت حیوونیا تاسسه و د ب عفتی پرهیز بگن..»

۲۶ پس، وا صُوش، پولس او پیا یاه و اخوش بُرد و واردشُو آیندایین تطهیر نه و جا اورد. اوشه رَت و معبد خداوند تا تاریخ تموم بیهُن روزیا تطهیر نه اعلوم بگه، که د او روزیا سی هرکومشُو قُزوئی تقديرم موي.

گرفتار بیهُن پولس

۲۷ چیئی و آخر هفت روز تطهیر نَمَنَی که چن یهودی آهل منطقه آسیا، پولس نه د معبد دیئن. و نو فَرَی نه آنتریک کردن و او نه گرین، ۲۸ می قارَنَن: «اسرائیلیا، بیات و کمک، یه هه و نه آ که گرِد نه د همه جا و تیشك قوم ایما و شریعت ایما و تیشك ای جا مقدس درس می‌گه. علاوه بر یه حق یونانی یاه هم و مین معبد اورده و ای جا مقدس نه هم نِجس کرده.»^{۲۹} سی یکه و نو د چلوتر تروفیموس افسُسی نه د شهر وا پولس دینیئن و گمکو می‌کردن پولس او نه اورده و مین معبد.

۳۰ شهر سَرَابا رخیسی د یک! مردم د هر لا رمال اوردن و پولس نه گرین، د معبد گشیئن و دَر و دَرجا دَریا معبد، د دما سَرَشُو چفت بی. ۳۱ و خیال داشتن او نه بگشَن. و فَرَمُونَدَهَا هنگِ رومی خَوَر رَسِسَ که د تموم اورشليم

بَسَت و گُت: «روح القدس مُوئه: "يهودیون اورشليم صَحُو ای قی وَنَ نه هه چخی می وَنَ و می‌گَهَنَش و دَس غَرِیهودیو."»^{۳۲}

۱۲ هه یکه یه نه اشنَفتیم، ایما و مردمون اوجه لالکسیم و پولس که د رَتَه و اورشليم چَش پوشی بگه.^{۳۳} اما پولس جُنُو ده: «یه چه کاریه که می‌کیت؟ سی چی وا گِریهودروُتُ دلِیله می‌شکنیت؟ مه آماده آم سی خاطرِ نُوم خداوند عیسی، نه تَنیا و حبس بِفِتِم، بلکم د اورشليم جُونِمِه بِئَم.^{۳۴} هه که دینیئم تیخُمو وش نِمُوْزَه، دَس ورداشتیم و گُتیم: «هَر چی خداوند می‌حا، بوئه.»

۱۵ دِما او روزیا، بارِ سفر بَسْتِیم و افتائیم و ره والا اورشليم.^{۳۵} قَرَی د شاگردیا آهلِ قیصریه هم واردِمُو اُومان و ایما نه بُرَدَن و حُونَه یکی و نُوم مناسون تا مِمُونَش بایم. مناسون، د مردمون قبرس و یکی د شاگردیا قدیمی بی.

پولس و دیئن یعقوب می‌زه

۱۷ هه که رَسِسَیم و اورشليم، بِرَازُو و گرمی د چلومُو دراومان.^{۳۶} وا صُوش واردِپولس رَتِیم و دیئن یعقوب. مشایخ گرِدشُو اوجه بین.^{۱۹} پولس و شو سلام کِرد و مفصل سیشُو گت که خدا و واسطه خدمت او د مین غیریهودیو چهها کِرده.

۲۰ هه که اشنَفتین، خدا نه چلال دَن. اوشه و پولس گَنَن: «بِرَار، چُنُو که مِئَنَی ھِزارو یهودی ایمُو اورِدَنَه و گرِدشُو نِسَوت و شریعت غیرَت دارن.^{۲۱} د مِنِشُو چخی چو افتایه که تو و گرد یهودیونی که د مین غیریهودیو زنه‌ئی می‌گن، درس مئی، که د موسی ری و رگرِدَنَن، و مُؤئنَیَّ نَبَایِسَ تَجْوَ نه ختنَه کِرد و نَبَایِسَ چی آیندایین یهود رفتار کرد.^{۲۲} ایسه چی باپس کِرد؟ بِیَگُمُو، و نو د اُوماِیهِنَت واخَوَر موئن.

بیمه. شریعت آجادادی خومه خود ریس حسُوی و شاگردی و ته گامالایل یای گیرتمه و سی خدا غیرت داشته، هه چی شما که ایمرو هیست. ^۴ مه مُریدیا، اپی 'طريقت' نه تا حد مرگ عَدْوُشُو می دم و وُنُه د پیا و گرفتار می کردم، و می وَنِم و هُلْفُدو. ^۵ کاهن اعظم و گرد اعضا شورا یهود دی باره تُون شاهادت بین، سی یکه دشون تومه یائی سی بِرَازُونُشُو د دمشق گِرِم تا رُوئم و اوچه و اپی مردم نه بکم د بن، تا سی مجازات بی به بیاریمشو و اورشلیم. ^۶ «اما هه یکه د ره و دمشق نزیک موم، نزیک ظهر، پیگی برقه نیر چشگیری د اسْمُو افتام و ریم. ^۷ افتام و ری زمی و دنگ اشتفتیم که وِم می گت: "شائلو! شائلو! سی چی مه نه عَدُو می؟" ^۸

^۸ پُرسیم: "خداؤند، تو کیئی؟"

"جُثُو ده: "مه هه او عیسی ناصری هیسم که تو او نه عَدُو می". ^۹ هُمَرَهِیام برقه نیر نه دین، اما دنگ وه که وام قصه می کرد، شَفَقَتِن. ^{۱۰} گِرِم: "خداؤند، چی بکم؟"

"خداؤند گت: "وری رُو و دمشق. د اوچه هر چیئی که بایس بکی، وِت مُوئن". ^{۱۱} دوچه که مه د زور برقه او نیر، د تُونِسِم بئینم. هُمَرَهِیام دسیمه گِرتِن و اُورِدن و دمشق.

^{۱۲} د دمشق، پیائی دیندار و پابن و شریعت زنه می کرد، و نوم حنانیا، که د مین گرد یهودیو، خوش نوم بی. ^{۱۳} حنانیا اوما و دیئه نم و گت: "برار شائلو! چشیات بئین!". هه آزیعی، چشیام آزا بی و او نه دیئم.

^{۱۴} او گت: "خدای آجاداد ایما تو نه بَرگزیه تا اراده شه دُونِسُوئی و او پاکار عادل نه بئینی و حرف یائی د دمشق بشنوئی. ^{۱۵} سی یکه تو د بُرُور گرد مردم، شاهد او موئی و او چیئی که دینه و اشتفتیه، شاهادت میئی. ^{۱۶} ایسه

قِسْقَرِقِ و پا بی به. ^{۱۷} فَرْمُونَدَه جلدی سروازیا و آفسُرُونِشَه ورداشت و نیتا وا دُو، رَت والا جمعیت. هه که چش مردم افتا و فَرْمُونَدَه و سروازیاش، د زینه پولس دس گشیئن.

^{۱۸} پس فَرْمُونَدَه اُوما و نزیک و پولس نه گِرِت و هُد کرد او نه وا دو زنجیر زالله بگن. او سه پُرسی که او کیه و چی کرده. ^{۱۹} د مین جمعیت هر که چیئی می گت. فَرْمُونَدَه که د قیل و قال زیاد، نَنْوِس راسیشه بَقَمَه، هُد کرد پولس نه بُورَن و قلعه. ^{۲۰} هه که پولس رَسِس و نزیک پلکونیا قلعه، سروازیا د زور غیظ چمِحَماق، مجبور بین او نه و ری دس پاشو بُورَن. ^{۲۱} جمعیت که د دُمسُو می اومان، می قارَن: «بَكْشیتِش»

پولس و مردم قصه می که

^{۲۲} هنی پولس نه نُورَدِینی و مین قلعه که و فَرْمُونَدَه گت: «اجازَه می چیئی و شما بُوئم؟» ^{۲۳} فَرْمُونَدَه گت: «تو یونانی دُونی؟» ^{۲۴} مر تو هه او پیا مصری نیسی که چن وخت پیش سورشی و پا کرد و چار هزار آیم گش نه وا خوش بُرد و بایاو؟»

^{۲۵} پولس جُثُو ده: «مه پیائی یهودی آهل تَرَسُوس کیلیکیه آم، شهری که بی نُوم و نشُونی. تمنا دارم اجازَه بئینیت وا مردم قصه بکم.»

^{۲۶} هه که اجازَه ده، پولس ایسا و ری پلکونیا و دَسِیشَه دراز کرد والا مردم. هه که خو کشممات بی، و زُوونِ عربانی با وشون چنی گت: ^{۲۷} «بِرَأْرُو، بُوهِیا، و دفاعی که هیسه و عرضشُو می رَسِنِم، گوش بئیت.»

^{۲۸} هه که اشتفتین که ونُو نه و زُوونِ عربانی با خطو می گه، بی کش تر بین. پولس گت: ^{۲۹} «مه پیا یهودی ام، د تَرَسُوس کیلیکیه اوماشه و دی. اما د ای شهر گپ

۲۲

۲۶ افسرگه هه که یه نه اشنافت، رت و ته فرموندَه و وش گت: «ها چی می کی؟ سی یکه ای پیا تبعه روم آ!»

۲۷ فرموندَه اوما و ته پولس و دش پرسی: «بُو بِئْنِيم، مَرْ تو تبعه رومی؟ جُنْوَ دَه: «بله، هیسم..»

۲۸ اوسه فرموندَه گت: «مِه سی و دَس اوردهن ای تابعیت، باها گِرُونی ذَهه..» پولس د جُنْوَ گت: «اما مِه د گِيَه دَآام تبعه رومم!»

۲۹ ونُونی که قرار بی د او بازخواست بَگَن، جلدی خوشُونه گشین و الائی. فرموندَه هم که فیس په رومنه کِرَدَه دَبن، سخت رَتلاق بی.

پولس د شورا یهود

۳۰ وا صُوش، هه که فرموندَه می حاس خو بَقَمَه که سی چی یهودیو، پولس نه متهم کِرَدَنَه، او نه دَبن آزاد کرد و هُد کِرد سُرُون کاهن یا و گِرد اعضا شورای یهود جمع بوئن. اوسه، پولسِه اورد و هار تا د یِرُووْرِشُو حاضر با.

۳۱ پولس گَزْ بُری و احضا شورا و گت: «برازو، مه تا و ایمرو وا وجدان پاک د حضور خدا زنَهی کِرَدَه..» ۲ هه که یه نه گت، کاهن اعظم، حنانیا، و ونُون که د لِف پولس ایساپیانی، هُد کِرد تا دِین د گِیش. ۳ پولس وش گت: «خدا تو نه می زَنَه، ا دیوار اسبي بی یه! تو نِشته اوجه مه نه طبی شریعت قضاوت بَکی! ایسه و ای حال تو بَرِخلافِ شریعت، هُد می کی مه نه دِین؟»

های د تَمَا چی؟ وری و نُوم او نه بیار و د نُوم او تعتمید بئیر و د گَنَهیات پاک بو!»

۱۷ «هه که ورگشتم و اورشلیم، د معبد نِئام و دعا کِرده که رَتِم و حالی خَلَسَه^{۱۸} و خداوند نه دیئم که می گت: «زی گو و هَرَجِی زیتر د اورشلیم بَک و دَر، سی یکه ونو شاهادتی تو نه دبَاره مه قول نیمَگَن.»

۱۹ «گَتِم: «خداوند، ونو دُونَن که مه می رَتِم و کنیسه یا و ونُونی که و تو ایمُو داشتن نه، می ونیشو و هُلَفُدو و می زَمَشُو. ۲۰ و هه که خین او شاهید تو استیغان یه می رَخَتِن، مه خُوم ایساپی اوجه و او کار نه تایید کِردم و جُومه یا قاتل یا شه نیَه داشتِم.»

۲۱ خداوند و مه گت: «رُو، سی یکه مه تو نه و جایا دیر دَس، و ته غیریهودیو کل می کم.»

پولس و فرموندَه رومی

۲۲ مردم تا ایچه و پولس گوش می دَن، اما هه که یه نه گت، دَنگشُونه بُلَن کِرَدن، می قارَنَن: «زی نه د وجود چنی کسی پاک بَکیت که زَنَه مَنَه نِش روانی!»

۲۳ هه چُنُو که ونُو می قارَنَن رَدایا شو نه بالا سر شَک می دَن و گَرَت توزی د هوا بُلَن می کِرَدن، ۲۴ فرموندَه هُد کِرد پولس نه بُورَن و قلعه، شلاق دِین و دش بازخواست بَگَن تا دیار با سی چی و تیشکش چنی می قارَنَن. اما هه که پولسِه می وسَّتِن تا شلاق دِین، پولس و افسری که اوجه ایساپی، گت: «مه قانون و شما ای اجازَه نه می ئَه که په نفر تبعه روم نه د حالی که هنی محکوم نویه شلاق دئیت؟»

فَرْمُونَدَه روْمِي باحایت او نه بیازه و تهْتُو، و ای بُونَه کِه می حایت بیشتر زیرتیشه دراریت. ایما آماده‌آیم ورز یکه بزرسه ویچه او نه بکشیم.»
۱۶ اما خُورَزا پُولُس د ای نَشَخَه واخَور بی و رَت و قلْعَه، پُولُس نه خَور کرد.

۱۷ پُولُس هِنا کِرد و یکه د آفسریا و گُت: «ای چُوْو نه بُور و ته فَرْمُونَدَه، سی یکه خَوری سیش دازه.»
۱۸ پس افسر او نه بُرد و ته فَرْمُونَدَه و وش گُت: «پُولُسیه زندونی، مه نه هِنا کِرد و دِم حاس کِه ای پیا چُوْو نه بیارم و تِهْنُو، می حا چیئی و نُو بُوئه.»

۱۹ فَرْمُونَدَه دَس پیا چُوْو نه گِرت، گشی والائی و پُرسی: «می حای چی و مِم بُوئی؟»

۲۰ او گُر گُت: «یهودیو دَس و یکه کِرده دِتُو باحان کِه صُو پُولُس نه بیاری و شورا، و ای بُونَه کِه می حان بیشتر زیرتیشه درازن.
۲۱ اما دَرخواسیشُو نه قبول نَکیت، سی یکه بالا چَل نفر دِشُو هان د کِرش. و نُو قِسم خَرَدَه کِه تا او نه نَکُشن، ته او بُحُورَن ته نُو. ایدمال آماده‌آن، و تَنیا چَش و رَه آن کِه شِما دَرخواسیشُو نه قبول بَکیت.»

۲۲ فَرْمُونَدَه، چُوْو نه مرخص کِرد و او نه قدغن کِرد، گُت: «و هیشگه نُو کِه ای چِیا نه و مِم خَور دَئیه.»

جُواز کِرده‌ن پُولُس و قیصریه

۲۳ او سه فَرْمُونَدَه دو تا د آفسریا شِه هِنا کِرد و وش گُت: «دُویس پیاده نظام، هفتاد سُواره نظام و دُویس نیَّه دار آماده بَکیت تا د ساعتِ نه شُو رُون و قیصریه.
۲۴ سی پُولُس هم آسی زین بَکیت و او نه آمن و امُو تحولی فلیکس والی بَئیت.»

۲۵ نُومه‌ای هَم و چَنی نیسن:
۲۶ «د کُلُودیوس لیسیا

۴ و نُو کِه ایسا یینی نزیک پُولُس، گُتن: «و کاهِن اعظم خدا نُوم نَسق می؟»
۵ پُولُس گُت: «بِرازو، نُؤونِسِم کاهِن اعظم آ، سی یکه د تورات نیستَه بی به: «و پیشوا قُوم حُوت گُن نُو.»

۶ او سه پُولُس کِه دُونِس قَرَی دِشُو د فِرقَه صدوقی و قَرَی د فِرقَه فَرِیسی آن، وا دَنگ لِین د شورا گُت: «إِبِرازُ، مه فَرِیسی و فَرِیسی زاده‌آم، و سُنه امید و زَنَه بِی پِهِن مُرَدَه بِیا آ کِه محَاکَمَه موئم.»
۷ هه کِه یه نه گُت، دَمِرگه افتاد مِین فَرِیسی یا و صدوقی یا و جماعت دو دَسَه بِین، سی یکه صدوقی یا مُنکِر زَنَه بِی پِهِن مُرَدَه بِیا و فرشته و روح آن، اما فَرِیسی یا و گِرد پِنُو اتفاق دازن.

۹ رُوكَله افتاد دِشُو! قَرَی د معلم یا تورات کِه فَرِیسی بِین، وَرِیسان و اعْتَرَاضَ کِرَدن، گُتن: «خَبَطَی د ای پیا نِمَئِنِنِیم. د کجا دیار آ کِه روح یا فرشته‌ای واش قِصَه نَکِردوئه.»
۱۰ دَمِرگه چُنُو بالا گِرت کِه فَرْمُونَدَه رَلَه ش رَت نَکَه پُولُس نه گُت گُت بَگَن. پس و سَرَوازیا هُد کِرد رُونَن و هار و او نه د قِبِشُو درازن و دَر، بُورَن و مِین قلْعَه.

۱۱ هه د او شُو، خداوند د لارگ پُولُس ایسا و گُت: «دِلَت قُرص بِا! هه چُنُو کِه د اورشليم و مِه شاهادَتِ دَئی، د روم هَم باپس شاهادَتِ بَئی.»

نَشَخَه قتَل پُولُس

۱۲ وا صُوش، یهودیو دَس و یکه کِرَدن، قِسَم خَرَدَه تا پُولُس نه نَکُشن، ته او بُحُورَن نه نُو.
۱۳ بالا چَل نفر د ای نَشَخَه دَس داشتَن.
۱۴ و نُو رَتَن و ته سَرُون کاهِن یا و مشایخ و گُتن: «إِيمَ قِسَم خَرَدَه کِه تا پُولُس نه نَکُشِم، لُوء و چَیئی نَزِنِیم.
۱۵ پس ایسا شِما و اعضَا شورا د

اما سی تیکه بیشتر د یه وخت شما نه نئیریم،
تمنا داریم ایما نه مورد لطف خوت قرار بئی،
گم کتی حرف یامو نه بشنوئی.^۵ «ایما و ای
نتیجه رسیمه که ای پیا، آیم شرگری آکه د
مین یهودیون سرتاسر دنیا بیلشو و پام گه، و
تیک د سرکردیدا فرقه «ناصری». آ. حتی زمونی
که ایما او نه گردمی د صد بی معبد خدا نه
بی قرب بگه. [و حاسیم او نه طبق شریعت
خومو محاکمه ش تکیم^۶ اما لیسیاس فرمونده
اوما و زور او نه د قب ایما دراورد،^۷ و
شاکی یاش هد کرد تا بایان و حضورت،] ایسه،
آر شما خوتون دش بازجوئی بکیت، درسی او
چیئی که وه نه وش متهم می کیم، سینتو دیاری
موئنه.^۸

^۹ یهودیو هم په ذنگ، گرد ای چیا نه تایید
کردن.

^{۱۰} اهه که والی و پولس اشاره کرد که قصه
بگه، او چن جھو ده: «مه دونم چنی و چن
سال آ که کار داوری ای ملت، ها وا شما،
پس وا خشالی تموم، دفاع خومه عرض می کم.^{۱۱}
اما شما خوتون تونیت پرس جو بکیت و بقیمتی
که د زمونی که مه سی عبادت رتیم و اورسلیم،
دووازه رو بیشتر دش نرته،^{۱۲} و د ای مدت،
مه نه نئینه که وا کسی دم ریگه ای بتکم و وا
تیکه چماعی نه آتریک بتکم چه د معبد چه
د کنیسه یا یهود، چه د شهر.^{۱۳} و نو نتؤن
بختون یائی نه که و می زنن، ثابت بگن.^{۱۴} اما
یه نه و ته شما اعتراض می کم که وا مریدی د
آهل طریقت که و نو فرقه دوئیش، مه خدای
آجاداومو نه می پرسم و هر چیئی هم که د
تورات و کتیو انبیا نیستنے پی یه، باور دارم،^{۱۵}
مه هم امیدم ها و خدا و تیکه په روزی
مردیدا زنه موئن چه آیمیا صالح و چه آیمیا
ظالم که ای پیایا خوشو هم قبول دارن.

و عالیجناب فلیکس والی:

سلام،^{۲۷} یهودیو ای پیا نه گرتن، می حاسن
بکشیش، اما مه و سروازیام رتیم و نجاتش
دئیم، سی تیکه اشنفتیم رومی آ. دوچه که
حاسن بقیم سی چی وش بختون می زنن، او
نه بردم و شورا ونو.^{۲۹} فیمیم که اتها مشو
مریوط و شریعتشونه و چن جرمی نکرد که
قابل اعدام یا حبس با.^{۳۰} اویسه هه که فمیم
که و تیشکش دس و تیکی کردن، جلدی او نه
کل کردم و تهنو. و شاکی یاش هم هد کردم تا
شکایتیشونه نه، بیارن و نه شمها».

^{۳۱} و ای ترتیب، سروازیا طبق هد، شیونه
پولیسه وا خوشو بردن تا آنتیپاتریس.^{۳۲} د اوچه
وا دما، وا صوش تنیا سوازه نظام او نه همراهی
می کرد و باقی سروازیا ورگشتن و قلعه.^{۳۳} هه
که سوازه نظام رسیس و قیصریه، نومه نه ذن
و والی و پولیسه اوردن و تهش.^{۳۴} والی نومه
نه حن و د پولس پرسی آهل کوم ولات آ.
هه که فمیس آهل کیلیکیه آ،^{۳۵} وش گت:
«هه که شاکی یات رسیس ویچه، و حرف یات
گوش می ئم.» اویسه هد کرد تا پولس نه د کاخ
هیرودیس زیر نظر نه دارن.

محاکمه د حضور فلیکس

۲ دما پنج رو، کاهن اعظم، حنانیا، وارد
قری د مشایخ و وکیلی و نوم ترتولس
اومن و قیصریه، و نو شکایتیشونه و تیشک
پولس رسین و خدمت والی.^۲ هه که پولس
نه احضار کردن، ترتولس شکایتیشه د بیروور
فلیکس چنی شروع کرد: «عالیجناب، سی تیکه
خیلی وقت آکه د زیر سات هایم د آسایش و
سی خاطر آیندنه نگری شما، ای ملت، اوضاع
بیزی نصیبوش بی یه،^۳ وظیفه خومو دوئیم که
د هر جا و هر زمۇ، د شما قدردانی بکیم.

سی یکه مِنْتَى و سِرِّ يَهُودِيُّو داشتُوئَه، پُولُسِه
هِه چُنُو ۶ حَبْسِ نِئَه داشت.

دادخواهی پُولُسِه دِ قِيَصِر

۲۵ سِه رو دِمَا یِكَه فِسْتُوسِ رسِسِی
وِ حَوْزَه قَرْمُونْدَارِي خُوش، دِ شَهْرِ
قِيَصِرِیه رَت و اورشلیم. ۷ و دِ اوْچَه سُرُونِ
کاهِنِیا وَ گُپُونْ قُومِ یَهُودِ دِ تِه اوْ حَاضِرِ بِیَنِ
وِ شَكَاتِیا خُوشُ نِه و تِيشِکِ پُولُس عَرَضِ
کِرَدِن. ۸ وُنُو ۶ فِسْتُوسِ حَاسِن لَطْفِی بَكَه وَشُو،
پُولُسِه و اورشلیم احْضَار بَكَه، سِي یِكَه دِ كِرَشِ
بِیَنِ تِا اوْ نِه دِ مِينِ رَه بَكُشَن. ۹ فِسْتُوسِ دِ جُنُو
گَت: «پُولُسِ دِ قِيَصِرِیه، هَا دِ بَن، وَ مِه خُومِ
قَصْتِ دَارِم وَ ايِّي زَيَّيِّ رُوئِم وَ اوْچَه. ۱۰ و اوْ گَت:
پِس قَرِی دِ گِپُونْتُو کِه اعتبار دارَن، تُونَن وَارَدِم
بِیَاتِن تِا آر دِ ايِّي پِا خَبْطِي سَرِّ زَيَّوَه، شَكَاتِیشُو
نِه و تِيشِکِش بُونَن.»

۱۱ فِسْتُوسِ دِمَا وَه بِنِیِكِ هَشْتِ تِا دِه رو کِه
مَن وَشُو، وَرْگَشْت و قِيَصِرِیه، وِ صُوشِ مَحَكَمَه
نِه رَه وَنُو وَهْدِ كِرد پُولُسِه بِیَارَن. ۱۲ هِه کِه پُولُسِ
أُومَا وَامِي، يَهُودِيُّونِي کِه دِ اورشلیم أُومَابِيَنِي،
هُورَشِ كِرَدِن وَ خَيلِي بُخْتُومِي سَخْتِي وَشِ رَن،
اما تَنَوِّسِنِن وُنُو نِه ثَابَت بَكَن.

۱۳ پُولُسِ دِ دِفاع دِ خُوش گَت: «مِه هِيج
خَبْطِي نِه و تِيشِکِ شَرِيعَتِي يَهُودَه نِه و تِيشِکِ
مَعْبُد وَهَه و تِيشِکِ قِيَصِرِ رُوم نَكِرَدَه.»
اما فِسْتُوسِ کِه مِي حَاسِ مِنْتَى بَنَتَه و
سِرِّ يَهُودِيُّو، وَ پُولُسِ گَت: «مِي حَايِ رُوئِي و
اورشلیم تِا دِ اوْچَه سِي ايِّي بُخْتُومِي دِ حَضُورِ
مِه مَحَكَمَه بَاي؟»

۱۴ اما پُولُسِ دِ جُنُو گَت: «مِه هِه ايسِه
هَم اِيسَامَه دِ مَحَكَمَه قِيَصِرِ کِه دِ وَه مِي باِيسِ
مَحَكَمَه بَام. شَمَا خُوت خَوَّر دَارِي کِه
مِه هِيج كَارِ خَبْطِي نِسَوَت وَ يَهُود نَكِرَدَه.»

۱۶ زَوَّتا، سَخْتَ تَقْلَاه مِي كِم تِا نِسَوَت وَ خَدا وُ
مَرِدم وا وجَانِي پاک زَيَّهَيِ تِيَّكم.

۱۷ ايسِه «مِه دِمَا چَخِيَّ چَن سَال، رِتَم و
اورشلیم تِا سِي ژارِي مَلَت خُومِ صِدَقَه يِائِي بُورِم
وُ قُرُونِي تَقدِيمِي تِيَّكم. ۱۸ يِه نِه وَجا مِي اُورِدم کِه
مِه نِه هِه چُنُو کِه تَطَهِيرِ كِرَديَيِ، دِ مَعْبُدِ پِيا
كِرَدِن. تِه جَمِيعَتِي دِ مِيَنه بِي وُ تِه قِسْقَرِقِ.
۱۹ اما دِ اوْچَه قَرِي يَهُودِي دِ منْطَقَه آسِيا بِيَنِ
کِه وَنُو هَم باِيسِ دِيَچَه دِ بِرُوَورِ شَمَا حَاضِرِ
مِوَيَّنِن تِا آر اِنْهَامِي وَ تِيشِکِ مِه دَارَن، بُونَن.
۲۰ اوْ يِا یِكَه وَنُو کِه هَان وِيجَه، بُونَن هِه کِه
دِ حَضُورِ شَورَا اِيسَابِيَيِ، چَه خَطَائِي دِ مِه پِيا
كِرَدِن، ۲۱ غَيرِ یِكَه دِ مِيَنِشُو وَ دَنَگِ بُلِنْ گَتِم:
وِ سُنَه مَسْتَلِه زَيَّه بِيَهِنِ مُرَدَهِيَا آكِه إِيمَرو د
حَضُورِ شَمَا مَحاكمَه مَوِئِم:»

۲۲ اوِسِه فَليِكسِ کِه وَ خَوَيِ وَ خَتِي هَنِي
آشِنَاءِي داشَت، مَحاكمَه نِه وَن وَ وَخَتِي هَنِي
وَ گَت: «هِه کِه ليِسِيَاسِ قَرْمُونَدَه بِيَاهِه، رِي
شَكَاتِيَّنُو اوِسِه تَصْمِيمِي مَيِّرَم.» ۲۳ اوِسِه و
افِسِرِ مَسْتَؤْلِه هُدِ كِرد تِا پُولُسِ نِه زَيَّرِ نَظَرِ
بِيَزَه، اما تِا قَدِي آزَادِي بِيَائِي وَشِ بِيَه وَ مَانِعِ
يِه نَوَّهَ کِه رِفِيقِيَاشِه بِيَنِه تِا وَنُو هُنْوَجَهِيَاشِه
بَرَطِرَفِ بَكَن.

۲۴ دِمَا چَن رو، فَليِكسِ وَارِد زَيَّنَه شِ درُوسِيلا
کِه يَهُودِي بِي، أُومَا فُ دِ دُم پُولُسِ کِل كِرد،
وِ حَرْفِيَا اوِ دِبَارَه اِيمُونِ وَ مَسِيحِ گُوشِ دَه.
۲۵ هِه کِه پُولُسِ دِ صالحِي بِي وَ پِرهِيزِگَارِي وُ
داوَرِي آيِنَدَه قِصَه كِرد، فَليِكسِ رَتِلاقِ بِي
وَ گَت: «دَ بَسَه! ايسِه رُو. دِ مَجَالِي هَنِي
دُوازَه هِنَاتِ مِي كِم.» ۲۶ دَرِ ضَمَنِ، اَمِيدِ داشَت
پُولُسِ رُشْوَتِي وَشِ بِيَه. زَوَّتا، وَخَتِي بِي وَختِ
مِي حَاسِيش وُ واشِ قِصَه مِي كِرد.

۲۷ دَو سَال دِشِ رَت، اوِسِه دِمَا وَه بُورِكيَوسِ
فِسْتُوسِ جَانِشِينِ فَليِكسِ بِي. وَ اما فَليِكسِ،

نه کل بیکم و ته قیصر.»^{۲۲} آگریپاس و فستوس گفت: «دلیم می حا خوم حرف یاشه بشنوئم.»

گفت: «صو حرف یاشه می شنوئیت.»

^{۲۳} اویسه و صوش، آگریپاس و پرنیکی وا گبکبه و دبایه اومان و وارد فرمونده یا نظامی و پیایا سرشناس شهر رتن و مین تالار شهر. و هد فستوس، پولس نه اوردن.^{۲۴} فستوس گفت: «را آگریپاس پاتشا، و اگرد گسونی که دیچه حاضریت! ای پیا نه که مئی نیت، گرد چماعت یهود، چه د اورشلیم چه د ایچه، و ته مه دش شکایت گردنه و فازننه که نباپس زنه بمنونه.^{۲۵} اما مه و ای نتیجه رسیمه که او کاری نکرده که سزاش مرگ با. اما سی یکه ای پیدا د قیصر دادخواهی گرد، پس مه تصمیم گیرتم او نه و روم کل بیکم.^{۲۶} اما دلیل دیاریئی نارم که د بازه او سی سرور خوم بتیسم. پس او نه و حضور همه شما، بخصوص و حضور شما، آگریپاس پاتشا، اوردم تا گاس، دما بازخواست، چیئی سی نیسینه پیا بیکم.^{۲۷} سی یکه و عقیده مه خلاف عقل آ که زندونی نه بدون گتهن بخثومیائی که وش وارد آ، کل بیکم.

۲۶ آگریپاس ری گرد و پولس و گفت: «ای اجازه نه داری د دفاع د خوت چیئی بؤئی.»

اویسه پولس دس برد وا ور و دفاع خوشه چنی عرض کرد:^۲ «آگریپاس پاتشا، چنی بخت و امیه یار بیه که ایمرو د حضور شما ایسامه، د بیور و گرد شکایت یا یهودیو د خوم دفاع بکم.»^۳ بخصوص یکه دونم شما وا گرد آین دایین یهود و اختلاف یائی که ها مایبنیشو و تمومی آشناei داریت. ایسنه، خواهشت می کم، وا حوصله و عرایضم گوش بئیت.

«یهودیو گردشو زنهئی مه نه د اول چوونیم دوئن، هه د او اول که د مین ملت خوم و د

۱۱ ایسنه آر خبطی گردمه یا کاری گردمه که جزاش مرگ آ، د مردہ باکم نی. اما آر بخثومیائی که پیو و مه می زنن، درو آ، هیچ گه تئونه مه نه و دسشو تسلیم بگه. د قیصر دادخواهی می کم.»

۱۲ اویسه فستوس دما یکه وا اعضا شورا شور گرد، اعلوم کرد: «د قیصر دادخواهی می کی، پس می ری و حضور قیصر!»

پولس د حضور آگریپاس

۱۳ دما یکه چن رو دش رت، آگریپاس پاتشا و پرنیکی سی خوشامدگوئی و فستوس، اومان و قیصریه.^{۱۴} دوچه که روزیا زیادی دوچه منیفی، فستوس جریان پولسیه وا پاتشا پیش گشی و گفت: «د ایچه پیائی هی که فیلیکس او نه نئه داشته د هلفدو.^{۱۵} هه که د اورشلیم بییم، سرۇن کاھنیا و مشایخ یهود بخثومیائی وش زن و حاسین محکوم با.

۱۶ «وشو گتم د مین رومی یا رسنم نی که متهمی نه ورز یکه وا شاکی یاش ری وری بوئه و بئونه د ور بخثومیا، د خوش دفاع بگه، تسلیمیش بکن.^{۱۷} هه که د ایچه جمع بیین، آنگلات نکردم بلکم و صوش، محاکمه نه تشکیل دم و هد گردم او نه بیارن.^{۱۸} هه که شاکی یا وریسان تا حرف دئن، او نه و هیچ گوم د بخثومیا گنی که مه انتظار داشتم، متهم نکردن.^{۱۹} بلکم و سر چن چی د مورد دین خوشو و عیسی نوی که مردہ اما پولس ادعا می که زنها، د مرگه گردن.^{۲۰} مه که نئونیسم چطور بایس و چن چیائی رسیدئی گرد، دش پرسیم می حا که روئه و اورشلیم تا د اوچه سی ای بخثومیا محاکمه با.^{۲۱} اما هه که پولس حاس تا صدور رأی قیصر، هه چنبو بمنونه د بن. مه هد گردم نئهش دارن، تا زمونی که او

نِشُو دَمَهْ تا تو نِه پاکار و شاهدِ خُوم بِکِم، تا و اوچیئی کِه د وَه مِه نِه دینئیه و اوچیئی کِه د وَه خُومه وَت نِشُو مِئم، شاهادتی بِئی.^{۱۷} مِه تو نِه دَس قُوم خُوت وَ دَس غیريهودیونی کِه تو نِه و تهشُو لِک مِکم راهَا مِکم^{۱۸} تا چشیاشُو نِه بَگُشَنی، تا د تاریک و نیر، و د قدرتِ شیطُو والا خدا ورگردن، تا گته ياسُو آمرزیه با، و د مین وِنُو کِه وا ایمُون و مِه مقدس بینه، بَری بُونَن.

^{۱۹} «پس، آگرپاس پاتشا، مِه د او رُویائی کِه د آسمونَه سَر واز نَکِردم.^{۲۰} بلکِم اول د مین وِنُو کِه د دمشق بین، اویسِه د اورشلیم و گِرد دیارِ یهودیه، و هَم د مین غیريهودیو دَس و کارِ اعلُوم ای پیغُوم بیئم کِه باپس توبه بَگَن و والا خدا ورگردن و کاریا قابِل توبه داشتونَن.^{۲۱} زوتا، یهودیو مِه نِه د معبد گرفتار کِردن و مِی حاسِن مِه نِه بَگُشَن.^{۲۲} اما تا و ایمرو، خدا کِمکم کِرده و ایمداال ایچه ایسامه و هَمه، د کُچک و گپ، شاهادت مِئم. یه نِه کِه مُؤمن چیئی نِی غیر اوچیئی کِه پیغمَریا و موسی گُتنه کِه مِی باپس اتفاق بِفتَه:^{۲۳} یکه مسیح باپس عَدُو بَگَشَه و اولین کسی با کِه د مُرَدَه یا زَنَه موئَه، تا نیر نِه هَم و ای قُوم ایما و هَم و باقی قُومِیا اعلُوم بَکَه.»

^{۲۴} هِه کِه پُولُس وا ای حرفِ یا د خُوش دفاع مِکِرد، فِستوس قازن گَت: «پُولُس، تو عقلِ خُوتَه دَس دِنئیه! عِلِم زِیاد، تو نِه لیوه کِرده.» اما پُولُس جُنُو دَه: «لیوه نِیسم، عالیِجناب فِستوس، بلکِم د کمال هُوشیاری عینِ حقیقتِه مُؤمَن.^{۲۵} پاتشا خُوش د ای چیا خَور داره و مِه هَم بِپرَدَه واش قِصَه مِکم، سی یکه إطمینُو دارِم هیچ گُوم د پُنُو د وَر

اورشلیم زَنَه ئی مِی کِردم.^۵ وِنُو د زَی خَور دارن و آر باحان، تُونَن شاهادت بِئن کِه مِه و عنوان یه فَرسِی، مُرید سخگِیرتین فرقَه دینُمو بِیمه.^۶ و ایمرو سِی خاطرِ اُميد و اوچیئی کِه خدا و بُوهیا ایما وَعَدَه دَنَه، محاکمه مُؤمَن.^۷ یه هِه او وَعَدَه ای آ کِه دُوازَه طایفَه ایما وا دِل وُجُو، شُو بُروز و اُميد و دَس اُورِدَه نِشَن، خدا نِه مِی بِرَسَن. بله، پاتشا، سِی خاطرِ هِه ای اُميد آ کِه یهودیو مِه نِه متهم مِی گَن.^۸ سِی چی باپس سِی هَر گُوم دِشما بِلاجِی بِیایه کِه خدا مُرَدَه یا نِه زَنَه مِی کَه؟^۹

«هَم انتقاد داشتیم کِه باپس د آنچوْم هیچ کاری و تیشک وا نُوم عیسی ناصری کوتائی گَمِم.^{۱۰} وَه دُرس هِه او کاری بِی کِه د اورشلیم کِردم. وا گِرتَهِن اختیار د سَرُون کاهِنِیا، مقدسین زِیادی نِه مِی وَنِم و هُلفُدو وَه کِه و مرگ مُحکوم مِویَّن، و تیشکشو رَأی مِی دَم.^{۱۱} بارها د دُم مجازات وِنُو، کنیسه و کنیسه مِی زَتَم و تَقْلَه مِی کِردم و ادارِشُو بِکِم کِفر بُونَن. تاو غَبِیظ مِه چُنُو بِی وِشُو کِه حتی تا شهریا غیريهودی هَم مِی زَتَم د تُرِشُو.^{۱۲}

«دِ یکی د ای سَقْرِیا، وا حُکم و اختیارِ کامل د لا سَرُون کاهِنِیا، مِی زَتَم و دمشق.^{۱۳} نِزیک ظهر، پاتشا، د مین رَه پِیگَلی نِیری بِرچَه دارِتِر د نِیر آفَنُو د آسمُو دُور مِه و هُمَه یام هوژه کِرد.^{۱۴} گِردمُو افتایم و رِی زَمی، و مِه دَنگِ اشنَفَتِیم کِه و زُوون عَبری و مِه مِی گَت: «شائول، شائول، سِی چی مِه نِه عَدُو مِئَنی؟ سیت سخت آ کِه لَقَه بُونَی و میخِیا، سِی یکه یه هِه خُوتَه دالِه دِر مِی کَی!»

^{۱۵} «پُرسیَّم: «خداؤند، تو کیئی؟» «خداؤند گَت: «مِه هِه او عیسی آم کِه تو عَدُو شِمَّی.^{۱۶} وَری وا راس. سِی یه خُومه وَت

د اسکندریه می‌زت والا ایتالیا، و ایما نه سوار وه کرد. ۷ روزیا زیادی آرُوم رتیم و چلو و وا سختی رسیسیم و بندر کنیدوس. سی تیکه بای د ریوری می‌زه، د رونه پناهه کرت، رتیم تا و چلو شهر سالمونی.^۸ و سختی د رونه ساحل رد بیئیم و رسیسیم و جائی و نوم «بندریا نازار» که د زیک شهیر لاسائیه بی.

^۹ زمُون زیادی د دس رتی و سفر دریائی د ای وخت سال ایمداخ خطرناک بی و حقی روزیا روزه هم سپری بیئی. زوتا، پولس هُشتار ده و گت: ^{۱۰} «سروریا، نونم پنینم که سفر پُرخطری ها د ورمُو و ضرر زیادی نه تَنیا و گشتنی و بار وه، بلکم و جُون ایما هم می‌زننه». ^{۱۱} اما افسر رومی و قصه‌یا ناخدا و صخو گشتنی بیشتر گوش می‌گیرت تا و قصه‌یا پولس. ^{۱۲} دوچه که او بندر، سی سر کردهن زمسُو خو نوی، رأی بیشترشُو و یه بی که و سفر ادامه پنینم، و ای امید که بترسیم و بندر فینیکس و زمسُو نه د اوچه سر بکیم. ای بندر د جزیه کرت بی، و ری و چنوب غربی و هم ری و شمال غربی داشت.

تیفون دریا

^{۱۳} هه که نَرَمه بای چنوب زه، گِمُو کِردن و او چیئی که می‌حایسِن رسیسنه، پس لنگر نه گشینن و د رونه ساحل کرت افتان و زه. ^{۱۴} اما چیئی دش تَرَقی که بای خیلی سختی، که و بای شمال شرق معروف آ، د لا جزیره والا ایما زه. ^{۱۵} گشتنی گرفتار تیفون بی و تُنُونس د خلافی بای رونه و اینها، زوتا، خُومُونه دئیمو و دس بای و بای ایما نه مُنوورد. ^{۱۶} د پنه جزیره کچکی و نوم کودا رتیم و چلو، و زور تُونسیم قایق نجاتیه که د دما گشتنی بی، پیغایم و اختیار. ^{۱۷} هه که مَلَوانیا او نه اورِدین و ری عرشه

چشیش دیر نَمَّنه، سی تیکه ای اتفاق د حفا نویه. ^{۲۷} آگریپاس پاتشا، و پیغمبریا إنقاد داریت؟ دُونم که داریت.

^{۲۸} آگریپاس و پولس گت: «هه و ای زیئی می‌حای مسیحیم بکی؟»

^{۲۹} پولس د جُنُو گت: «د خدا می‌حام که دیر زی، نه تَنیا شِمام، بلکم گِرد و نُو که ایمرو و مه گوش می‌ئن، هه چی مه بوئن، آلوت نه د زالله!»

^{۳۰} اویسه پاتشا وریسا، واردش والی و بِرْنیکی و باقی ونُو که د مجلس بین هم وریسان، ^{۳۱} د حالی که وا یک قیصه می‌کردن، کردن و دَر و وا یک می‌گتین: «ای پیا کاری که قابل مرگ يا هُلِفُدو با، نَکِرَد.»

^{۳۲} آگریپاس و فِستوس گت: «آر ای پیا د قیصر دادخواهی نَکِرَدی، موی او نه هیسیه آزاد کرد.»

پولس می‌زه و روم

۲۷ هه که بِنا و یه بی که د ره دریا رِیمُو والا ایتالیا، پولس و قری هنی د زندُونی با نه تحولی افسری دن و نوم يولیوس، د گُردان سلطنتی. ^۲ پس سُوار گشتی بیئیم که د شهر آدرامیتینوس بی و می‌زت والا بندریا منطقه آسیا، و افتاییم وا ره. آریستاخوس مقدونی، د مردمون تِسالونیکی هم واردِمُو بی. ^۳ وا چُوش رسیسیم و صیدون و يولیوس لطف کرد و پولس، وش اجازه ده تا رونه و ته رِفیق یاش تا هُوجه یاشه بَرْطَرَف بگن. ^۴ د اوچه دُوازه افتاییم و ره و د رونه پناهه قبرس رتیم و چلو، سی تیکه بای د ریوریمُو می‌زه. ^۵ دما زد کِرده د بندریا کیلیکیه و پامفیلیه، د بندر میرا، که ها د ولاط لیکیه، اوماییم و هار. ^۶ د اوچه افسر رومی گشتی بی پیا کرد که

می رَت که بُحُورِیم و تَحْتِ بَرْدِیا، چار لَنگَر دِ دما گَشْتی وَنَن و هار، و دعا می کِردن هر چی زیتر روز با. ۳۰ مَلْوانِیا و قَصَّت فِرار دَ گَشْتی، قایق نجاتِه وَنَن و دریا، و ای بُنَه که می حان چن لنگَر د سیَّه گَشْتی بُونَن و دریا. ۳۱ پُولُس و افسر و سروازیا گُت: «آر ای پیایا نَمُونَ دَ گَشْتی، هیچ گُومُنَو نجات پیا نَمی کیت.» ۳۲ پس سروازیا طِنافِیا قایق نجات نِه بُریئَن و قایق نِه ول کِردن.

۳۳ گُمی وَرَز لِیسِک آفَتو، پُولُس لالِکس و شُو چیتی بُخُوزن. گُت: «ایمرو چارده روز آ که دَ تَما بَیَّنُوْنَه و چیتی تَحْرِدِیتَه، بِی خوراک مَنَنَیَّه. ۳۴ پس دَنُو می حام چیتی بُحُورِیتَه، تا جُو بَیَّرِیتَه. سی یَكَه مَبَنَی د سَر هیچ گُومُنَو گم نَمُونَه.» ۳۵ هِه یَكَه يَه نِه گُت، گُپی نُو و رداشت و خدا نِه شکر کِردن و دَورچش هَمَه نُو نِه گُت کِردن، نِتا و خردَه. ۳۶ پس گِرِدِشُو دِل گُوه گِرتَن و نُو خَرَدَن. ۳۷ گِرِدِمُو دَ گَشْتی، دَویس و هفتاد و شَش نفر بَیَّنَم. ۳۸ هِه که سیر بَیَّن، باقَ غَلَه نِه رِختَن و دریا و گَشْتی نِه سُنُوك کِردن.

۳۹ هِه که بِی و روز، حُشکَن نِه نَشَانِخَن، اما خلیج کُچکی دِینَن کِه ساحلِش شَنَی بِی. پس بِنا نِنان کِه آر بوَهَه گَشْتی نِه دوچه بَتْشُونَ و خَرَه. ۴۰ بنَ لَنگَریا نِه بُریئَن و لِشُو کِردن دَ دریا و هِه د او موقع طِنافِیا سُکانَه، واز کِردن. اویسه، بادبَان سینَه گَشْتی نِه دَرُونَه باي گَشَیَن بالا و والا حُشکَن رِتَن و چَلو. ۴۱ اما گَشْتی حَرَد و زُک بُلُنی د زیر او و نِشَش و خَرَه. سینَه گَشْتی گِير کِردن و هِه چَنُو بِی حرکت مَن، اما دَمَا گَشْتی و سُنَه رَوَرَد مُوجِیا د یَك تِیچَس.

۴۲ سروازیا افتَان د صَدَد کُشْتَهِن زِنْدُونِیا، کِه نَگَه یَكَه وا مَلْوَنِی بَجِيَّه. ۴۳ اما افسر رومی کِه می حاس جُون پُولِسِه نجات بِنَه، چَلو ای کارشُو نِه گِرت و هُد کِردن اول وِنُونی کِه تُونَن

گَشْتی، و کِمک طِنافِیا، دُورَرَه حُود گَشْتی نِه قُرص بَسِتَن تا د یَك نَتِيچَه، و دَرَلَه یَكَه نَگَه گَشْتی د مِن هُسکویا ساحلِ «سِيرتِیس» بَنَشِيَّه و خَرَه، لَنگَرَه وَنَن و هار و گَشْتی نِه د رُونَه باي ول کِردن. ۱۸ و صُوش، سی یَكَه تِیقُوا رَوَرَد و مُوْجَه، نَاجِلاج بَیِن بَار گَشْتی نِه بُونَن و دریا. ۱۹ روزِ سِیَّم، وا دَس خُوشُو چِیا گَشْتی نِه رِختَن و دریا. ۲۰ روزیا هِه چَنُو مِرَت و ایما زِنگِ آفَتو و آسازهِیا نِه و چَش نِمی بِيم و تِیقُوا هَم سِتارِش نِمی گِرت، چَنُو کِه گِرِدِمُو، امیدی و نجات نَاثاشتیم.

۲۱ دَمَا چَنَی کِه هیچ نُو تَحْرِدِیتَه، پُولُس ایسا د مِنیشُو و گُت: «آقايا، شِمَا مِی باپِس حِرفِ مِه نِه گوش مِی گِرتیتَه و د گِرت نِمی کِرِدِیتَه و دَر تا ای هَمَه بِلا و سَرِتُو نِیَا. ایسِه هَم دَنُو می حام کِه جَرَأَتِتو نِه دَس نِئَتَه، سی یَكَه هِيشَگَه د مِنیشُو جُونِشَه دَس نِمی ئَه، تَنِیَا هِه گَشْتی دَس مِی رَه. ۲۲ سی یَكَه دِیشُو پِه فِرشَتَه خدا کِه هِین اوِنم و مِپَرسِمِش، ایسا د لَارِگَم و گُت: «پُولُس، زَلَهت نَرَوَنَه. تو باپِس سِی محاکِمه، د چَلو قِيسِر حاضِر باي، و سِنْگُو، خدا جُون گِرد هُمسَرِیاَتَه هَم بَخَشَتَه وِت.» ۲۵ پس ا پیایا، دِلَنُو قُرص با، سی یَكَه و خدا ایمُو دارم کِه هِه چَنُو کِه و مِه گِنه، موَهَه. ۲۶ اما گَشْتی ایما باپِس د پِه جَزِیرَه‌ای بَنَشِيَّه و خَرَه.»

د یَك تِیچَسِهِن گَشْتی

۲۷ شُو چارَدِهِم، هَنَن هَم باي ایما نِه د دریاِي آدریاتِیک د ای لَه او او لا مُوْرُورَد، کِه نِزِیک نِصِمِه شُو، مَلْوانِیا گِمُو کِردن و حُشکَن نِزِیک مَوَنَن. ۲۸ پس قِيلَي او نِه آنَارَه گِرتَن و فِيسِن کِه قَد چَل مَتر آ. گِرَى بعد، گِل هَنَن قِيلَي او نِه آنَارَه گِرتَن و دِینَن سِی مَتر آ. ۲۹ و سی یَكَه زَلَهشُو

پولس رسیس و روم

۱۱ دما سه ماه، وا گشتیئی که زیمسو نه ډ جزیره مَنَى، رائی دریا بیئیم. او گشتی هین اسکندریه بی و ډ چلوش نِشُونَه «خدايا لفُونَه» نه داشت. ۱۲ رسیسیم و سیراکوز، لنگر وَنَیم و سه رو مَنَیم دوچه. ۱۳ او سه سفر دریائی نه ادماهه ډئیم و رسیسیم و شهر ریگیون. وا ڻوش، باي جنوبی وریسا، دو ڻوش رسیسیم و شهر پوتیولی. ۱۴ د اوچه چن تا د پرازو نه پیا کردیم که د ایما دعوت گرتن په هفتَه و تهشُو بایم. آخر سر رسیسیم و روم. ۱۵ پرازوون ایمودار اوچه اشَنْقَتِینی که هایم د ره، تا بازار آپیوس و آبادیئی و نُوم «سِه مِی حُونَه» اُومایینی و پیشواینُو. پولس وا دیئهِن وِنُو خدا نه شکر کرد و دلش فُرص بی. ۱۶ هه که رسیسیم و روم، و پولس اجازه دَن تا تَنیا وا په سروازِ محافظَتَه بَمُونَه د حُونَه خوش.

پولس د روم

۱۷ دما سه رو، پولس گپون یهود نه دعوت گرت. هه که جمع بیین، وشُو گُت: «پرازو، وا یکه مه کاری و تیشكَ قُوم خُوم يا آین داین بُوهیامو نَكَرَديمی، مه نه د اورشلیم گرتن و تحويل روی يا دَن. ۱۸ وُنو د مه بازخواست کردن و حاسن آزادم بَگَن، سی یکه د مه جُرمی نَئَین که سزاوار مرگ با. ۱۹ اما هه که یهودیو اعتراض کردن، ناجلاج بیئم د قیصر دادخوائی بَکم، آلوت نه سی یکه د ملت خُوم شکایت بَکم. ۲۰ زوتا، حاسِم شما نه بَئَنِم و اُتو قصه بَکم، سی یکه و سُنه او اُمید اسرائیل آ، که مه نه و ای زنجیر زالنه کردنَه.»

مُلونی بَگَن، خُوشو نه بُونَن و دریا و بَرسُونَن و حُشکی. ۲۱ باقی هم می باپس و ری آلواریا و یا تیکه یا گشتی، خُوشو نه می رسَنَن و حُشکی. هه چنی گرددُشو و سلامت رسَسِن و حُشکی.

پولس د جزیره مالتا

۲۸ هه که و سلامت رسَسِن و حُشکی، فیمسیم نُوم او جزیره مالتا آ. ۲ مردمون جزیره لطفِ زیادی و مُو کردن. سیمُو نَش ورگن و گرمی د چلوهِ دِراؤمان سی یکه هوا سَرَد بی و بازو می وارس. ۳ پولس قری هیمه جمع کرد و هه که وه نه می نَتا و ری نَش، د زور گرما نَش، ماری د مین وه کرد و دَر و غِلَف حَرَد و دَسِش. ۴ مردمون جزیره هه که دیئن ماری د دَسِش او دُر بی یه و یک گَتن: «بِي گُمُو، ای پیا کاتل آ، وا یکه د دریا نجات پیا کرَدَه، اما عدالت نِمئَلَه زَنَه بَمُونَه.» ۵ اما پولس مار نه وَن د نَش و هیچ بِلَانی نَكَرِتش. ۶ وُنو چش چش می کردن بِدِنِش بای بَگَه یا یکه یگلی بِفَتَه و بِمَيَرَه. اما دما چش جَش زِياد، هه که دیئن هیچ بِلَانی نَكَرِتش، فِكَرِشُو وِرَغَشَت و گَتن پولس په خدا آ. ۷ د او نِزیکی زِنِنیائی بی هین رئیس جزیره که نُومش پوبليوس بی. او ایما نه و حُونَه خُوش دعوت کرد و سه رو و گرمی د چلوهِ دِراؤما. ۸ نُومَرَز، بُوه پوبليوس افتانی د جا، و نُوء و بِلَريَّه داشت. پولس رَت و تَهَش و دعا کرد، دَس نَتا و ریش و شفافش دَه. ۹ داما ای جریان، باقی مريض بَائَی که د جزیره بَئَن، می اُومان و شفا می گرتن. ۱۰ وُنو خيلي قُرب و عَزَت ایما نه داشتَن، و هه که سی رَتَه حاضر مويئيم، هر چيئی که هوجه مُو بی سیمُو آماده کردن.

شما حقیقتا و چش خوتو میثینیت، اما
هیچ موقع درک نمی کیت.

۲۷ سی یکه دل ای قوم برد بی یه،
گوش یاشو سنگین بی یه،
و چش یا خوشو نه بستنیه،
نگه وا چش یاشو بیتین،
و وا گوش یاشو بشنوئن،
و د دل خوشو بقمن
و والا مه ورگدن و مه شفашو بیتم.

۲۸ « پس دُونسوئیت که نجات خدا و
تِه غیریهودیو یک بی یه و ونو گوش می گن! »
[دما یکه یه نه گت، یهودیو هه چنو که
سخت وا یک دَمِرگه می کردن، دوچه رتن].
۳۰ و ای صورت پولس دو سالِ تّموم مَن د
خونه اجاره ایش و هر که نه که می اوما و تهش،
قبول می کرد. ۳۱ او پاتشائی خدا نه اعلوم می کرد
و وا دلوجرأتِ تّموم بی یکه کسی چلوشه بیزره
د بازه عیسی مسیح خداوند تعلیم می ده.

۲۱ وِنو د جُنُو گُتن: « هیچ نُومه ای د یهودیه
د بازه تو نَرسسه و دَسِمُو، و هیچ کوم د پرازوونی
که دوچه اومانه خَور یا لایپرِت گُنی د بازه تو
نیووردنَه. ۲۲ اما دوس داریم عقیده تو نه هم
بشنوئیم، سی یکه دُونیم که مردم د هر جا و
تیشک ای فِرقه قِصه می گن. »

۲۳ پس روزی نه دیاری کردن و بُری و شری
اومن و خونهش تا بینیش. او د صو تا شو،
د بازه پاتشائی خدا واشُو قِصه کرد و تَقلَّا کرد
د تورات موسی و نیستنَه یا انبیا، د بازه عیسی
قایعُشُو بگه. ۲۴ قَرَی دشُو وا قِصه یاش قانع
بین، اما باقی باور نکردن. ۲۵ پس هه چنو که وا
یک دَمِرگه می کردن، دوچه زن و دَر. اما ورز یکه
دوچه رُونَن، پولس کلوم آخر خوشه اعلُوم کرد
و گت: « روح القدس چه دُرس و بُوهیا بِشما
قِصه کرد، او سه که و واسطه اشعا نی گت:

۲۶ « و ته ای قوم رُو و بُو،
شما حقیقتا و گوش خوتو می شنُوند،
اما هیچ موقع نمی قمیت؛